

VAAN – VvA

EVALUATIE- ONDERZOEK WWZ

2016

Prof. mr. A.R. Houweling
Mr. M.J.M.T. Keulaerds
Mr. dr. P. Kruit

VAAN – VvA Evaluatieonderzoek WWZ 2016

Onder redactie van:

Prof. mr. A.R. Houweling

Mr. M.J.M.T. Keulaerds

Mr. dr. P. Kruit

Boom juridisch
Den Haag
2016

Omslagontwerp en opmaak binnenwerk: Textcetera, Den Haag

© 2016 A.R. Houweling, M.J.M.T. Keulaerds, P. Kruit | Boom juridisch

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16h Auteurswet dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3051, 2130 KB Hoofddorp, www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van (een) gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (art. 16 Auteurswet) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.stichting-pro.nl).

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

ISBN 978-94-6290-254-1

ISBN 978-94-6274-580-3 (e-book)

NUR 825

www.boomjuridisch.nl

Inhoudsopgave

1. Inleiding	7
2. Resultaten Enquêteonderzoek	9
2.1 Omvang en werkwijze	9
2.2 Ontslaggronden in de ontbindingsprocedure	10
2.3 Vergoedingen	11
2.4 Doelstellingen van de WWZ behaald?	12
2.5 Conclusies	12
3. Resultaten onderzoek gepubliceerde rechtspraak	15
3.1 Inleiding	15
3.2 Aantallen procedures	15
3.3 Aantal toe- en afwijzingen (per grond): geen verschil, of toch wel?	16
3.4 Ontslagvergoedingen: gemiddeld lagere vergoedingen	18
3.5 Conclusies	20
4. Resultaten onderzoek niet-gepubliceerde rechtspraak	21
4.1 Inleiding	21
4.2 Aantallen procedures	21
4.3 Toe- en afwijzingen (per grond): aanmerkelijke toename aantal afwijzingen	22
4.4 Ontslagvergoedingen: gemiddeld lagere vergoedingen	23
4.5 Conclusies	24
5. Samenvatting en eindconclusies	27
5.1 Vergoedingen	27
5.2 Ontslaggronden in de ontbindingsprocedure	28
5.3 Doelstellingen WWZ	29
6. Bijlagen	31
6.1 Resultaten enquêteonderzoek CentERdata	33
6.2 Verkorte weergave resultaten enquêteonderzoek CentERdata	73
6.3 Rechtspraakonderzoek WWZ Erasmus School of Law	83
6.4 Motie Backer	159
6.5 Leden Werkgroep VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ	163

1. Inleiding

De Wet werk en zekerheid (WWZ) heeft het arbeidsrecht ingrijpend gewijzigd en dient daarom zorgvuldig te worden geëvalueerd. De Vereniging Arbeidsrecht Advocaten Nederland (VAAN) en de Vereniging voor Arbeidsrecht (VvA) hebben om die reden een dergelijke evaluatie (het VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ) uitgevoerd. Het resultaat hiervan is in deze uitgave opgenomen.

De Minister van SZW heeft verschillende evaluaties toegezegd. Vóór 1 juli 2016 zal tijdens de Minister onder andere een evaluatie naar aanleiding van de – als bijlage 6.4 in dit boek opgenomen – motie Backer plaatsvinden. Deze indertijd door de Eerste Kamer aangenomen motie uitte de vrees dat ontbindingsverzoeken die niet geheel binnen het limitatieve grondenstelsel passen zullen worden afgewezen, terwijl een einde van de arbeidsovereenkomst door de rechter desondanks redelijk wordt geacht. Korthedshalve verwijzen wij naar de (Kamer)stukken die zijn te raadplegen via het “Dossier WWZ” op www.vaan-arbeidsrecht.nl, in het bijzonder het onderdeel “Evaluatie WWZ” van dat dossier.

Het VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ bestaat uit drie onderdelen, te weten:

- a. een enquête onder de leden van VAAN en VvA over de ervaringen met de WWZ;
- b. een analyse van gepubliceerde rechtspraak; en
- c. een analyse van niet-gepubliceerde rechtspraak.

De analyse van de rechtspraak is geconcentreerd op de ontbindingsprocedure, in het bijzonder – mede gezien de motie Backer – op de werking van het limitatieve grondenstelsel en de in ontbindingsprocedures toegekende vergoedingen. De reikwijdte van de enquête is breder. Behalve over voormelde onderwerpen zijn ook vragen gesteld over de schikkingspraktijk, flexibele arbeid, procesrecht en de doelstellingen van de WWZ.

Het onderzoek werd voorbereid door de Werkgroep VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ. Het jurisprudentieonderzoek is verricht door Erasmus Universiteit Rotterdam. Het enquêteonderzoek is uitgevoerd door CentERdata, verbonden aan Tilburg University.

De hiernavolgende analyse van het VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ bevat een korte bespreking van enkele belangwekkende resultaten van de enquête (hoofdstuk 2) en van het rechtspraakonderzoek (hoofdstukken 3 en 4), inclusief een samenvatting en eindconclusies (hoofdstuk 5). De volledige rapportages van de enquête en het rechtspraakonderzoek zijn als bijlagen opgenomen (hoofdstuk 6).

Eerdere bijdragen van VAAN en VvA hadden het maatschappelijke doel de kwaliteit van het – toen nog – Wetsvoorstel werk en zekerheid te bevorderen. Het VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ beoogt eveneens een maatschappelijke bijdrage te leveren aan de kwaliteit van de oordeelsvorming over de WWZ.

Rotterdam/Den Haag, 15 juni 2016

Prof. mr. A.R. (Ruben) Houweling	Voorzitter Vereniging voor Arbeidsrecht
Mr. M.J.M.T. (Max) Keulaerds	Voorzitter Werkgroep VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ
Mr. dr. P. (Pascal) Kruit	Universitair Docent aan de Erasmus Universiteit Rotterdam

2. Resultaten Enquêteonderzoek

2.1 Omvang en werkwijze

In opdracht van VAAN en VvA is door CentERdata in mei 2016 een enquête gehouden onder de leden van beide verenigingen. Doel van deze enquête was inzicht te verkrijgen in de ervaringen met de WWZ. In totaal zijn voor het onderzoek 2668 personen aangeschreven, waarvan 1074 hebben deelgenomen: 570 VAAN-leden en 504 VvA-leden.¹ Met deze respons zijn de onderzoeksresultaten representatief voor zowel de gehele groep als voor de VAAN- en VvA-leden afzonderlijk. De deelnemers aan de enquête kunnen als volgt naar beroepsgroep worden onderverdeeld:

Tabel 2.1 Respondenten uitgesplitst naar beroepsgroep

	Aantal	Percentage
Advocaat, jurist rechtsbijstandsverzekeraar of rechtshulpverlener	856	78,7%
Bedrijfsjurist / ondernemer	73	6,8%
De rechterlijke macht	27	2,5%
Een vakbond	41	3,8%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	16	1,5%
Het wetenschappelijk / hoger onderwijs	31	2,9%
UWV	6	0,6%
Ministerie van SZW	1	0,1%
SER	1	0,1%
Geen van de hierboven genoemde beroepsgroepen	22	2,0%
Totaal	1074	100%

De uitkomsten van het onderzoek zijn representatief voor de beroepsgroep “advocaat, jurist rechtsbijstandsverzekeraar of rechtshulpverlener”. Voor de andere beroepsgroepen zijn de uitkomsten dat vanwege het lage aantal respondenten niet.

Met de enquête zijn vragen gesteld over verschillende onderwerpen. Hierna worden de resultaten van de enquête ten aanzien van drie van deze onderwerpen in hoofdlijnen weergegeven en van conclusies voorzien. Aangezien de resultaten niet voor iedere beroepsgroep representatief zijn, geven wij hoofdzakelijk de totale resultaten weer. In de als bijlage bij dit boek opgenomen rapportage van

¹ In geval van dubbel lidmaatschap is betrokkene als VAAN-lid aangemerkt.

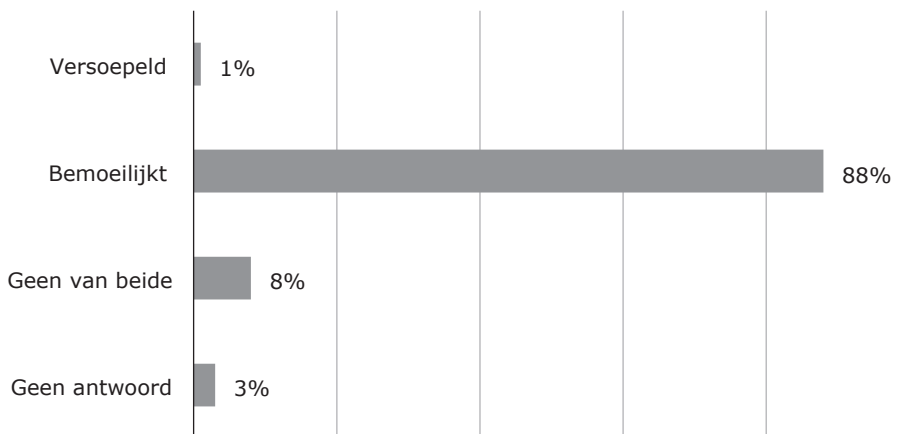
CentERdata zijn alle uitkomsten per beroepsgroep weergegeven (bijlagen 6.1 en 6.2).

2.2 Ontslaggronden in de ontbindingsprocedure

Het eerste deel van de enquêtevragen heeft betrekking op de effecten van het limitatieve grondenstelsel voor de ontbindingsprocedure. De belangrijkste conclusie die uit dit deel van de enquête kan worden getrokken, is dat ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de werking van dit grondenstelsel lastiger is te realiseren. Uit tabel 2.2 blijkt dat bijna 90% van de deelnemers aangeeft dat de ontbindingsprocedure door het limitatieve grondenstelsel is bemoeilijkt.

Tabel 2.2 Enquêteresultaat ten aanzien van de werking van het limitatieve grondenstelsel

Volgens mij is de ontbindingsprocedure door het limitatieve grondenstelsel:

Deze uitkomst is in lijn met de antwoorden die zijn gegeven op andere vragen. Zo gaf een zeer grote meerderheid van de respondenten (87%) aan dat door het limitatieve grondenstelsel meer ontbindingsverzoeken worden afgewezen dan in vergelijkbare gevallen vóór de WWZ het geval was. Opvallend is dat de respondenten van vrijwel alle beroepsgroepen hierover in meerderheid hetzelfde denken. Zo is slechts 0% tot 12% van de respondenten van de verschillende beroepsgroepen van mening dat het limitatieve grondenstelsel niet leidt tot meer afwijzingen van ontbindingsverzoeken.

Een ruime meerderheid van de respondenten (61%) vindt voorts dat de situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst redelijk is, niet voldoende worden afgedekt door de redelijke gronden uit artikel 7:669 lid 3 onderdelen c t/m h BW.

Het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden die tezamen ontbinding van de arbeidsovereenkomst rechtvaardigen, wordt door deze respondenten hiervoor als belangrijkste oorzaak aangemerkt (65%). Op de tweede plaats staat voor deze respondenten de restrictieve uitleg van de als restgrond bedoelde h-grond, gevolgd door de eisen die de g-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een verstoorde arbeidsverhouding.

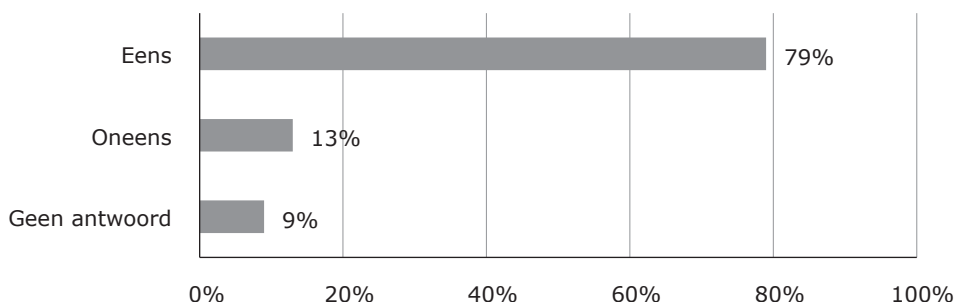
Van de respondenten is een grote meerderheid (86%) van mening dat er behoefte is aan een algemene restgrond die meer open is dan de huidige h-grond. Precies de helft van hen vindt dat een dergelijke restgrond dient te worden gecombineerd met de mogelijkheid tot toekenning van een additionele billijke vergoeding wegens verwijtbaar handelen in plaats van ernstig verwijtbaar handelen.

2.3 Vergoedingen

Het tweede deel van de enquêtevragen heeft betrekking op (de hoogte van) de transitievergoeding en de billijke vergoeding. De belangrijkste conclusie uit dit deel is dat vergoedingen die bij ontslag worden uitbetaald sinds de inwerking-treding van de WWZ minder hoog zijn dan voordien. Zo is blijkens tabel 2.3 79% van de respondenten van mening dat bij schikkingen in vergelijkbare gevallen een lagere vergoeding wordt overeengekomen dan vóór de WWZ het geval was.

Tabel 2.3 Enquêteresultaat ten aanzien van de omvang van ontslagvergoedingen bij schikkingen

Bij schikkingen worden in vergelijkbare gevallen lagere vergoedingen overeengekomen dan vóór de WWZ het geval was:

Deze uitkomst vindt bevestiging in het gegeven dat 11% van de respondenten aangeeft doorgaans te schikken op een bedrag gelijk aan de transitievergoeding en 73% op een vergoeding gelegen tussen de transitievergoeding en de oude, neutrale Kantonrechttersformule.

Voorts is een ruime meerderheid van de respondenten (61%) van mening dat de transitievergoeding ontoereikend is om in de gevolgen van het ontslag te voorzien en vindt 74% dat bij de vaststelling van een eventuele billijke vergoeding ook de gevolgen van het ontslag een rol zouden moeten spelen. Bijna twee derde van de respondenten vindt dat er een berekeningsformule dient te komen voor de billijke vergoeding.

2.4 Doelstellingen van de WWZ behaald?

Het slot van de enquête betreft de doelstellingen van de WWZ en het Sociaal Akkoord. Volgens een meerderheid van de respondenten zijn twee van de dertien doelstellingen behaald, te weten "rechtsgelijkheid bij ontslag bevorderen" (57%) en "ontslagvergoedingen beperken" (76%).

Over de resterende elf doelstellingen is een overgrote meerderheid van de respondenten van oordeel dat deze niet zijn gerealiseerd. Bij de navolgende doelstellingen gaat het om percentages van meer dan 90%:

- Ontslagrecht vereenvoudigen (94%)
- Dejuridiseren zonder verlies van kwaliteit (93%)
- Rechtspositie van "bepaalde tijders" versterken (92%)
- Doorstroom van flexibele naar vaste arbeid bevorderen (93%)
- Het aantrekkelijker maken voor werkgevers om mensen aan te nemen (91%)

In lijn met de drie laatstgenoemde doelstellingen is dat 90% van de respondenten van mening is dat de verkorting van de maximumduur van de ketenregeling van drie naar twee jaar ertoe leidt dat werkgevers eerder afscheid nemen van een tijdelijke arbeidskracht en dat 88% van de respondenten ervaart dat werkgevers door de introductie van de transitievergoeding een keten van tijdelijke arbeidskrachten in totaal minder dan 24 maanden laten duren.

Vermeldenswaard is voorts dat 73% van de respondenten meent dat de wetgever er niet in is geslaagd langdurige inzet van flexibele arbeid te beperken. Mede vanuit het perspectief van juristen is tot slot relevant dat 74% vindt dat het met de WWZ geïntroduceerde systeem niet juridisch deugdelijk is.

2.5 Conclusies

Blijkens het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de wetgever in ieder geval één van haar hoofddoelen heeft bereikt, namelijk het verlagen van de ontslagvergoedingen. Een grote meerderheid van de respondenten meent dat dit doel is gerealiseerd.

Op andere vlakken zijn de respondenten daarentegen niet positief. Een grote meerderheid is immers van oordeel dat de werking van het limitatieve gron-

denstelsel de ontbindingsprocedure heeft bemoeilijkt en dat de situaties waarin ontbinding gerechtvaardigd is niet voldoende worden afgedekt door de redelijke gronden uit artikel 7:669 lid 3 onderdelen c t/m h BW. Wat de ontbindingsprocedure betreft is vast dus vaster geworden. Daarnaast worden volgens een meerderheid van de respondenten de doelstellingen “flex minder flex” te maken en het bevorderen van de doorstroom van flex naar vast niet gerealiseerd. Ook de langdurige inzet van flexibele arbeid wordt naar het oordeel van een grote meerderheid van de respondenten niet bereikt. Ten slotte meent een overgrote meerderheid van de respondenten dat het ontslagrecht, anders dan de wetgever beoogde, door de WWZ niet is vereenvoudigd.

3. Resultaten onderzoek gepubliceerde rechtspraak

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk staat een onderzoek naar de effecten van de WWZ in de gepubliceerde rechtspraak centraal. Gekozen is de ontbindingsrechtspraak ex artikel 7:671b, 7:671c en 7:686 BW te bestuderen. Alle uitspraken gepubliceerd tussen 1 juli 2015 tot 1 juni 2016 op www.rechtspraak.nl en www.ar-updates.nl, als ook de uitspraken gepubliceerd in JAR en RAR zijn verzameld en geanalyseerd. Indien een uitspraak in verschillende bronnen is opgenomen, is deze slechts eenmaal vermeld. Dit heeft geresulteerd in 340 unieke beschikkingen over een periode van 11 maanden. Dit hoofdstuk beschrijft de resultaten van de hoofdthema² 'aantallen procedures' (par. 3.2), 'toe- en afwijzingen (per ontslaggrond)' (par. 3.3) en 'ontslagvergoedingen' (par. 3.4). Per hoofdthema wordt een vergelijking gemaakt met de periode vóór 2015.³ Dit hoofdstuk wordt afgesloten met een conclusie (3.5).

3.2 Aantallen procedures

In de periode 1 juli 2015 tot 1 juni 2016 zijn in totaal 340 WWZ-ontbindingsbeschikkingen gepubliceerd. Dit absolute aantal is hoog in vergelijking met de jaren 2012 (270 uitspraken), 2013 (243 uitspraken) en 2014 (202 uitspraken). Deze refertejaren laten een gemiddeld aantal van 238 gepubliceerde uitspraken zien. De eerste 11 maanden WWZ levert ruim 100 uitspraken meer op. Door dit hoge aantal uitspraken kunnen meer betrouwbare uitspraken worden gedaan over de ontwikkelingen binnen de gepubliceerde rechtspraak.

2 De 340 beschikkingen zijn geanalyseerd op basis van 89 gezichtspunten. Zo is per uitspraak naast de gebruikelijke metadata (datum, instantie, zaaksnummer, rechter, naam van partijen, enzovoort) onder meer vastgelegd welke ontbindingsgronden zijn aangevoerd, of er nevenverzoeken zijn ingediend, tegenverzoeken zijn gedaan, mediation heeft plaatsgevonden. Ook is geanalyseerd wanneer sprake is van ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever en/of de werknemer, hoe lang de gemiddelde duur van het verbetertraject bedroeg, het aantal keer dat een beroep is gedaan op bijzondere transitievergoedingsregelingen en wat de verhouding is tussen toegekende vergoedingen ten opzichte van de (oude) neutrale Kantonrechttersformule ($C=1$). Zie voor meer uitwerking bijlage 6.3.

3 Voor deze vergelijking is gebruik gemaakt van de data afkomstig uit het dissertatie-onderzoek van Kruit en diens periodieke 'ontbindingsstatistieken' alsmede de jaarlijkse ontslagindices op www.ar-updates.nl. Zie onder meer: P. Kruit, *De ontbindingsbeschikking ex artikel 7:685 BW getoetst*, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2012.

Het totaal aantal beschikkingen op tegenspraak bedroeg in 2012, 2013 en 2014 respectievelijk 4.676, 4.689 en 3.897. Indien wij het aantal gepubliceerde uitspraken afzetten tegen die aantallen beschikkingen, levert dit een percentage van 5,1-5,6% op. Oftewel, iets meer dan 5% van alle ontbindingszaken op tegenspraak werd gepubliceerd. Aangezien het totaal aantal op tegenspraak gewezen beschikkingen onder de WWZ lager is (zie hoofdstuk 4), geeft de gepubliceerde rechtspraak per 1 juli 2015 een meer betrouwbare afspiegeling van de rechtspraak dan daarvoor.

3.3 Aantal toe- en afwijzingen (per grond): geen verschil, of toch wel?

De gepubliceerde rechtspraak laat vanaf 2009 een vrij constant beeld zien wat het aantal afwijzingen betreft. Dit percentage schommelt rond de 30% (zie tabel 3.1). Dit betekent dat drie op de tien ontbindingsverzoeken in een afwijzing resulteert.⁴ Het aantal toewijzingen bedraagt gemiddeld 62%. De overige uitspraken (8%) bestaan uit aanhoudingen voor bewijsvoering, niet-ontvankelijkheid of onbevoegdheid van de rechter.

Tabel 3.1 Verhouding afwijzingen op totaal aantal gepubliceerde uitspraken 2005 t/m 2014

Jaar	Aantal uitspraken	Aantal afwijzingen	Percentage afwijzingen
2005	117	24	21%
2006	134	38	28%
2007	151	27	18%
2008	165	41	25%
2009	241	70	29%
2010	246	71	29%
2011	274	79	29%
2012	270	87	32%
2013	243	67	28%
2014	202	65	32%
Totaal	2043	569	28%

⁴ Uit onderzoek volgt dat dit percentage niet overeenstemt met niet-gepubliceerde rechtspraak. Het gemiddelde percentage afwijzingen vóór invoering van de WWZ bleek in de praktijk tussen 10 en 15% te liggen. Zie uitvoerig P. Kruit, *De ontbindingsbeschikking ex artikel 7:685 BW getoetst*, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2012. Zie ook hierna hoofdstuk 4.

Een vraag is of rechters een ontbindingsverzoek onder de WWZ vaker of minder vaak afwijzen. Blijkens de gepubliceerde rechtspraak is geen van beide het geval. Het aantal afwijzingen in de gepubliceerde rechtspraak gedurende de eerste 11 maanden WWZ komt namelijk precies uit op het meerjaarsgemiddelde van 28% (tabel 3.2). Zou men de werknemersverzoeken buiten beschouwing laten dan stijgt het aantal afwijzingen met 2% (30% afwijzingen).

Tabel 3.2 Alle gepubliceerde uitspraken naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

Alle uitspraken incl. pro forma	Aantal	Percentage
Toewijzingen	214	63%
Afwijzingen	97	28%**
Overige*	29	9%
Totaal	340	100%

* Overige betreft onder andere onbevoegdheid rechter, niet-ontvankelijkheid, aanhouding voor bewijs.

** 30% afwijzingen ingeval werknemersverzoeken (7:671c BW) buiten beschouwing worden gelaten.

Zonder de pro forma ontbindingen stijgt het percentage afwijzingen naar 31% en daalt het percentage toewijzingen tot 59%. Zou men de werknemersverzoeken buiten beschouwing laten dan stijgt het aantal afwijzingen ook hier met 2% (33% afwijzingen). De gepubliceerde rechtspraak van de gerechtshoven geeft een vergelijkbaar beeld (28% afwijzingen).

Afwijzingen per ontslaggrond: d-grond vrijwel onmogelijk, h-grond lastig

Naast het totaal aantal toe- en afwijzingen zijn per beschikking alle aangevoerde ontslaggronden geanalyseerd. Een werkgever kan immers verschillende gronden aan zijn ontbindingsverzoek ten grondslag leggen (bijvoorbeeld disfunctioneren (d-grond) en een verstoorde arbeidsverhouding (g-grond)). De kantonrechter kan oordelen dat de d-grond onvoldragen is, maar de g-grond toch tot ontbinding moet leiden. Een analyse van deze gronden geeft inzage in de wijze waarop de gronden worden getoetst.

De d-grond is met 79% afwijzingen de minst kansrijke ontbindingsgrond. De h-grond leidt slechts in één op de drie verzoeken tot ontbinding (64% afwijzing). De g-grond geeft een kans van precies één op twee (50% toewijzing, 50% afwijzing) en is daarmee de meest succesvolle ontslaggrond.

Verzoeken op grond van artikel 7:671c BW en artikel 7:686 BW

De verzoeken op grond van artikel 7:671c BW (werknemersverzoek) worden vrijwel altijd toegewezen (95%). Slechts in één van de 20 gevallen werd anders geoordeeld. Een ontbindingsverzoek wegens wanprestatie (art. 7:686 BW) is vier keer ingediend, waarvan één keer succesvol.

3.4 Ontslagvergoedingen: gemiddeld lagere vergoedingen

Onder het recht van vóór 1 juli 2015 kon de rechter een vergoeding naar billijkheid toekennen in geval van ontbinding van de arbeidsovereenkomst ex artikel 7:685 BW (oud). Een veelgebruikte ontslagvergoedingsformule, was de zogenoemde *Kantonrechtersformule*, ook wel de *AxBxC-formule* genoemd. A staat voor het aantal gewogen dienstjaren, B voor het laatstverdiende loon en C voor 'correctiefactor'. Bij een neutrale ontbinding werd deze C-factor op 1 gesteld. De kantonrechter was echter niet verplicht een vergoeding toe te kennen. Bij (ernstige) verwijtbaarheid aan de zijde van de werknemer kon de C-factor ook op 0 worden gesteld. Indien de kantonrechter besloot een ontbindingsvergoeding toe te kennen bedroeg deze in 2014 gemiddeld 1,3 maandsalarissen per gewerkt dienstjaar (mnd/dj). Dit stond gelijk aan € 84.006. In 41% van alle ontbindingsverzoeken (exclusief pro forma) werd een vergoeding toegekend. Indien van alle uitgesproken ontbindingen – dus ook die waarin geen vergoeding werd toegekend – de gemiddelde vergoeding wordt berekend dan is deze 0,98 mnd/dj, corresponderend met € 61.122.⁵

Vanaf 1 juli 2015 geldt dat elke werknemer bij niet vrijwillig ontslag een zogenoemde *transitievergoeding* toekomt (art. 7:673-673d BW). De gemiddeld toegekende transitievergoeding bedroeg over de eerste elf maanden € 15.770 (gelijk aan 0,4 mnd/dj).

De transitievergoeding volgt uit de wet en hoeft de werknemer niet bij de rechter te verzoeken. Toch komt het regelmatig voor dat een transitievergoeding wordt verzocht (74% van de ontbindingsverzoeken op tegenspraak). In 86% leidde dit verzoek tot toewijzing. Indien een werknemer ernstig verwijtbaar heeft gehandeld, kan dit leiden tot verlies van de in beginsel verschuldigde transitievergoeding. In 16% van de ontbindingsverzoeken was sprake van een ernstig verwijtbaar handelende werknemer op grond waarvan het verzoek tot uitbetaling van de transitievergoeding werd afgewezen.

Daarnaast kan een werknemer bij 'ernstig verwijtbaar handelen' van de werkgever een *billijke vergoeding* verzoeken bij de kantonrechter. Eén op de vijf ontbindingsverzoeken resulteerde in het toekennen van een billijke vergoeding wegens ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever (20%). Het percentage loopt op tot 30% indien het aantal toegekende billijke vergoedingen wordt afgezet tegen het aantal *verzochte* billijke vergoedingen. De gemiddeld toegekende billijke vergoeding bedroeg € 25.364 (gelijk aan 1,28 mnd/dj). De toegekende billijke vergoedingen lopen (sterk) uiteen van 0,13 mnd/dj tot 5,56 mnd/dj. De gemiddelde billijke vergoeding komt overeen met de gemiddeld toegekende

5 Zie bijlage 6.3 voor cijfermatige verantwoording van de genoemde percentages en bedragen.

ontbindingsvergoeding van 1,3 mnd/dj (exclusief C=0) onder het oude ontslagrecht.

Ontslagvergoedingen gemiddeld lager onder de WWZ

Een goede vergelijking tussen ontslagvergoedingen vóór en na invoering van de WWZ is niet eenvoudig te maken. Een werknemer heeft immers bij onvrijwillig ontslag altijd recht op een transitievergoeding. Daar kan nog een billijke vergoeding bij komen. Tellen we deze beide vergoedingen bij elkaar op en zetten we het resultaat daarvan af tegen de Kantonrechtersformule met een neutrale C-factor, dan resulteert dit in een gemiddeld 14% lagere ontslagvergoeding.⁶

Tabel 3.3 Overzicht som van transitievergoeding (TV) en billijke vergoeding (BV) bij toegewezen ontbindingen versus Kantonrechtersformule C=1

Overzicht TV + BV vs. ktr-formule	TV + BV	Ktr-formule C=1	Vershil	Ktr-formule C=1,5	Vershil
Omvang in euro's	€ 54.527	€ 63.373	-14%	€ 95.060	-43%
Omvang in mnd/dj	1,32	1,54	-14%	2,31	-43%

Het percentage van -14% verdient nadere toelichting. De vergelijking die hier is gemaakt betreft zaken waarin naast de transitievergoeding ook een billijke vergoeding is toegekend. Oftewel gevallen waarin de werkgever 'ernstig verwijtbaar' heeft gehandeld. Onder het oude recht zou dit niet een C=1, maar veeleer een C=1,5 of C=2 rechtvaardigen. De daling in de ontslagvergoedingen bij ontbinding van de arbeidsovereenkomst zou bij een factor C=1,5 ruim 43% bedragen.

Ontslagvergoeding en geregelde ontbindingen

In 9 van de 31 geregelde ontbindingen (29%) is de overeengekomen billijke vergoeding door de kantonrechter toegewezen. De hoogte van deze vergoeding bedroeg gemiddeld € 31.162 (0,63 mnd/dj). De tussen partijen overeengekomen vergoeding zit hiermee tussen de transitievergoeding en de neutrale Kantonrechtersformule.

Schadevergoeding ex artikel 7:686 BW

In de referteperiode van het onderzoek is eenmaal met succes een artikel 7:686 BW procedure gevoerd. De rechter kende een schadevergoeding toe van € 466.000.

⁶ Het betreft hier 18 van de 36 uitspraken waarin een billijke vergoeding is toegekend en waarvan alle data beschikbaar was om een vergelijking met de Kantonrechtersformule te maken. Van de andere 18 gevallen ontbrak essentiële informatie om de berekening uit te voeren.

3.5 Conclusies

Het gepubliceerde rechtspraakonderzoek levert een aantal belangwekkende conclusies op.

1. *Verhouding toe- en afwijzingen niet veranderd onder de WWZ*

Op basis van de gepubliceerde rechtspraak is de conclusie gerechtvaardigd dat de WWZ niet tot meer of minder afwijzingen heeft geleid. Zowel voor als na invoering van de WWZ ligt het percentage afwijzingen rond 30%. De rechtspraak van de gerechtshoven vertoont een soortgelijk beeld (28% afwijzingen). Bij deze conclusie past een kanttekening. Uit eerder onderzoek blijkt dat gepubliceerde rechtspraak een vertekend beeld geeft wat het aantal toe- en afwijzingen betreft. Het percentage afwijzingen bleek in de praktijk aanzienlijk lager te liggen, namelijk rond de 10%. Als de aanname juist is dat de gepubliceerde rechtspraak vanaf 1 juli 2015 een betrouwbaarder beeld toont, dan is het waarschijnlijk dat het percentage van 31% de facto een hoger werkelijk percentage afwijzingen vertegenwoordigt dan de jaren 2014 en eerder (zie bijlage 6.3 onder 3.1). Hoewel het percentage afwijzingen in de gepubliceerde rechtspraak gelijk is gebleven, geeft het cijfer 2015/2016 dan toch relatief een stijging weer (zie hoofdstuk 4).

De d-grond is met 79% afwijzingen de minst kansrijke ontbindingsgrond gevolgd door de h-grond (68% afwijzingen). De g-grond geeft een kans van één op twee (50% toewijzing, 50% afwijzing).

2. *Ontslagvergoedingen gemiddeld lager onder de WWZ*

De gemiddeld toegekende transitievergoeding bedraagt 0,4 mnd/dj. In één op de vijf ontbindingsverzoeken komt de werknemer in aanmerking voor een additionele billijke vergoeding wegens ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever. De toegekende billijke vergoedingen bedragen gemiddeld 1,28 mnd/dj en zijn daarmee gelijk aan de gemiddeld toegekende vergoeding voor 1 juli 2015. Hierbij moet de kanttekening worden gemaakt dat de billijke vergoeding uitsluitend wordt toegekend bij 'ernstige verwijtbaarheid' aan de zijde van de werkgever, waardoor de ontslagvergoeding in vergelijkbare gevallen vóór 1 juli 2015 gemiddeld 40% hoger was.

4. Resultaten onderzoek niet-gepubliceerde rechtspraak

4.1 Inleiding

Naast de gepubliceerde rechtspraak is bij een viertal rechtbanken, te weten Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant alle ontbindings-rechtspraak in de periode 1 januari 2016 tot 1 juni 2016 opgevraagd en geanalyseerd. We noemen dit niet-gepubliceerde rechtspraak hoewel een aantal uitspraken van deze rechtbanken ook gepubliceerd zijn. De niet-gepubliceerde rechtspraak geeft een compleet beeld en is geen selectie van rechtspraak. Daarmee is de weergave van dit onderzoek representatief en betrouwbaar.

Er is bewust gekozen voor een tweetal rechtbanken uit de randstad en twee rechtbanken die daarbuiten zijn gelegen om zo eventuele verschillen hiertussen te kunnen vaststellen. Met de keuze voor de rechtbanken Amsterdam, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant is daarnaast aangesloten bij het dissertatieonderzoek van Kruit uit 2012 waarin van deze rechtbanken eerder alle ontbindingsbeschikkingen uit het pre-WWZ-tijdperk zijn geanalyseerd, hetgeen ook een vergelijking met dit eerdere onderzoek mogelijk maakt.

Dit hoofdstuk beschrijft de resultaten van de hoofdthematata 'aantallen procedures' (par. 4.2), 'toe- en afwijzingen (per ontslaggrond)' (par. 4.3) en 'ontslagvergoedingen' (par. 4.4). Voor een meer gedetailleerde uitwerking en uitsplitsing per rechtbank verwijzen wij naar bijlage 6.3. Het geheel wordt afgesloten met een conclusie (par. 4.5).

4.2 Aantallen procedures

In de periode 1 januari 2016 tot 1 juni 2016 zijn in totaal 673 ontbindingsverzoeken ingediend bij de vier onderzochte rechtbanken. Hiervan is 45% ingetrokken vóór de zitting. Het betreft hier meer dan een verdubbeling van het aantal landelijke intrekkingen in 2014 (21%). Nog eens 24% wordt ter zitting geregeld of is een pro forma-verzoek. In 2014 betrof deze categorie 37%. Slechts 31% van de ingediende ontbindingsverzoeken leidt tot een beschikking op tegenspraak (in 2014 betrof dit 41%). In ons onderzoek zijn 331 ontbindingsbeschikkingen geanalyseerd, waarvan 199 beschikkingen op tegenspraak zijn geweest (94% van alle op tegenspraak gewezen beschikkingen)⁷. Er lijkt derhalve sprake te zijn van een

⁷ Volgens de aangeleverde kerncijfers waren er in de onderzoeksperiode 211 uitspraken op tegenspraak gewezen. Niet alle dossiers bleken – tijdig – voor onderzoek gereed te zijn. Van 199 beschikkingen is de inhoud in dit onderzoek verwerkt.

terugloop van het aantal inhoudelijke beschikkingen en een (forse) toename van het aantal intrekkingen (mogelijk vanwege getroffen schikkingen).

4.3 Toe- en afwijzingen (per grond): aanmerkelijke toename aantal afwijzingen

In hoofdstuk 3 werd geconcludeerd dat in de gepubliceerde rechtspraak op het eerste gezicht geen verschil zichtbaar is in de verhouding toe- en afwijzingen vóór en na invoering van de WWZ. De niet-gepubliceerde rechtspraak laat een wezenlijk ander beeld zien. Het aantal afwijzingen is meer dan verdubbeld (van 15% naar 38%) en bij sommige rechtbanken zelfs verdrievoudigd tot bijna viervoudigd (tabel 4.1).

Tabel 4.1 Aantal afwijzingen vóór en na invoering van de WWZ bij de rechtbanken Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant

Percentage afwijzingen per rechtbank	Voor WWZ (2005-2009)	WWZ (2016)
Amsterdam	13%	36%
Gelderland	-	36%
Rotterdam	12%	42%
Zeeland-West-Brabant	- (23%)*	25%

* In 2005-2009 is enkel de Rechtbank Breda onderzocht. De Rechtbank Zeeland-West-Brabant omvat meer rechtbanken dan alleen Breda, zodat dit cijfer niet representatief is ten aanzien van alle rechtbanken in dit arrondissement.

Waar men vóór 1 juli 2015 gemiddeld genomen in 1 op de 10 ontbindingsverzoeken nul op het rekest kreeg, is dat vanaf 1 juli 2015 in gemiddeld 4 op de 10 zaken het geval. Ontbinding is derhalve moeilijker te bewerkstelligen.

Tabel 4.2 Alle uitspraken van Rechtbank Rotterdam, Amsterdam, Gelderland en Zeeland-West-Brabant naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016 in vergelijking met de situatie voor WWZ

Alle uitspraken excl. pro forma	N	%	N	%
	2005-2009*		2016	
Toewijzingen	1.263	83%	109	55%
Afwijzingen	227	15%	75	38%
Overige	25	2%	15	7%
Totaal	1.515	100%	199	100%

* alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam, Rotterdam en Breda naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 2005-2009

De onderzoeksresultaten tonen bovendien aan dat het percentage afwijzingen van deze vier rechtbanken gezamenlijk (38%) hoger is dan het landelijk gemiddelde in de gepubliceerde rechtspraak (28%). Een verschil van 10%. Vergelijkt men de uitkomst van dit onderzoek met de gepubliceerde rechtspraak van de vier rechtbanken, dan volgt hieruit een afwijzingspercentage van 33%. Dit is weliswaar nog steeds 5% lager dan het werkelijke percentage, maar het totaalcijfer (33%) komt aanmerkelijk dichterbij de buurt van de werkelijke uitkomsten in gewezen rechtspraak dan voor invoering van de WWZ. Gesteld kan worden dat de gepubliceerde rechtspraak van de vier onderzochte rechtbanken onder de WWZ ten aanzien van het percentage afwijzingen een betrouwbaarder beeld oplevert. Als oorzaak hiervan kan worden genoemd het aanmerkelijk hogere percentage publicaties in verhouding tot de feitelijk gewezen rechtspraak. Deze betrouwbaarheid gaat niet voor alle aspecten van de ontbindingsprocedure op, zoals hierna zal blijken in paragraaf 4.4.

Afwijzingen per ontslaggrond: opnieuw d-grond vrijwel onmogelijk en h-grond lastig

Naast het totaal aantal toe- en afwijzingen zijn per beschikking alle aangevoerde ontslaggronden geanalyseerd. Een werkgever kan immers verschillende gronden aan zijn ontslagverzoek ten grondslag leggen (bijvoorbeeld disfunctioneren (d-grond) en een verstoorde arbeidsverhouding (g-grond)). De kantonrechter kan oordelen dat de d-grond onvoldragen is, maar de g-grond toch tot ontbinding moet leiden. Een analyse van deze gronden geeft inzicht in de wijze waarop de gronden worden getoetst.

De d-grond is met 84% (gepubliceerde rechtspraak was 79%) afwijzingen de minst kansrijke ontbindingsgrond. De h-grond volgt met 71% afwijzingen en is daarmee 7% minder kansrijk dan uit de gepubliceerde rechtspraak volgt (64% afwijzing in gepubliceerde rechtspraak). De g-grond geeft een kans van 43% toewijzing. Zou men het aantal pro forma verzoeken hierbij optellen, dan wordt ruim 70% van de ontbindingsverzoeken toegewezen op de g-grond.

Verzoeken op grond van artikel 7:671c BW en artikel 7:686 BW

De verzoeken op grond van artikel 7:671c BW (werknemersverzoek) zijn allemaal toegewezen (10 zaken). Een ontbindingsverzoek wegens wanprestatie (art. 7:686 BW) is slechts een keer ingediend. Dit verzoek is afgewezen.

4.4 Ontslagvergoedingen: gemiddeld lagere vergoedingen

Vanaf 1 juli 2015 geldt dat elke werknemer bij niet vrijwillig ontslag een zogenoemde *transitievergoeding* toekomt (art. 7:673-673d BW). De gemiddeld toegekende transitievergoeding bedroeg € 19.011 (gelijk aan 0,44 mnd/dj). Deze transitievergoeding komt overeen met de gemiddelde factor in de gepubliceerde rechtspraak van 0,4 mnd/dj. Indien dit wordt afgezet tegen de ontbindings-

vergoeding vóór invoering van de WWZ inclusief C=0, dan is de ontslagvergoeding meer dan gehalveerd (0,98 mnd/dj in 2014).

De transitievergoeding volgt uit de wet en hoeft de werknemer niet bij de rechter te verzoeken. Toch komt het regelmatig voor dat een transitievergoeding wordt verzocht. In 50% van alle toegewezen ontbindingsverzoeken leidde dit tot een toewijzing van de transitievergoeding. Indien een werknemer ernstig verwijtbaar heeft gehandeld, kan dit leiden tot verlies van de in beginsel verschuldigde transitievergoeding. In 9% van de ontbindingsverzoeken was sprake van een 'ernstig verwijtbaar handelende werknemer' op grond waarvan het verzoek tot uitbetaling van de transitievergoeding werd afgewezen. De gepubliceerde rechtspraak laat hier een veel hoger percentage zien (16%). Waarschijnlijk is dit percentage te hoog en worden onevenredig veel zaken waarin sprake is van ernstige verwijtbaarheid gepubliceerd.

Daarnaast kan een werknemer ingeval sprake is van 'ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever' een *billijke vergoeding* verzoeken bij de kantonrechter. Slechts 6 op de 109 (5,5%) ontbindingsverzoeken resulteerde in het toekennen van een billijke vergoeding wegens ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever. De gepubliceerde rechtspraak vertoont op dit punt een afwijkend percentage, te weten 20%. Waarschijnlijk is dit percentage te hoog en worden onevenredig veel zaken waarin sprake is van ernstige verwijtbaarheid gepubliceerd. De gemiddeld toegekende billijke vergoeding bedroeg € 30.105 (gelijk aan 1,02 mnd/dj). Deze vergoeding komt niet overeen met de gemiddeld toegekende billijke vergoeding van 1,28 mnd/dj in de gepubliceerde rechtspraak.

Ontslagvergoeding en geregelde ontbindingen

In 36 van de 132 geregelde ontbindingen (27%) is de overeengekomen billijke vergoeding door de kantonrechter toegewezen. De hoogte van deze vergoeding bedroeg gemiddeld € 13.578 (0,72 mnd/dj). De vergoeding is daarmee 10 basispunten hoger dan de gemiddelde gepubliceerde rechtspraak (0,63 mnd/dj). De tussen partijen overeengekomen vergoeding zit hiermee tussen de transitievergoeding (0,44 mnd/dj) en de billijke vergoeding (1 mnd/dj).

4.5 Conclusies

Het onderzoek bij de vier rechtbanken levert een aantal belangwekkende conclusies op.

1. Aanmerkelijk meer afwijzingen onder de WWZ

In hoofdstuk 3 werd geconcludeerd dat de gepubliceerde rechtspraak op het eerste gezicht geen verschil laat zien in de verhouding toe- en afwijzingen vóór en na invoering van de WWZ. De niet-gepubliceerde rechtspraak laat een ander

beeld zien. Het aantal afwijzingen is meer dan verdubbeld (van 15% naar 38%) en bij sommige rechtbanken zelfs verdrievoudigd tot bijna verviervoudigd (van 12% naar 42% afwijzingen). Waar men voor 1 juli 2015 gemiddeld genomen in 1 op de 10 ontbindingsverzoeken nul op het rekest kreeg, is dit vanaf 1 juli 2015 in gemiddeld 4 op de 10 zaken het geval. Ontbinding is derhalve moeilijker te bewerkstelligen.

De d-grond is met 84% (gepubliceerde rechtspraak was 79%) afwijzingen de minst kansrijke ontbindingsgrond. De h-grond volgt met 71% afwijzingen en is daarmee minder kansrijk dan uit de gepubliceerde rechtspraak volgde (64% afwijzing in gepubliceerde rechtspraak). De g-grond geeft een kans van 43% toewijzing.

De gepubliceerde rechtspraak levert sinds de invoering van de WWZ ten aanzien van het aantal toe- en afwijzingen een betrouwbaarder beeld op. Waarschijnlijk komt dit door het relatief hoge aantal gepubliceerde zaken ten opzichte van de jaren voor WWZ.

2. Ontslagvergoedingen gemiddeld lager onder de WWZ

De gemiddeld toegekende transitievergoeding bedroeg € 19.011 (gelijk aan 0,44 mnd/dj). Deze transitievergoeding komt overeen met de gemiddelde factor in de gepubliceerde rechtspraak van 0,4 mnd/dj. Indien dit wordt afgezet tegen de ontbindingsvergoeding vóór invoering van de WWZ inclusief C=0, dan is de ontslagvergoeding meer dan gehalveerd (0,98 mnd/dj in 2014).

Het aantal additionele billijke vergoedingen is bij de onderzochte rechtbanken aanmerkelijk lager (5,5%) dan blijkt uit de gepubliceerde rechtspraak (20%). De gemiddeld toegekende billijke vergoeding bedroeg € 30.105 (gelijk aan 1,02 mnd/dj). Deze vergoeding is lager dan de gemiddeld toegekende billijke vergoeding van 1,28 mnd/dj in de gepubliceerde rechtspraak.

De mate waarin een werknemer de aanspraak op een transitievergoeding verliest vanwege ernstige verwijtbaarheid, is bij de onderzochte rechtbanken lager dan in de gepubliceerde rechtspraak.

De gepubliceerde rechtspraak levert derhalve ten aanzien van de billijke vergoeding en ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever/werknemer een niet betrouwbaar beeld van de werkelijkheid op. De vergoedingen zijn lager en ernstig verwijtbaar gedrag wordt minder vaak aangenomen.

Net als uit de gepubliceerde rechtspraak blijkt uit de niet-gepubliceerde rechtspraak dat door partijen overeengekomen vergoedingen liggen tussen de transitievergoeding en de neutrale Kantonrechtersformule.

5. Samenvatting en eindconclusies

Het VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ bestaat uit een enquête onder de leden van VAAN en VvA en een analyse van gepubliceerde en niet-gepubliceerde rechtspraak. Onder meer zijn het functioneren van het limitatieve grondenstelsel, het aantal toe- en afwijzingen van ontbindingsverzoeken vóór en na de invoering van de WWZ en de ontwikkelingen in het toekennen en vaststellen van (de hoogte van) ontslagvergoedingen onderzocht.

5.1 Vergoedingen

Een grote meerderheid van de respondenten op de enquête vindt dat de wetgever in ieder geval één van haar hoofddoelen heeft bereikt, namelijk het verlagen van de ontslagvergoedingen. Het onderzoek van zowel de gepubliceerde als de niet-gepubliceerde rechtspraak bevestigt dit. Ook blijkt het rechtspraakonderzoek liggen de ontslagvergoedingen onder de WWZ immers gemiddeld aanmerkelijk lager. Uit de gepubliceerde en niet-gepubliceerde rechtspraak blijkt dat de gemiddeld toegekende transitievergoeding 0,4 respectievelijk 0,44 maandsalarissen per gewerkt dienstjaar (mnd/dj) bedraagt. Indien dit wordt afgezet tegen de ontbindingsvergoeding vóór invoering van de WWZ inclusief $C=0$, is de ontslagvergoeding (meer dan) gehalveerd (0,98 mnd/dj in 2014.)

Het aantal additionele billijke vergoedingen ligt bij de onderzochte rechtbanken aanmerkelijk lager (5,5%) dan blijkt uit de gepubliceerde rechtspraak (20%). Indien het eerste cijfer de werkelijke stand van de rechtspraak weergeeft, is tevens de doelstelling van de WWZ bereikt dat slechts bij hoge uitzondering een additionele billijke vergoeding wordt toegekend. De hoogte van de toegekende billijke vergoeding is blijkens de niet-gepubliceerde rechtspraak gemiddeld 1,02 mnd/dj. Dit gemiddelde ligt lager dan de blijkens de gepubliceerde rechtspraak gemiddeld toegekende billijke vergoeding van 1,28 mnd/dj. Beide cijfers ten aanzien van de hoogte van de billijke vergoeding zijn lager dan de gemiddeld toegekende vergoeding (exclusief $C=0$) van 1,34 mnd/dj vóór invoering van de WWZ. De gepubliceerde rechtspraak laat bovendien zien dat de toegekende billijke vergoedingen (sterk) uiteen lopen van 0,13 mnd/dj tot 5,56 mnd/dj. Deze grote spreiding van mnd/dj-factor verklaart mogelijk ook de (sterk) geuite wens in de enquête tot een (meer uniforme) berekeningswijze van de billijke vergoeding te komen.

Niet in de laatste plaats zij opgemerkt dat er (nog) meer schikkingen worden getroffen onder de WWZ. Het grote aantal alsnog ingetrokken ontbindingsverzoeken sluit bij dit beeld aan. Volgens een grote meerderheid van de respondenten wordt bij schikkingen onder de WWZ in vergelijkbare gevallen een lagere vergoeding overeengekomen dan vóór de WWZ het geval was en dat een

dergelijke vergoeding ligt tussen de transitievergoeding en de neutrale Kanton-rechtersformule. Dit beeld wordt tevens bevestigd in het jurisprudentieonderzoek.

5.2 Ontslaggronden in de ontbindingsprocedure

Een ruime meerderheid van de respondenten is van mening dat de ontbindingsprocedure door het limitatieve grondenstelsel is bemoeilijkt, hetgeen door de gepubliceerde en niet-gepubliceerde rechtspraak wordt bevestigd. Zo blijkt uit de niet-gepubliceerde rechtspraak dat vóór de WWZ gemiddeld 1 op de 10 ontbindingsverzoeken werd afgewezen, terwijl dit onder de WWZ in gemiddeld 4 op de 10 zaken het geval is. Uit de niet-gepubliceerde rechtspraak blijkt dus dat het aantal afwijzingen onder de WWZ is verviervoudigd.

Een grote meerderheid van de respondenten (87%) gaf als verklaring voor hun negatief antwoord op vraag over de werking van het limitatieve grondenstelsel het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden, die tezamen ontbinding van de arbeidsovereenkomst rechtvaardigen. Een grote meerderheid van de respondenten vindt dat er behoefte is aan een algemene restgrond die meer open is dan de huidige h-grond. Precies de helft van laatstgenoemde groep respondenten vindt dat een dergelijke restgrond dient te worden gecombineerd met de mogelijkheid tot toekenning van een additionele billijke vergoeding wegens verwijtbaar handelen in plaats van ernstig verwijtbaar handelen.

De d-grond is zowel blijkens de gepubliceerde rechtspraak (79%) als de niet-gepubliceerde rechtspraak (84%) de minst kansrijke ontbindingsgrond. Deze uitkomst is niet in lijn met de enquêteresultaten. Slechts een zeer gering percentage van de respondenten dat van mening is dat de redelijke gronden niet alle situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst gerechtvaardigd is voldoende afdekken, vindt immers dat dit komt door de eisen die de d-grond aan ontbindingsverzoeken wegens disfunctioneren stelt.

De h-grond blijkt evenmin kansrijk (71% afwijzingen in de niet-gepubliceerde en 64% afwijzingen in de gepubliceerde rechtspraak). Deze uitkomst is in lijn met de enquêteresultaten.

Uit een en ander volgt dat de ontbindingsprocedure door de WWZ (substantieel) is bemoeilijkt en vast in dit opzicht dus vaster is geworden. De met de motie Backer geuite vrees is derhalve terecht gebleken.

5.3 Doelstellingen WWZ

Met de enquête zijn vragen gesteld over het al dan niet behalen van de in de considerans van het – toen nog – Wetsvoorstel werk en zekerheid en in het Sociaal Akkoord vermelde doelstellingen. De Minister van SZW heeft gesteld dat de WWZ het stelsel eenvoudiger, sneller, eerlijker en minder kostbaar voor werkgevers en meer gericht op het vinden van een nieuwe baan maakt.

Uit het evaluatieonderzoek volgt dat het stelsel minder kostbaar voor werkgevers is geworden voor zover het de gemiddelde hoogte van in ontbindingsprocedures toegekende en in schikkingen overeengekomen vergoedingen betreft. Daar staat evenwel tegenover dat werkgevers onder het oude recht gebruik konden maken van de “gratis” UWV-ontslagroute, terwijl nu bij elk ontslag in beginsel de transitievergoeding verschuldigd is. Voor sommige werkgevers kan ontslag hierdoor wel kostbaarder zijn geworden. Ook het feit dat ontbinding van de arbeidsovereenkomst door het limitatieve grondenstelsel (substantieel) is bemoeilijkt, zou het stelsel - bijvoorbeeld doordat ontslag meer voorbereidingstijd of (juridisch) werk vergt - voor werkgevers kostbaarder kunnen maken. Middels de evaluatie is niet getoetst of het stelsel door de WWZ eerlijker en sneller is geworden, doch dit kan – in elk geval op onderdelen – worden aangenomen. In zoverre bevat de WWZ dus “plussen” in die zin dat doelstellingen van de WWZ zijn gerealiseerd. Daarnaast bevat de WWZ in die zin ook “minnen”. Door de Minister is vaker aangegeven dat door de WWZ “flex minder flex” en “vast minder vast” zou worden. Blijkens de evaluatie zijn deze doelstellingen niet bereikt. Zo blijkt uit de evaluatie onder andere dat vast vaster is geworden doordat de ontbindingsprocedure vanwege de introductie van het limitatieve grondenstelsel (substantieel) is bemoeilijkt. Ook zijn naar het oordeel van de respondenten op de enquête andere doelstellingen van de WWZ niet gerealiseerd. Zo is volgens een grote meerderheid van hen het ontslagrecht door de WWZ niet vereenvoudigd en is geen sprake van dejuridiseren zonder verlies van kwaliteit. Ten slotte is de doelstelling “flex minder flex” volgens een grote meerderheid van de respondenten evenmin behaald.

6. Bijlagen

6.1 Resultaten enquêteonderzoek CentERdata

datum 8 juni 2016

auteur(s):
Boukje Cuelenaere
Marije Oudejans
Natalia Kieruj

© CentERdata, Tilburg, 2016

Inhoudsopgave

1	Inleiding	39
1.1	Enquête ervaringen met de WWZ	39
1.2	Leeswijzer	40
2	Ontslaggronden in de ontbindingsprocedure	41
2.1	Werking limitatieve grondenstelsel	41
3	Vergoedingen	49
3.1	Transitievergoeding	49
3.2	Schikkingen	53
3.3	Billijke vergoeding	57
4	Flexibele arbeid	61
5	Procesrecht	63
6	Doelstellingen van de WWZ	67

1 Inleiding

1.1 Enquête ervaringen met de WWZ

In opdracht van de Vereniging Arbeidsrecht Advocaten Nederland (VAAN) en de Vereniging voor Arbeidsrecht (VvA) is door CentERdata in mei 2016 een enquête uitgezet onder de leden van beide verenigingen. In de enquête is gevraagd naar de ervaringen met de Wet werk en zekerheid (WWZ).

Voor het onderzoek zijn in totaal 2668 VAAN- en VvA- leden aangeschreven. De adresgegevens zijn door de verenigingen aan CentERdata aangeleverd. Van de aangeschreven leden hebben 570 VAAN-leden en 504 VvA leden gerepsondeerd. In geval van dubbel lidmaatschap is betrokkene als VAAN-lid aangemerkt.

Van de 2668 aangeschreven leden, zijn 1074 gestart met het invullen van de enquête en hebben 979 leden de enquête geheel afgerond. Daarmee is de initiële respons 40% en heeft 37% de enquête volledig ingevuld.

Met deze respons zijn de resultaten van de enquête representatief voor zowel de gehele groep als voor de VAAN- en VvA-leden afzonderlijk.⁸ Voor de afzonderlijke beroepsgroepen ligt de respons tussen de 32% en 42%. Hier geldt echter dat de aantallen te klein zijn om statistisch gezien representatief te zijn, behalve voor de advocaten.

Het grootste deel van de leden die de enquête hebben ingevuld is advocaat. Van hen heeft ongeveer een derde een praktijk met (ook) werknemerscliënten en twee derde een praktijk met (ook) werkgeverscliënten

Tabel 1 laat zien hoe de respons over de verschillende beroepsgroepen is verdeeld.

8 Hierbij is een betrouwbaarheidsniveau van 99% gehanteerd. Van de 2668 aangeschreven leden, waren 1050 personen VAAN-lid en 1618 VvA-lid.

Tabel 1 Tot welke beroepsgroep rekent u zich?

	aantal	percentage
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	856	79,7%
Bedrijfsjurist / ondernemer	73	6,8%
De rechterlijke macht	27	2,5%
Een vakbond	41	3,8%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	16	1,5%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	31	2,9%
UWV	6	0,6%
Ministerie van SZW	1	0,1%
SER	1	0,1%
geen van de hierboven genoemde beroepsgroepen	22	2,0%
Totaal	1074	100%

De onderzoeksgroep die de enquête heeft ingevuld bestaat uit 855 advocaten, juristen rechtsbijstandsverzekeraar of rechtsbijstandsverleners en 219 personen uit een andere beroepsgroep.

1.2 Leeswijzer

- In deze rapportage worden de groepen UWV, ministerie van SZW, SER en de categorie “geen van de genoemde beroepsgroepen” samen genomen. Deze groep vormt 3% van de respons.
- De percentages in deze rapportage zijn – behoudens in tabel 1 – afgerond op hele getallen.
- Het aantal respondenten per vraag verschilt omdat 95 personen de enquête niet geheel hebben afgerond. De antwoorden die zij wel hebben gegeven zijn meegenomen in de weergave van de resultaten.
- Per vraag is het aantal personen dat de vraag beantwoordt als “n” in de tabel aangegeven.
- Voorzien is dat niet elke vraag door iedere beroepsgroep even goed zou kunnen worden beantwoord. Ook daarom is bij elke vraag de mogelijkheid geboden “kan hier geen antwoord op geven” aan te kruisen.

2 Ontslaggronden in de ontbindingsprocedure

2.1 Werking limitatieve grondenstelsel

Met ingang van 1 juli 2015 kan ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de kantonrechter op verzoek van de werkgever in de regel alleen plaatsvinden, indien sprake is van een redelijke grond ex artikel 7:669 lid 3 onderdelen c t/m h BW. Dit staat bekend als "het limitatieve grondenstelsel". Als eerste is gevraagd of de redelijke gronden vermeld in artikel 7:669 lid 3 onderdelen c t/m h BW alle situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst gerechtvaardigd is voldoende afdekken. Ruim 60% van de respondenten vindt dat dit niet het geval is (tabel vraag 1.1).

Tabel vraag 1.1 Dekken de redelijke gronden vermeld in artikel 7:669 lid 3 onderdelen c t/m h BW alle situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst gerechtvaardigd is voldoende af?

<i>n</i> = 1044	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	30%	65%	5%
Bedrijfsjurist / ondernemer	32%	59%	9%
De rechterlijke macht	41%	44%	15%
Een vakbond	58%	19%	22%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	13%	53%	33%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	55%	35%	10%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	35%	31%	35%
Totaal	32%	61%	7%

Vervolgens is aan degenen die "nee" hebben geantwoord (629 personen) gevraagd wat hiervoor de reden(en) is/zijn (tabel 2 vraag 1.2a tot en met tabel vraag 1.2h). Een grote meerderheid (87%) van de leden die "nee" hebben geantwoord op de vraag of de limitatieve gronden alle situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst gerechtvaardigd is voldoende afdekken, doet dit onder andere vanwege het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden, die tezamen ontbinding van de arbeidsovereenkomst rechtvaardigen (tabel 2 vraag 1.2a). Een andere belangrijke reden om vraag 1.1 met "nee" te beantwoorden, is de restrictieve uitleg van de als restgrond bedoelde h-grond (tabel vraag 1.2h). Ongeveer een derde (34%) heeft vraag 1.1 mede met "nee" beantwoord vanwege de eisen die de g-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een verstoorde arbeidsverhouding (tabel vraag 1.2f) en een geringe groep vanwege – samengevat – de eisen die de andere gronden aan ontbindingsverzoeken stellen.

Tabel vraag 1.2a “Nee” op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege: het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden, die tezamen ontbinding van de arbeidsovereenkomst rechtvaardigen

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	87%	13%
Bedrijfsjurist / ondernemer	87%	13%
De rechterlijke macht	100%	0%
Een vakbond	57%	43%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	100%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	78%	22%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	87%	13%
Totaal	87%	13%

Tabel vraag 1.2b “Nee” op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege: de eisen die de c-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens regelmatig ziekteverzuim

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	5%	95%
Bedrijfsjurist / ondernemer	10%	90%
De rechterlijke macht	0%	100%
Een vakbond	0%	100%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	100%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	12%	88%
Totaal	5%	95%

Tabel vraag 1.2c “Nee” op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege: de eisen die de d-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens disfunctioneren

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	30%	70%
Bedrijfsjurist / ondernemer	32%	68%
De rechterlijke macht	25%	75%
Een vakbond	0%	100%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	12%	88%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	11%	89%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	25%	75%
Totaal	29%	71%

Tabel vraag 1.2d “Nee” op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege de eisen die de e-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens verwijtbaar handelen

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	7%	93%
Bedrijfsjurist / ondernemer	2%	98%
De rechterlijke macht	0%	100%
Een vakbond	0%	100%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	100%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	12%	88%
Totaal	6%	94%

Tabel vraag 1.2e “Nee” op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege de eisen die de f-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een weigering de bedongen arbeid te verrichten

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	1%	99%
Bedrijfsjurist / ondernemer	5%	95%
De rechterlijke macht	0%	100%
Een vakbond	0%	100%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	100%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	12%	88%
Totaal	1%	99%

Tabel vraag 1.2f “Nee” op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege de eisen die de g-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een verstoorde arbeidsverhouding

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	36%	64%
Bedrijfsjurist / ondernemer	30%	70%
De rechterlijke macht	25%	75%
Een vakbond	29%	71%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	12%	88%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	100%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	25%	75%
Totaal	34%	66%

Tabel vraag 1.2g "Nee" op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege: de restrictieve uitleg van de als restgrond bedoelde h-grond

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	72%	28%
Bedrijfsjurist / ondernemer	62%	38%
De rechterlijke macht	58%	42%
Een vakbond	86%	14%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	75%	25%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	89%	11%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	87%	13%
Totaal	71%	29%

Tabel vraag 1.2h "Nee" op vraag over limitatieve grondenstelsel vanwege: ik kan hier geen antwoord op geven

<i>n</i> = 629	Ja	Nee
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	0%	100%
Bedrijfsjurist / ondernemer	0%	100%
De rechterlijke macht	0%	100%
Een vakbond	0%	100%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	100%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	13%	87%
Totaal	1%	99%

Ongeveer twee derde (65%) is van mening dat het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden de belangrijkste oorzaak ervan is dat het limitatieve grondenstelsel niet alle situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst gerechtvaardigd is voldoende afdekt. Daarnaast is een kwart van mening dat dit laatste wordt veroorzaakt door de restrictieve uitleg van de als rechtsgrond bedoelde h-grond (tabel vraag 1.3).

Tabel vraag 1.3 Wat is volgens u de belangrijkste oorzaak ervan dat het limitatieve grondenstelsel niet alle situaties waarin ontbinding van de arbeids-overeenkomst gerechtvaardigd is voldoende afdekt?

<i>n</i> = 624	het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden[...]	de eisen die de c-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens regelmatig ziekte-verzuim	de eisen die de d-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens disfunctioneren	de eisen die de e-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens verwijtbaar handelen	de eisen die de f-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een weigering de bedongen arbeid te verrichten	de eisen die de g-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een verstoorde arbeids-verhouding	de restrictieve uitleg van de als restgrond bedoelde h-grond	ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstands-verzekeraar / rechtsbijstand-verlener	64%	0%	2%	0%	0%	7%	26%	1%
Bedrijfsjurist / ondernemer	75%	0%	3%	0%	0%	5%	17%	0%
De rechterlijke macht	82%	0%	9%	0%	0%	9%	0%	0%
Een vakbond	29%	0%	0%	0%	0%	0%	57%	14%
Een werkgevers-vereniging / branchevereniging	100%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
Het weten-schappelijk onderwijs / hoger onderwijs	67%	0%	0%	0%	0%	0%	33%	0%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	75%	0%	0%	0%	0%	0%	25%	0%
Totaal	65%	0%	2%	0%	0%	7%	25%	1%

Ruim de helft van de geënquêteerden (56%) is van mening dat de uitkomst van een ontbindingsprocedure door de introductie van het limitatieve grondenstelsel niet beter voorspelbaar is dan vóór invoering van de WWZ. Een meerderheid van rechters en vakbondsvertegenwoordigers vindt evenwel dat de uitkomst van een ontbindingsprocedure hierdoor wél beter voorspelbaar is dan vóór invoering van de WWZ (tabel vraag 1.4).

Tabel vraag 1.4 Door de introductie van het limitatieve grondenstelsel is de uitkomst van een ontbindingsprocedure beter voorspelbaar dan vóór invoering van de WWZ:

<i>n</i> = 1020	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	35%	60%	5%
Bedrijfsjurist / ondernemer	45%	46%	9%
De rechterlijke macht	58%	35%	8%
Een vakbond	62%	24%	15%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	33%	47%	20%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	33%	56%	11%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	52%	22%	26%
Totaal	37%	56%	7%

Tabel vraag 1.5 Het limitatieve grondenstelsel leidt, in het bijzonder waar het de d-grond betreft, tot meer dossieropbouw dan vóór de WWZ het geval was

<i>n</i> = 1020	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	86%	10%	4%
Bedrijfsjurist / ondernemer	90%	7%	3%
De rechterlijke macht	69%	12%	19%
Een vakbond	70%	12%	18%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	67%	7%	26%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	70%	0	30%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	52%	17%	23%
Totaal	84%	10%	6%

Een overgrote meerderheid van de respondenten (87%) is van mening dat het limitatieve grondenstelsel leidt tot meer afwijzingen van ontbindingsverzoeken door de kantonrechter dan in vergelijkbare gevallen vóór de WWZ het geval was. Een grote meerderheid van de verschillende beroepsgroepen denkt hier hetzelfde over (tabel vraag 1.6).

Tabel vraag 1.6 Het limitatieve grondenstelsel leidt tot meer afwijzingen van ontbindingsverzoeken door de kantonrechter dan in vergelijkbare gevallen vóór de WWZ het geval was:

<i>n</i> = 1020	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	89%	2%	9%
Bedrijfsjurist / ondernemer	79%	3%	18%
De rechterlijke macht	85%	12%	4%
Een vakbond	79%	0%	21%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	67%	0%	33%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	74%	7%	19%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	74%	0%	26%
Totaal	87%	3%	11%

Een grote meerderheid (88%) is van mening dat de ontbindingsprocedure door het limitatieve grondenstelsel is bemoeilijkt en niet versoepeld. Bij de rechters (65%) en de vakbondsvertegenwoordigers (56%) ligt het percentage iets lager dan het totaalpercentage (tabel vraag 1.7).

Tabel vraag 1.7 Volgens mij is de ontbindingsprocedure door het limitatieve grondenstelsel:

<i>n</i> = 1019	Versoepeld	Bemoeilijkt	Noch versoepeld, noch bemoeilijkt	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	0%	92%	6%	1%
Bedrijfsjurist / ondernemer	5%	88%	2%	6%
De rechterlijke macht	4%	65%	23%	8%
Een vakbond	3%	56%	29%	12%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	80%	0%	20%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	74%	15%	11%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	0%	48%	35%	17%
Totaal	1%	88%	8%	3%

Een ruime meerderheid (60%) is van mening dat werkgevers door de werking van het limitatieve grondenstelsel minder snel dan vóór de WWZ een onbepaalde-tijdcontract aanbieden (tabel vraag 1.8). Ongeveer een vierde van de respon-

denten geeft aan deze vraag niet te kunnen beantwoorden, onder wie de helft van de rechters en vrijwel de helft van de wetenschappers.

Tabel vraag 1.8 Door de werking van het limitatieve grondenstelsel bieden werkgevers minder snel dan vóór de WWZ een onbepaalde tijd contract aan:

<i>n</i> = 1018	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	62%	16%	23%
Bedrijfsjurist / ondernemer	77%	9%	14%
De rechterlijke macht	31%	19%	50%
Een vakbond	35%	29%	35%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	60%	13%	27%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	37%	11%	52%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	57%	9%	35%
Totaal	60%	16%	24%

Aan het slot van dit onderdeel van de enquête is de stelling voorgelegd of er behoefte is aan een algemene restgrond die meer open is dan de huidige h-grond. Een grote meerderheid (86%) is het met deze stelling eens. Van deze groep geeft de helft aan het met deze stelling eens te zijn, mits in combinatie met een additionele billijke vergoeding wegens verwijtbaar handelen in plaats van ernstig verwijtbaar handelen (tabel vraag 1.9).

Tabel vraag 1.9 Er is behoefte aan een algemene restgrond die meer open is dan de huidige h-grond:

<i>n=1015</i>	Eens	Eens, mits in combinatie met een additionele billijke vergoeding [...]	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	46%	45%	7%	3%
Bedrijfsjurist / ondernemer	58%	27%	8%	8%
De rechterlijke macht	4%	65%	27%	4%
Een vakbond	6%	38%	41%	15%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	57%	21%	0%	21%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	15%	37%	33%	15%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	30%	35%	17%	17%
Totaal	43%	43%	10%	4%

3 Vergoedingen

3.1 Transitievergoeding

Door de WWZ is de werkgever in beginsel een transitievergoeding verschuldigd en in bijzondere gevallen een additionele billijke vergoeding. Ruim 60% vindt de transitievergoeding doorgaans niet toereikend om in de gevolgen van het ontslag te voorzien (tabel vraag 2.1).

Tabel vraag 2.1 Is de transitievergoeding volgens u doorgaans toereikend om in de gevolgen van het ontslag te voorzien?

<i>n</i> = 1014	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	24%	63%	13%
Bedrijfsjurist / ondernemer	46%	47%	8%
De rechterlijke macht	23%	62%	15%
Een vakbond	12%	82%	6%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	43%	36%	21%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	30%	52%	19%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	22%	39%	39%
Totaal	25%	61%	13%

De berekening van de transitievergoeding kan in verschillende situaties tot discussie leiden. De onderstaande tabellen (tabel vraag 2.2a t/m 2.2d) laten zien bij welke issues dit volgens de respondenten het geval is. Daaruit blijkt allereerst dat een ruime meerderheid in de praktijk vaak geen discussie ziet over de juiste berekening van de transitievergoeding wanneer het gaat om afronding van dienstjaren en 50-plus werknemers (tabel vraag 2.2a en tabel vraag 2.2b).

Tabel vraag 2.2a Volgens mij is er in de praktijk vaak discussie over de juiste berekening van de transitievergoeding wanneer het gaat om: afronding van dienstjaren

<i>n</i> = 1006	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	11%	78%	11%
Bedrijfsjurist / ondernemer	19%	68%	14%
De rechterlijke macht	4%	85%	12%
Een vakbond	21%	52%	27%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	14%	64%	21%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	7%	33%	59%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	13%	30%	57%
Totaal	12%	74%	15%

Tabel vraag 2.2b Volgens mij is er in de praktijk vaak discussie over de juiste berekening van de transitievergoeding wanneer het gaat om: 50-plus werknemers

<i>n</i> = 1006	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	17%	70%	13%
Bedrijfsjurist / ondernemer	23%	62%	15%
De rechterlijke macht	15%	73%	12%
Een vakbond	30%	52%	18%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	29%	50%	21%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	15%	33%	52%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	26%	22%	52%
Totaal	18%	67%	16%

Tabel vraag 2.2c Volgens mij is er in de praktijk vaak discussie over de juiste berekening van de transitievergoeding wanneer het gaat om: toepassing van de MKB-regeling (artikel 7:673d BW)

<i>n</i> = 1006	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	26%	53%	21%
Bedrijfsjurist / ondernemer	23%	22%	55%
De rechterlijke macht	12%	65%	23%
Een vakbond	49%	15%	36%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	36%	36%	29%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	19%	33%	48%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	26%	4%	70%
Totaal	26%	48%	26%

Het issue waarbij discussie over de juiste berekening van de transitievergoeding het meest ervaren wordt, is de verrekening van de scholingskosten met de transitievergoeding. Ongeveer een derde van de respondenten (37%) ervaart hierover in de praktijk vaak discussie (tabel vraag 2.2d).

Tabel 2.2d Volgens mij is er in de praktijk vaak discussie over de juiste berekening van de transitievergoeding wanneer het gaat om: verrekening van scholingskosten met de transitievergoeding

<i>n</i> = 1006	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	37%	44%	19%
Bedrijfsjurist / ondernemer	48%	29%	23%
De rechterlijke macht	27%	42%	31%
Een vakbond	30%	42%	27%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	64%	29%	7%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	33%	30%	37%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	30%	17%	52%
Totaal	37%	42%	21%

De meningen zijn verdeeld (47% versus 49%) over de vraag of de wetgever terecht heeft bepaald dat een goed handelende werkgever, net zoals de niet goed maar niet ernstig verwijtbaar handelende werkgever, de transitievergoeding verschuldigd is (tabel vraag 2.3).

Tabel vraag 2.3 De wetgever heeft terecht bepaald dat een goed handelende werkgever, net zoals de niet goed maar niet ernstig verwijtbaar handelende werkgever, de transitievergoeding verschuldigd is:

<i>n</i> = 1004	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	45%	52%	3%
Bedrijfsjurist / ondernemer	35%	59%	6%
De rechterlijke macht	58%	27%	15%
Een vakbond	88%	9%	3%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	43%	50%	7%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	67%	26%	7%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	65%	17%	17%
Totaal	47%	49%	4%

De hoogte van de transitievergoeding voor MKB-werkgevers is een punt dat eveneens in het debat over de WWZ een rol speelt. Ruim de helft (56%) vindt dat kleine MKB-werkgevers de transitievergoeding nauwelijks kunnen opbrengen (tabel vraag 2.4).

Tabel vraag 2.4 Kleine MKB-werkgevers kunnen de transitievergoeding nauwelijks opbrengen:

<i>n</i> = 1004	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	59%	18%	23%
Bedrijfsjurist / ondernemer	54%	8%	39%
De rechterlijke macht	39%	15%	46%
Een vakbond	21%	42%	36%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	71%	14%	14%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	22%	26%	52%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	39%	13%	48%
Totaal	56%	18%	26%

Twee discussiepunten over de WWZ zijn of werkgevers door de invoering van de transitievergoeding minder snel dan vóór de WWZ een onbepaalde tijd contract aanbieden en of zij een keten van tijdelijke arbeidscontracten daardoor in totaal minder dan 24 maanden laten duren. Een meerderheid (58%) vindt dat het eerste het geval is en een zeer grote meerderheid (88%) vindt dat ook het tweede het geval is (tabel vraag 2.5 en tabel vraag 2.6).

Tabel vraag 2.5 Door de invoering van de transitievergoeding bieden werkgevers minder snel dan vóór de WWZ een onbepaalde tijd contract aan werknemers aan:

<i>n</i> = 1001	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	60%	21%	20%
Bedrijfsjurist / ondernemer	65%	15%	20%
De rechterlijke macht	27%	19%	54%
Een vakbond	42%	24%	33%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	62%	39%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	26%	22%	52%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	61%	9%	30%
Totaal	58%	20%	22%

Tabel vraag 2.6 Door de introductie van de transitievergoeding laten werkgevers een keten van tijdelijke arbeidscontracten in totaal minder dan 24 maanden duren:

<i>n</i> = 1001	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	91%	3%	6%
Bedrijfsjurist / ondernemer	88%	8%	5%
De rechterlijke macht	50%	4%	46%
Een vakbond	79%	6%	15%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	92%	8%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	67%	4%	30%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	65%	9%	26%
Totaal	88%	4%	8%

3.2 Schikkingen

Een ander thema is welke effecten de WWZ heeft op de schikkingspraktijk.

In het geval van een schikking wordt volgens ongeveer drie kwart van de respondenten (73%) een regeling getroffen die resulteert in de betaling van een vergoeding gelegen tussen de transitievergoeding en de oude, neutrale kanton-rechtersformule (tabel vraag 2.7).

Tabel vraag 2.7 In het geval van een schikking wordt doorgaans een regeling getroffen die resulteert in de betaling van:

<i>n</i> = 999	De transitie-vergoeding	Een vergoeding gelegen tussen de transitie-vergoeding en de oude, neutrale kanton-rechters-formule	Een vergoeding rondom de oude, neutrale kanton-rechters-formule	Een vergoeding die hoger ligt dan de oude, neutrale kanton-rechters-formule	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	11%	78%	9%	1%	2%
Bedrijfsjurist / ondernemer	23%	60%	5%	0%	12%
De rechterlijke macht	8%	50%	4%	0%	39%
Een vakbond	12%	58%	3%	0%	27%
Een werkgevers-vereniging / branchevereniging	31%	31%	8%	0%	31%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	11%	19%	4%	0%	67%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	0%	52%	9%	0%	39%
Totaal	11%	73%	8%	1%	7%

Bijna 80% is van mening dat de overeengekomen vergoedingen in geval van schikkingen lager zijn dan vóór de WWZ in vergelijkbare gevallen het geval was. Werkgeversvertegenwoordigers en wetenschappers zijn het hier minder vaak dan de andere beroepsgroepen mee eens of geven aan dat zij geen antwoord kunnen geven (tabel vraag 2.8).

Tabel vraag 2.8 Onder de WWZ worden bij schikkingen in vergelijkbare gevallen lagere vergoedingen overeengekomen dan vóór de WWZ het geval was:

<i>n</i> = 997	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	84%	13%	4%
Bedrijfsjurist / ondernemer	70%	19%	11%
De rechterlijke macht	62%	12%	27%
Een vakbond	67%	9%	24%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	39%	31%	31%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	30%	4%	67%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	44%	9%	48%
Totaal	79%	13%	9%

De ervaring met het aantal schikkingen varieert. Ongeveer 40% zegt meer ontslagzaken te schikken, maar eveneens 40% geeft aan dat het aantal niet is veranderd. Rechters, werkgeversvertegenwoordigers en wetenschappers geven vaker dan de andere beroepsgroepen aan hier geen antwoord op te kunnen geven (Tabel vraag 2.9).

Tabel vraag 2.9 Met ingang van de WWZ schik ik:

<i>n</i> = 996	meer ontslagzaken	minder ontslagzaken	dezelfde hoeveelheid ontslagzaken	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	43%	11%	42%	4%
Bedrijfsjurist / ondernemer	38%	9%	39%	14%
De rechterlijke macht	0%	27%	31%	42%
Een vakbond	28%	9%	34%	28%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	23%	0%	23%	54%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	4%	0%	4%	93%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	9%	4%	9%	78%
Totaal	39%	10%	40%	11%

De 388 personen die aangaven vaker te schikken doen dit vooral omdat zij het lastiger vinden ontslag bij de rechter te realiseren (70%). Voor 17% is de reden dat de WWZ nog te veel onzekerheden kent (tabel vraag 2.10).

Tabel vraag 2.10 Met ingang van de WWZ schik ik meer ontslagzaken, met name omdat:

<i>n</i> = 388	het lastiger is ontslag bij de rechter te realiseren	het hoger beroep en cassatie van ontbindingsbeschikkingen te veel onzekerheid veroorzaken	de WWZ nog te veel onzekerheden kent	geen van de onder a t/m c vermelde oorzaken	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	72%	7%	16%	5%	0%
Bedrijfsjurist / ondernemer	58%	21%	17%	4%	0%
De rechterlijke macht	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Een vakbond	44%	0%	22%	33%	0%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	67%	0%	33%	0%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	100%	0%	0%	0%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	0%	100%	0%	0%	0%
Totaal	70%	8%	17%	5%	0%

Ruim de helft ervaart dat de mogelijkheid van hoger beroep en cassatie van een ontbindingsbeschikking door partijen wordt gebruikt om de andere partij (alsnog) te laten schikken, terwijl 30% hier geen antwoord op kan geven (tabel vraag 2.11).

Tabel vraag 2.11 Wordt de mogelijkheid van hoger beroep en cassatie van een ontbindingsbeschikking volgens u door partijen gebruikt om de andere partij (alsnog) te laten schikken?

<i>n</i> = 994	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	57%	18%	25%
Bedrijfsjurist / ondernemer	34%	22%	44%
De rechterlijke macht	50%	0%	50%
Een vakbond	31%	16%	53%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	31%	8%	62%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	26%	4%	70%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	35%	13%	52%
Totaal	53%	17%	30%

Slechts een kleine groep (15%) denkt dat de wettelijke bedenkttermijn leidt tot een opwaarts effect op de vergoeding(en) bij het treffen van een schikking (Tabel vraag 2.12).

Tabel vraag 2.12 De wettelijke bedenkttermijn leidt tot een opwaarts effect van de vergoeding(en) bij het treffen van een schikking:

<i>n</i> = 991	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	15%	76%	10%
Bedrijfsjurist / ondernemer	20%	69%	11%
De rechterlijke macht	12%	32%	56%
Een vakbond	6%	63%	31%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	15%	39%	46%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	22%	19%	59%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	39%	17%	44%
Totaal	15%	70%	14%

3.3 Billijke vergoeding

Drie kwart van de geënquêteerden vindt dat de gevolgen van het ontslag ook een rol dienen te spelen bij het vaststellen van de billijke vergoeding – in tegenstelling tot de wens van de wetgever (tabel vraag 2.13). Verder vindt bijna iedereen (89%) dat het punitieve karakter ook tot uitdrukking moet komen bij het vaststellen van de billijke vergoeding (tabel vraag 2.14). Daarentegen vindt bijna niemand (13%) dat de parlementaire geschiedenis en de gewezen rechtspraak voldoende houvast bieden voor de berekening van de billijke vergoeding (tabel vraag 2.15).

Tabel vraag 2.13 Bij het vaststellen van de billijke vergoeding dienen – in tegenstelling tot de wens van de wetgever – ook de gevolgen van het ontslag een rol te spelen:

<i>n</i> = 986	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	75%	22%	4%
Bedrijfsjurist / ondernemer	67%	23%	9%
De rechterlijke macht	83%	13%	4%
Een vakbond	71%	19%	10%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	58%	17%	25%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	78%	19%	4%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	78%	9%	13%
Totaal	74%	21%	5%

Tabel vraag 2.14 Bij het vaststellen van de billijke vergoeding dient het punitieve karakter (afstraffen van ernstig verwijtbaar handelen) tot uitdrukking te komen:

<i>n</i> = 986	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	90%	8%	2%
Bedrijfsjurist / ondernemer	88%	9%	3%
De rechterlijke macht	87%	13%	0%
Een vakbond	94%	0%	7%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	83%	0%	17%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	93%	7%	0%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	74%	9%	17%
Totaal	89%	8%	3%

Tabel vraag 2.15 De parlementaire geschiedenis en de gewezen rechtspraak bieden voldoende houvast voor de berekening van de billijke vergoeding:

<i>n</i> = 985	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	7%	90%	3%
Bedrijfsjurist / ondernemer	5%	89%	6%
De rechterlijke macht	26%	74%	0%
Een vakbond	10%	81%	10%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	17%	42%	42%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	7%	78%	15%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	9%	61%	30%
Totaal	8%	87%	5%

Bijna twee derde van de geënquêteerden vindt dat er een berekeningsformule dient te komen voor de billijke vergoeding. De rechterlijke macht geeft vaker dan de andere beroepsgroepen aan hier geen behoefte aan te hebben (tabel vraag 2.16).

Tabel vraag 2.16 Er dient een berekeningsformule te komen voor de billijke vergoeding:

<i>n</i> = 985	Eens	Oneens	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	65%	31%	4%
Bedrijfsjurist / ondernemer	69%	23%	8%
De rechterlijke macht	39%	57%	4%
Een vakbond	65%	29%	7%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	42%	42%	17%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	48%	48%	4%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	57%	26%	17%
Totaal	64%	32%	5%

Op de vraag wat men vindt van de vaststelling van de toegekende billijke vergoedingen kan 41% geen antwoord geven. Een percentage van 46% vindt dat de billijke vergoeding over het algemeen te laag wordt bepaald. Slechts 6% vindt dat de toegekende billijke vergoedingen precies goed worden vastgesteld (tabel vraag 2.17).

Tabel vraag 2.17 Over het algemeen vind ik de in de rechtspraak toegekende billijke vergoedingen:

<i>n</i> = 985	precies goed vast-gesteld	te hoog vast-gesteld	te laag vast-gesteld	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	6%	7%	48%	39%
Bedrijfsjurist / ondernemer	8%	14%	27%	52%
De rechterlijke macht	9%	0%	44%	48%
Een vakbond	3%	0%	61%	36%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	0%	25%	75%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	4%	11%	48%	37%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	9%	4%	22%	65%
Totaal	6%	7%	46%	41%

4 Flexibele arbeid

Een belangrijke doelstelling van de WWZ is “flex minder flex” te maken. Daartoe zijn onder andere wijzigingen doorgevoerd in de ketenregeling. Een belangrijke vraag betreft welke gevolgen de verandering dat een werknemer in plaats van drie tijdelijke arbeidsovereenkomsten in een periode van drie jaar nog maar drie tijdelijke arbeidsovereenkomsten in een periode van twee jaar kan hebben waarna hij bij continuering recht heeft op een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, zal hebben. Bijna iedereen (90%) ervaart dat werkgevers hierdoor nu eerder afscheid nemen van een tijdelijke kracht (tabel vraag 3.1).

Tabel vraag 3.1 Mijn ervaring is dat de aanpassing van de ketenregeling (van drie tijdelijke arbeidsovereenkomsten in een periode van twee jaar in plaats van in een periode van drie jaar) tot gevolg heeft dat:

<i>n</i> = 983	werkgevers een tijdelijke kracht eerder een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd aanbieden	werkgevers eerder afscheid nemen van een tijdelijke arbeidskracht	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstands-verzekeraar / rechtsbijstandverlener	1%	93%	6%
Bedrijfsjurist / ondernemer	3%	91%	6%
De rechterlijke macht	0%	52%	48%
Een vakbond	3%	70%	27%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	4%	59%	37%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	0%	78%	22%
Totaal	1%	90%	9%

5 Procesrecht

Door de WWZ is ook het procesrecht gewijzigd. De vervaltermijn van twee maanden biedt volgens ruim de helft (56%) voldoende tijd een zaak voor de rechter te brengen, maar ruim een derde (35%) denkt hier anders over (tabel vraag 4.1).

Tabel vraag 4.1 Biedt de vervaltermijn van twee maanden volgens u voldoende tijd een zaak voor de rechter te brengen?

<i>n</i> = 981	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	58%	37%	5%
Bedrijfsjurist / ondernemer	66%	11%	23%
De rechterlijke macht	30%	52%	17%
Een vakbond	40%	50%	10%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	27%	27%	46%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	37%	19%	44%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	35%	17%	48%
Totaal	56%	35%	9%

Een ruime meerderheid (73%) is van mening dat het feit dat buitengerechtelijke vernietiging van de opzegging niet meer mogelijk is tot juridisering van het ontslag leidt (tabel vraag 4.2).

Tabel vraag 4.2 Door de WWZ is buitengerechtelijke vernietiging van de opzegging niet meer mogelijk. Leidt dit volgens u tot juridisering van het ontslag?

<i>n</i> = 981	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	77%	18%	5%
Bedrijfsjurist / ondernemer	61%	14%	25%
De rechterlijke macht	52%	39%	9%
Een vakbond	67%	10%	23%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	46%	18%	36%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	59%	22%	19%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	44%	17%	39%
Totaal	73%	18%	9%

Een meerderheid (54%) vindt dat er voldoende tijd is voor het indienen van een verweerschrift (tabel vraag 4.3).

Tabel vraag 4.3 Is er volgens u voldoende tijd voor het indienen van een verweerschrift?

<i>n</i> = 981	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	57%	34%	9%
Bedrijfsjurist / ondernemer	52%	13%	36%
De rechterlijke macht	65%	17%	17%
Een vakbond	20%	57%	23%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	27%	18%	55%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	30%	15%	56%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	22%	13%	65%
Totaal	54%	32%	14%

Ruim de helft (53%) vindt dat werkgevers voorzichtiger met het geven van ontslag op staande voet geworden zijn. Ruim een derde is daarentegen van mening dat de WWZ hier geen verandering in heeft gebracht. Deze groep bestaat vaker uit rechters, vakbondsvertegenwoordigers en werkgeversvertegenwoordigers (tabel vraag 4.4).

Tabel vraag 4.4 Is de werkgever vanwege de WWZ-procesregels (ook hoger beroep mogelijk, onzekerheid over de mogelijkheid van voorwaardelijke ontbinding e.d.) volgens u meer of minder voorzichtig met het geven van ontslag op staande voet?

<i>n</i> = 981	meer voorzichtig	minder voorzichtig	de WWZ heeft hierin geen wijziging gebracht	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	57%	3%	33%	6%
Bedrijfsjurist / ondernemer	50%	0%	39%	11%
De rechterlijke macht	13%	0%	48%	39%
Een vakbond	27%	7%	47%	20%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	27%	0%	46%	27%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	15%	0%	26%	59%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	44%	0%	17%	39%
Totaal	53%	3%	34%	10%

De meningen zijn verdeeld over de vraag of de mogelijkheid van hoger beroep en cassatie van een ontbindingsbeschikking een verbetering van het ontslagrecht is. Ongeveer de helft is het hier mee eens, onder wie relatief veel rechters en vakbondsvertegenwoordigers. Aan de andere kant is 44% het niet met deze stelling eens (tabel vraag 4.5).

Tabel vraag 4.5 Is de mogelijkheid van hoger beroep en cassatie van een ontbindingsbeschikking een verbetering van het ontslagrecht?

<i>n</i> = 981	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	47%	46%	7%
Bedrijfsjurist / ondernemer	33%	63%	5%
De rechterlijke macht	70%	30%	0%
Een vakbond	77%	10%	13%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	18%	55%	27%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	67%	26%	7%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	52%	26%	22%
Totaal	48%	44%	8%

6 Doelstellingen van de WWZ

De WWZ en het Sociaal Akkoord dat aan de WWZ ten grondslag ligt bevatten een aantal doelstellingen. Van dertien doelstellingen is nagegaan of deze in de visie van de leden van VAAN en VvA behaald zijn.

In de visie van de geënquêteerden zijn de meeste doelstellingen niet behaald. Alleen de doelstellingen "rechtsgelijkheid bij ontslag bevorderen" en "ontslagvergoedingen beperken", zijn volgens de meerderheid gerealiseerd (57% en 76%, tabel vraag 5.2 en tabel vraag 5.4). De mate waarin men vindt dat de doelstellingen niet gerealiseerd zijn, varieert. Een zeer grote meerderheid van meer dan 90% vindt dat de volgende doelstellingen niet behaald zijn: ontslagrecht vereenvoudigen (tabel vraag 5.1); rechtspositie van "bepaalde tijders" versterken (tabel vraag 5.6); doorstroom van flexibele arbeid naar vaste arbeid bevorderen (tabel vraag 5.8); het aantrekkelijker maken voor werkgevers om mensen aan te nemen (tabel vraag 5.10) en dejuridiseren zonder verlies van kwaliteit (tabel vraag 5.11). Volgens een ruime meerderheid (variërend tussen 66% en 85%) zijn ook de andere doelstellingen van de WWZ niet behaald.

Tabel vraag 5.1 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Ontslagrecht vereenvoudigen

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	3%	97%	0%
Bedrijfsjurist / ondernemer	9%	91%	0%
De rechterlijke macht	9%	91%	0%
Een vakbond	23%	73%	3%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	9%	82%	9%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	26%	74%	0%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	17%	65%	17%
Totaal	5%	94%	1%

Tabel vraag 5.2 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Rechtsgelijkheid bij ontslag bevorderen

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	56%	39%	5%
Bedrijfsjurist / ondernemer	53%	39%	8%
De rechterlijke macht	74%	26%	0%
Een vakbond	73%	20%	7%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	46%	46%	9%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	89%	11%	0%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	57%	30%	13%
Totaal	57%	38%	5%

Tabel vraag 5.3 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Rechtszekerheid bij ontslag bevorderen

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	24%	73%	3%
Bedrijfsjurist / ondernemer	38%	53%	9%
De rechterlijke macht	39%	52%	9%
Een vakbond	63%	27%	10%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	18%	73%	9%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	52%	48%	0%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	57%	30%	13%
Totaal	28%	68%	4%

Tabel vraag 5.4 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Ontslagvergoedingen beperken

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	76%	22%	2%
Bedrijfsjurist / ondernemer	70%	28%	2%
De rechterlijke macht	91%	9%	0%
Een vakbond	90%	10%	0%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	55%	27%	18%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	78%	19%	4%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	65%	17%	17%
Totaal	76%	22%	3%

Tabel vraag 5.5 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Aanwending van de ontslagvergoeding voor snelle werkhervatting bevorderen

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	3%	88%	10%
Bedrijfsjurist / ondernemer	9%	78%	13%
De rechterlijke macht	0%	65%	35%
Een vakbond	7%	73%	20%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	27%	64%	9%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	89%	11%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	9%	61%	30%
Totaal	3%	85%	11%

Tabel vraag 5.6 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Rechtspositie van “bepaalde tijders” versterken

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	4%	94%	2%
Bedrijfsjurist / ondernemer	6%	91%	3%
De rechterlijke macht	13%	74%	13%
Een vakbond	13%	77%	10%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	7%	85%	7%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	9%	74%	17%
Totaal	5%	92%	3%

Tabel vraag 5.7 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Rechtspositie van werknemers met een arbeidsovereenkomst met wisselende uren versterken

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	17%	67%	16%
Bedrijfsjurist / ondernemer	19%	66%	16%
De rechterlijke macht	30%	48%	22%
Een vakbond	27%	53%	20%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	18%	64%	18%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	19%	67%	15%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	9%	57%	35%
Totaal	18%	66%	16%

Tabel vraag 5.8 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Doorstroom van flexibele naar vaste arbeid bevorderen

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	1%	94%	4%
Bedrijfsjurist / ondernemer	3%	92%	5%
De rechterlijke macht	4%	74%	22%
Een vakbond	7%	77%	17%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	4%	89%	7%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	0%	78%	22%
Totaal	2%	93%	6%

Tabel vraag 5.9 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Langdurige inzet van flexibele arbeid beperken

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	21%	74%	5%
Bedrijfsjurist / ondernemer	23%	72%	5%
De rechterlijke macht	17%	52%	30%
Een vakbond	23%	67%	10%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	9%	91%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	22%	70%	7%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	26%	52%	22%
Totaal	21%	73%	6%

Tabel vraag 5.10 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Het aantrekkelijker maken voor werkgevers om mensen aan te nemen

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	3%	94%	4%
Bedrijfsjurist / ondernemer	5%	94%	2%
De rechterlijke macht	4%	70%	26%
Een vakbond	13%	68%	20%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	100%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	0%	82%	19%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	17%	57%	26%
Totaal	4%	91%	6%

Tabel vraag 5.11 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Dejuridiseren zonder verlies van kwaliteit

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	2%	96%	3%
Bedrijfsjurist / ondernemer	5%	84%	11%
De rechterlijke macht	9%	74%	17%
Een vakbond	13%	73%	13%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	0%	91%	9%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	7%	82%	11%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	9%	70%	22%
Totaal	3%	93%	5%

Tabel vraag 5.12 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Een systeem introduceren dat juridisch deugdelijk is

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	15%	77%	8%
Bedrijfsjurist / ondernemer	13%	72%	16%
De rechterlijke macht	26%	61%	13%
Een vakbond	47%	40%	13%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	9%	64%	27%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	37%	56%	7%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	26%	44%	30%
Totaal	17%	74%	9%

Tabel vraag 5.13 Bent u van mening dat deze doelstelling van de WWZ is behaald? – Het ontslagstelsel transparanter en inzichtelijker maken

<i>n</i> = 979	Ja	Nee	Ik kan hier geen antwoord op geven
Advocaat / jurist rechtsbijstandsverzekeraar / rechtsbijstandverlener	18%	81%	2%
Bedrijfsjurist / ondernemer	30%	66%	5%
De rechterlijke macht	39%	61%	0%
Een vakbond	37%	50%	13%
Een werkgeversvereniging / branchevereniging	27%	73%	0%
Het wetenschappelijk onderwijs / hoger onderwijs	33%	63%	4%
Overig (UWV, SER, ministerie van SZW etc.)	39%	44%	17%
Totaal	20%	77%	3%

6.2 Verkorte weergave resultaten enquêteonderzoek CentERdata

Bijlage Enquête WWZ

1. Ontslaggronden in de ontbindingsprocedure

Met ingang van 1 juli 2015 kan ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de kantonrechter op verzoek van de werkgever alleen plaatsvinden, indien sprake is van een redelijke grond ex artikel 7:669 lid 3 onderdelen c t/m h BW ("het limitatieve grondenstelsel"). Hierna volgen enkele vragen over het limitatieve grondenstelsel.

1.1 *Dekken de redelijke gronden vermeld in artikel 7:669 lid 3 onderdelen c t/m h BW alle situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst gerechtvaardigd is voldoende af?*

- a) Ja – 32%
- b) Nee – 61% → naar vraag 1.2
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 7%

1.2 *De vraag over het al dan niet voldoende afdekken van het limitatieve grondenstelsel heb ik met "nee" beantwoord vanwege een of meer van de navolgende redenen:*

- a) het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden, die tezamen ontbinding van de arbeidsovereenkomst rechtvaardigen – 87%
- b) de eisen die de c-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens regelmatig ziekteverzuim – 5%
- c) de eisen die de d-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens disfunctioneren – 29%
- d) de eisen die de e-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens verwijtbaar handelen – 6%
- e) de eisen die de f-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een weigering de bedongen arbeid te verrichten – 1%
- f) de eisen die de g-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een verstoorde arbeidsverhouding – 34%
- g) de restrictieve uitleg van de als restgrond bedoelde h-grond – 71%
- h) ik kan hier geen antwoord op geven – 1%

1.3 *Wat is volgens u de belangrijkste oorzaak ervan dat het limitatieve grondenstelsel niet alle situaties waarin ontbinding van de arbeidsovereenkomst gerechtvaardigd is voldoende afdekt (slechts één oorzaak noemen)*

- a) het ontbreken van de mogelijkheid ontbinding te vragen wegens verschillende onvoldragen redelijke gronden, die tezamen ontbinding van de arbeidsovereenkomst rechtvaardigen – 65%
- b) de eisen die de c-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens regelmatig ziekteverzuim – 0%
- c) de eisen die de d-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens disfunctioneren – 2%

- d) de eisen die de e-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens verwijtbaar handelen – 0%
 - e) de eisen die de f-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een weigering de bedongen arbeid te verrichten – 0%
 - f) de eisen die de g-grond stelt aan ontbindingsverzoeken wegens een verstoorde arbeidsverhouding – 7%
 - g) de restrictieve uitleg van de als restgrond bedoelde h-grond – 25%
 - h) ik kan hier geen antwoord op geven – 1%
- 1.4 *Door de introductie van het limitatieve grondenstelsel is de uitkomst van een ontbindingsprocedure beter voorspelbaar dan vóór invoering van de WWZ:*
- a) Eens – 37%
 - b) Oneens – 56%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 7%
- 1.5 *Het limitatieve grondenstelsel leidt, in het bijzonder waar het de d-grond betreft, tot meer dossieropbouw dan vóór de WWZ het geval was:*
- a) Eens – 84%
 - b) Oneens – 10%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 6%
- 1.6 *Het limitatieve grondenstelsel leidt tot meer afwijzingen van ontbindingsverzoeken door de kantonrechter dan in vergelijkbare gevallen vóór de WWZ het geval was:*
- a) Eens – 87%
 - b) Oneens – 3%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 11%
- 1.7 *Volgens mij is de ontbindingsprocedure door het limitatieve grondenstelsel:*
- a) Versoepeld – 1%
 - b) Bemoeilijkt – 88%
 - c) Noch versoepeld, noch bemoeilijkt – 8%
 - d) Ik kan hier geen antwoord op geven – 3%
- 1.8 *Door de werking van het limitatieve grondenstelsel bieden werkgevers minder snel dan vóór de WWZ een onbepaalde tijd contract aan:*
- a) Eens – 60%
 - b) Oneens – 16%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 24%

1.9 *Er is behoefte aan een algemene restgrond die meer open is dan de huidige h-grond:*

- a) Eens – 43%
- b) Eens, mits in combinatie met een additionele billijke vergoeding wegens verwijtbaar handelen in plaats van ernstig verwijtbaar handelen – 43%
- c) Oneens – 10%
- d) ik kan hier geen antwoord op geven – 4%

2. Vergoedingen

Door de WWZ is de werkgever in beginsel een transitievergoeding verschuldigd en in bijzondere gevallen een additionele billijke vergoeding. Hierna volgt een aantal vragen over beide vergoedingen.

Transitievergoeding

2.1 *Is de transitievergoeding volgens u toereikend om in de gevolgen van het ontslag te voorzien?*

- a) Ja – 25%
- b) Nee – 61%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 13%

2.2 *Volgens mij is er in de praktijk vaak discussie over de juiste berekening van de transitievergoeding wanneer het gaat om:*

- A. afronding van dienstjaren
 - a) ja – 12%
 - b) nee – 74%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 15%
- B. 50-plus werknemers
 - a) ja – 18%
 - b) nee – 67%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 16%
- C. toepassing van de MKB-regeling (artikel 7:673d BW)
 - a) ja – 26%
 - b) nee – 48%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 26%
- D. verrekening van scholingskosten met de transitievergoeding
 - a) ja – 37%
 - b) nee – 42%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 21%

- 2.3 *De wetgever heeft terecht bepaald dat een goed handelende werkgever, net zoals de niet goed maar niet ernstig verwijtbaar handelende werkgever, de transitievergoeding verschuldigd is:*
- a) Eens – 47%
 - b) Oneens – 49%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 4%
- 2.4 *Kleine MKB-werkgevers kunnen de transitievergoeding nauwelijks opbrengen:*
- a) Eens – 56%
 - b) Oneens – 18%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 26%
- 2.5 *Door de invoering van de transitievergoeding bieden werkgevers minder snel dan vóór de WWZ een onbepaalde tijd contract aan werknemers aan:*
- a) Eens – 58%
 - b) Oneens – 20%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 22%
- 2.6 *Door de introductie van de transitievergoeding laten werkgevers een keten van tijdelijke arbeidscontracten in totaal minder dan 24 maanden duren:*
- a) Eens – 88%
 - b) Oneens – 4%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 8%
- 2.7 *In het geval van een schikking wordt doorgaans een regeling getroffen die resulteert in de betaling van:*
- a) de transitievergoeding – 11%
 - b) een vergoeding gelegen tussen de transitievergoeding en de oude, neutrale kantonrechtersformule – 73%
 - c) een vergoeding rondom de oude, neutrale kantonrechtersformule – 8%
 - d) een vergoeding die hoger ligt dan de oude, neutrale kantonrechtersformule – 1%
 - e) ik kan hier geen antwoord op geven – 7%
- 2.8 *Onder de WWZ worden bij schikkingen in vergelijkbare gevallen lagere vergoedingen overeengekomen dan vóór de WWZ het geval was:*
- a) Eens – 79%
 - b) Oneens – 13%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 9%
- 2.9 *Met ingang van de WWZ schik ik:*
- a) meer ontslagzaken – 39%
 - b) minder ontslagzaken – 10%
 - c) dezelfde hoeveelheid ontslagzaken – 40%
 - d) ik kan hier geen antwoord op geven – 11%

2.10 *Met ingang van de WWZ schik ik meer ontslagzaken, met name omdat (slechts één reden noemen):*

- a) het lastiger is ontslag bij de rechter te realiseren – 70%
- b) het hoger beroep en cassatie van ontbindingsbeschikkingen te veel onzekerheid veroorzaken – 8%
- c) de WWZ nog te veel onzekerheden kent – 17%
- d) geen van de onder a t/m c vermelde oorzaken – 5%
- e) ik kan hier geen antwoord op geven – 0%

2.11 *Wordt de mogelijkheid van hoger beroep en cassatie van een ontbindingsbeschikking volgens u door partijen gebruikt om de andere partij (alsnog) te laten schikken?*

- a) Ja – 53%
- b) Nee – 17%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 30%

2.12 *De wettelijke bedenkttermijn leidt tot een opwaarts effect van de vergoeding(en) bij het treffen van een schikking:*

- a) Eens – 15%
- b) Oneens – 70%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 14%

Billijke vergoeding

2.13 *Bij het vaststellen van de billijke vergoeding dienen – in tegenstelling tot de wens van de wetgever – ook de gevolgen van het ontslag een rol te spelen:*

- a) Eens – 74%
- b) Oneens – 21%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 5%

2.14 *Bij het vaststellen van de billijke vergoeding dient het punitieve karakter (afstraffen van ernstig verwijtbaar handelen) tot uitdrukking te komen:*

- a) Eens – 89%
- b) Oneens – 8%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 3%

2.15 *De parlementaire geschiedenis en de gewezen rechtspraak bieden voldoende houvast voor de berekening van de billijke vergoeding:*

- d) Eens – 8%
- e) Oneens – 87%
- f) ik kan hier geen antwoord op geven – 5%

2.16 *Er dient een berekeningsformule te komen voor de billijke vergoeding:*

- a) Eens – 64%
- b) Oneens – 32%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 5%

2.17 *Over het algemeen vind ik de in de rechtspraak toegekende billijke vergoedingen:*

- a) precies goed vastgesteld – 6%
- b) te hoog vastgesteld – 7%
- c) te laag vastgesteld – 46%
- d) ik kan hier geen antwoord op geven – 41%

3. Flexibele arbeid

Een belangrijke doelstelling van de WWZ is “flex minder flex” te maken. Daartoe zijn onder andere wijzigingen doorgevoerd in de ketenregeling. De volgende vraag gaat over flexibele arbeid.

3.1 *Mijn ervaring is dat de aanpassing van de ketenregeling (van drie tijdelijke arbeidsovereenkomsten in een periode van twee jaar in plaats van in een periode van drie jaar) tot gevolg heeft dat:*

- a) werkgevers een tijdelijke kracht eerder een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd aanbieden – 1%
- b) werkgevers eerder afscheid nemen van een tijdelijke arbeidskracht – 90%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 9%

4. Procesrecht

Door de WWZ is het procesrecht gewijzigd. Hierna volgen enkele vragen over het nieuwe procesrecht.

4.1 *Biedt de vervaltermijn van twee maanden volgens u voldoende tijd een zaak voor de rechter te brengen?*

- a) Ja – 56%
- b) Nee – 35%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 9%

4.2 *Door de WWZ is buitengerechtelijke vernietiging van de opzegging niet meer mogelijk. Leidt dit volgens u tot juridisering van het ontslag?*

- a) Ja – 73%
- b) Nee – 18%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 9%

4.3 *Is er volgens u voldoende tijd voor het indienen van een verweerschrift?*

- a) Ja – 54%
- b) Nee – 32%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 14%

4.4 *Is de werkgever vanwege de WWZ-procesregels (ook hoger beroep mogelijk, onzekerheid over de mogelijkheid van voorwaardelijke ontbinding e.d.) volgens u meer of minder voorzichtig met het geven van ontslag op staande voet?*

- a) meer voorzichtig – 53%
- b) minder voorzichtig – 3%
- c) de WWZ heeft hierin geen wijziging gebracht – 34%
- d) ik kan hier geen antwoord op geven – 10%

4.5 *Is de mogelijkheid van hoger beroep en cassatie van een ontbindingsbeschikking een verbetering van het ontslagrecht?*

- a) Ja – 48%
- b) Nee – 44%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 8%

5. Doelstellingen van de WWZ

De WWZ en het Sociaal Akkoord dat aan de WWZ ten grondslag ligt bevatten de navolgende doelstellingen. Bent u van mening dat deze zijn behaald?

1. Ontslagrecht vereenvoudigen:

- a) Ja – 5%
- b) Nee – 94%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 1%

2. Rechtsgelijkheid bij ontslag bevorderen:

- a) Ja – 57%
- b) Nee – 38%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 5%

3. Rechtszekerheid bij ontslag bevorderen:

- a) Ja – 28%
- b) Nee – 68%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 4%

4. Ontslagvergoedingen beperken:

- a) Ja – 76%
- b) Nee – 22%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 3%

5. Aanwending van de ontslagvergoeding voor snelle werkhervatting bevorderen:

- a) Ja – 3%
- b) Nee – 85%
- c) ik kan hier geen antwoord op geven – 11%

6. Rechtspositie van "bepaalde tijders" versterken:
 - a) Ja – 5%
 - b) Nee – 92%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 3%
7. Rechtspositie van werknemers met een arbeidsovereenkomst met wisselende uren versterken:
 - a) Ja – 18%
 - b) Nee – 66%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 16%
8. Doorstroom van flexibele naar vaste arbeid bevorderen:
 - a) Ja – 2%
 - b) Nee – 93%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 6%
9. Langdurige inzet van flexibele arbeid beperken:
 - a) Ja – 21%
 - b) Nee – 73%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 6%
10. Het aantrekkelijker maken voor werkgevers om mensen aan te nemen:
 - a. Ja – 4%
 - b. Nee – 91%
 - c. ik kan hier geen antwoord op geven – 6%
11. Dejuridiseren zonder verlies van kwaliteit:
 - a) Ja – 3%
 - b) Nee – 93%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 5%
12. Een systeem introduceren dat juridisch deugdelijk is:
 - a) Ja – 17%
 - b) Nee – 74%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 9%
13. Het ontslagstelsel transparanter en inzichtelijker maken:
 - a) Ja – 20%
 - b) Nee – 77%
 - c) ik kan hier geen antwoord op geven – 3%

6.3 Rechtspraakonderzoek WWZ

Erasmus School of Law

Erasmus School of Law

Prof. mr. A.R. Houweling
Mr. dr. P. Kruit

Met medewerking van:

K. Heijboer
L. Kirkpatrick
D.A.D. Mees
M.G.A.P. Rademakers
S.R. Sripal

Inhoudsopgave

1.	Methode van onderzoek en opzet	89
2.	Ontbindingsrechtspraak vóór 1 juli 2015	91
2.1	Aantallen procedures	91
2.2	Toe- en afwijzingen	91
2.3	Ontslagvergoedingen	94
3.	Gepubliceerde rechtspraak vanaf 1 juli 2015	97
3.1	Aantallen procedures	97
3.2	Toe- en afwijzingen per grond	101
3.3	Ontslagvergoedingen	104
3.3.1	Transitievergoeding	105
3.3.2	Billijke vergoeding	106
3.3.3	Vergoeding in geregelde ontbindingen	108
4.	Niet-gepubliceerde rechtspraak	111
4.1	Aantallen procedures	111
4.2	Toe- en afwijzingen per grond	114
4.3	Vergoedingen	117
4.3.1	Transitievergoeding	117
4.3.2	Billijke vergoeding	118
4.3.3	Vergoeding in geregelde ontbindingen	119
5.	Bijlagen bij hoofdstuk 4: cijfers per rechtbank	121
A.	Amsterdam	121
A.1	Aantallen procedures	121
A.2	Toe- en afwijzingen per grond	122
A.3	Ontslagvergoedingen	125
B.	Gelderland	126
B.1	Aantallen procedures	126
B.2	Toe- en afwijzingen per grond	127
B.3	Ontslagvergoedingen	130
C.	Rotterdam	131
C.1	Aantallen procedures	131
C.2	Toe- en afwijzingen per grond	132
C.3	Ontslagvergoedingen	135
D.	Zeeland-West-Brabant	136
D.1	Aantallen procedures	136
D.2	Toe- en afwijzingen per grond	137
D.3	Ontslagvergoedingen	140

E.	Overzicht onderzochte rechtspraak	141
	Gerechtshoven	141
	Rechtbanken	142

1. Methode van onderzoek en opzet

In dit rapport staat onderzoek naar de effecten van de WWZ in de rechtspraak centraal. Gekozen is de ontbindingsrechtspraak ex artikel 7:671b, 7:671c en 7:686 BW te bestuderen en te vergelijken met de ontbindingsrechtspraak ex artikel 7:685 BW (oud). Het onderzoek bestaat uit twee onderdelen.

I. Gepubliceerde rechtspraak 2015-2016

Ten eerste zijn alle uitspraken gepubliceerd tussen 1 juli 2015 tot 1 juni 2016 op www.rechtspraak.nl en www.ar-updates.nl, alsook de uitspraken gepubliceerd in de periodieken JAR en RAR verzameld. Indien een uitspraak in verschillende bronnen stond opgenomen, is hij slechts eenmaal vermeld. Dit heeft geresulteerd in 340 unieke beschikkingen over een periode van 11 maanden.

II. Niet-gepubliceerde rechtspraak 2016

Voorts is in het kader van dit onderzoek bij een viertal rechtbanken, te weten Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant⁹ alle ontbindingsrechtspraak in de periode 1 januari 2016 tot 1 juni 2016 opgevraagd en geanalyseerd.¹⁰ In totaal leverde dit 331 beschikkingen op (waarvan 199 op tegenspraak). Er is hierbij bewust gekozen voor een tweetal rechtbanken uit de randstad en twee rechtbanken die daarbuiten zijn gelegen om zo eventuele verschillen hiertussen te kunnen vaststellen. Met de keuze voor de rechtbanken Amsterdam, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant is daarnaast aangesloten bij dissertatieonderzoek van Kruit uit 2012 waarin van deze rechtbanken eerder alle ontbindingsbeschikkingen in het pre-WWZ-tijdperk zijn geanalyseerd, hetgeen een vergelijking ook op met dit eerdere onderzoek mogelijk maakt.¹¹

Methode van onderzoek

Alle beschikkingen zijn geanalyseerd op basis van 89 gezichtspunten. Zo is per uitspraak naast de gebruikelijke metadata (datum, instantie, zaaknummer, rechter, naam van partijen, enzovoort) onder meer vastgelegd welke ontbindingsgronden zijn aangevoerd, of er nevenverzoeken zijn ingediend, tegenverzoeken zijn gedaan, mediation heeft plaatsgevonden, etc. Ook is geanalyseerd wanneer sprake is van ernstig verwijtbaar handelen van de werkgever en/of de werkne-

⁹ De onderzoekers zijn de Rechtbanken Amsterdam (mr. Fruytier), Gelderland (mr. Engberts), Rotterdam (mr. Wetzels) en Zeeland-West-Brabant (mr. Tilman) bijzonder erkentelijk voor het faciliteren van dit onderzoek.

¹⁰ Alle uitspraken die in het archief van de genoemde rechtbanken aanwezig waren, zijn geanalyseerd. Enkele uitspraken bleken helaas niet traceerbaar. Een kleine foutmarge kan aldus aanwezig zijn. De conclusies uit de rapport worden gelet op het aantal uitspraken echter volledig cijfermatig gedragen.

¹¹ P. Kruit, *De ontbindingsbeschikking ex artikel 7:685 BW getoetst*, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2012.

mer, hoe lang de gemiddelde duur van het eventuele verbetertraject bedroeg, het aantal keer dat een beroep is gedaan op bijzondere transitievergoedingsregelingen en wat de verhouding is tussen toegekende vergoedingen ten opzichte van de (oude) neutrale Kantonrechtersformule ($C=1$). Dit rapport beschrijft enkel de resultaten van de hoofdthema's 'aantallen procedures', 'toe- en afwijzingen (per ontslaggrond)' en 'ontslagvergoedingen'.

Per hoofdstuk wordt een vergelijking gemaakt met de periode vóór 2015. Voor deze vergelijking is gebruik gemaakt van de data afkomstig uit het eerder genoemde dissertatieonderzoek van Kruit en diens periodieke 'ontbindingsstatistieken' alsmede de jaarlijkse ontslagindices op www.ar-updates.nl.¹²

Opzet van het rapport

In hoofdstuk 2 wordt dit rapport aangevangen met een korte schets van de ontbindingsrechtspraak voor 1 juli 2015 gebaseerd op artikel 7:685 BW (oud). Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 alle gepubliceerde rechtspraak tussen 1 juli 2015 en 1 juni 2016 geanalyseerd, waarna in hoofdstuk 4 dezelfde analyses worden verricht voor alle rechtspraak over ontbinding van de arbeidsovereenkomst van de rechtbanken Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant. Ook de cumulatieve cijfers van alle rechtbanken tezamen worden inzichtelijk gemaakt.

12 Onder ander P. Kruit, 'Ontbindingsstatistieken 2013: het einde van de ontbindingsvergoeding aangekondigd', *ArbeidsRecht* 2014/43 en P. Kruit, 'Ontbindingsstatistieken 2012: het einde van een tijdperk 'Loonstatistiek'', *ArbeidsRecht* 2013/6/7, p. 3-17.

2. Ontbindingsrechtspraak vóór 1 juli 2015

2.1 Aantallen procedures

Dit hoofdstuk vangt aan met in tabel 2.1 een overzicht van het aantal ontbindingsprocedures in 2012, 2013 en 2014 naar type uitstroom. Er is bewust gekozen het jaar 2015 buiten beschouwing te laten nu dit jaar door invoering van de WWZ op 1 juli een niet representatief beeld zou kunnen opleveren.

Tabel 2.1 Overzicht aantal ontbindingsprocedures in 2012, 2013 en 2014

Aantallen ontbindingsprocedures voor WWZ	2012	Percentage	2013	Percentage	2014	Percentage
Ontbinding op tegenspraak	4.676	22%	4.689	38%	3.897	42%
Pro forma	14.039	68%	5.403	43%	3.333	37%
Ingetrokken	2.083	10%	2.426	19%	1.882	21%
Totaal aantal ontbindingsbeschikkingen	20.798	100%	12.518	100%	9.112	100%

Uit tabel 2.1 blijkt dat het aantal aanhangig gemaakte ontbindingsprocedures gestaag is teruggelopen van ruim 20.000 in 2012 naar nog geen 10.000 in 2014. Het aantal ontbindingen op tegenspraak fluctueerde enigszins maar bewoog zich rond de 4.000 per jaar. Daarnaast werden in 2013 en 2014 ongeveer 20% van de ingediende verzoeken weer ingetrokken zodat de kantonrechter geen beschikking behoefde te wijzen. Een substantieel deel van de ingediende ontbindingsverzoeken betrof een pro forma-procedure (ook wel: geregelde ontbinding genoemd).

2.2 Toe- en afwijzingen

Indien over dezelfde jaren 2012, 2013 en 2014 vervolgens de gepubliceerde rechtspraak wordt beschouwd dan valt allereerst op dat van de 4.676 (2012), 4.689 (2013) en 3.897 (2014) beschikkingen op tegenspraak respectievelijk 270, 243 en 202 uitspraken gepubliceerd. Dit betreft een percentage van 5,8% (2012), 5,1% (2013) en 5,2% (2014). In tabel 2.2 staan van die gepubliceerde beschikkingen de uitkomst vermeld naar toe- of afwijzingen.

Tabel 2.2 Overzicht aantal gepubliceerde ontbindingsprocedures naar uitkomst in 2012, 2013 en 2014

Type beschikking	2012	Percentage	2013	Percentage	2014	Percentage
Toewijzingen	164	61%	155	64%	122	60%
Afwijzing	87	32%	67	28%	65	32%
Overige	19	7%	21	8%	15	8%
Totaal	270	100%	243	100%	202	100%

In 60-64% van de ontbindingsbeschikkingen werd de arbeidsovereenkomst daadwerkelijk ontbonden, al dan niet onder toekenning van een vergoeding. In ongeveer 30% van de beschikkingen wees de kantonrechter het verzoek af. In een klein percentage was sprake van een uitspraak in de categorie 'overige', waarbij valt te denken aan een niet-ontvankelijkheid of een onbevoegde rechter. Over de jaren 2012 tot en met 2014 laat de gepubliceerde rechtspraak een stabiel beeld zien. Gelet echter op het geringe percentage gepubliceerde uitspraken heeft Kruit in zijn dissertatie onderzocht in hoeverre de gepubliceerde ontbindingsrechtspraak een representatief beeld schetst van de totale ontbindingsrechtspraak.¹³ Kruit onderzocht voor de periode 2005 tot en met 2009 zowel alle gepubliceerde rechtspraak als alle ontbindingsbeschikkingen van de Rechtbanken Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Breda. De conclusie van dat onderzoek is dat de gepubliceerde rechtspraak op vrijwel alle aspecten van de ontbindingsprocedure een representatief beeld laat zien, met daarop een tweetal uitzonderingen. Een van de twee uitzonderingen is hier relevant, namelijk het percentage afwijzingen van ontbindingsverzoeken. In de gepubliceerde rechtspraak is dit percentage aanzienlijk hoger dan wanneer alle ontbindingsbeschikkingen in de telling worden meegenomen. In tabel 2.3a en 2.3b wordt deze conclusie cijfermatig onderbouwd.¹⁴

Tabel 2.3a Aantal en percentage afwijzingen gepubliceerde rechtspraak in de periode 2005-2009

Jaar	Aantal uitspraken	Aantal afwijzingen	Percentage afwijzingen
2005	117	24	21%
2006	134	38	28%
2007	151	27	18%
2008	165	41	25%
2009	241	70	29%
Totaal	808	200	25%

13 P. Kruit, *De ontbindingsbeschikking ex artikel 7:685 BW getoetst*, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2012.

14 Deze tabellen zijn ontleend aan tabel 2.7 en tabel 3.2 uit de eerder genoemde dissertatie van Kruit.

Tabel 2.3b Aantal en percentage afwijzingen bij de Rechtbanken Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Breda in de periode 2005-2009

Jaar	Aantal uitspraken	Aantal afwijzingen	Percentage afwijzingen
2005	726	75	10,3%
2006	656	53	8,1%
2007	478	44	9,2%
2008	481	25	5,2%
2009	635	71	11,2%
<i>Totaal</i>	2.976	268	9,0%

Uit tabel 2.3a en 2.3b blijkt dat het aantal gepubliceerde afwijzingen gemiddeld rond de 25% lag in de periode 2005-2009, terwijl het rechtbank-onderzoek over dezelfde periode een totaal ander beeld schetst van slechts 9% afwijzingen. Duidelijk is hiermee dat relatief veel afwijzende ontbindingsbeschikkingen worden gepubliceerd. Het in tabel 2.2 getoonde percentage afwijzingen over 2012, 2013 en 2014 van gemiddeld ongeveer 30% zal indachtig het voorgaande in werkelijkheid waarschijnlijk substantieel lager zijn en zo rond de 10% liggen.

In de ontbindingsprocedure vóór 1 juli 2015 was het op grond van artikel 7:685 lid 1 BW (oud) slechts mogelijk de arbeidsovereenkomst te ontbinden wegens 'gewichtige redenen'. Deze gewichtige redenen werden in lid 2 van hetzelfde artikel vervolgens onderscheiden in enerzijds de 'verandering in de omstandigheden' en anderzijds de 'dringende reden'. Het meest kenmerkende van dit onderscheid betrof de mogelijkheid voor de kantonrechter om al dan niet een vergoeding aan de werknemer toe te kennen. Op grond van lid 8 van artikel 7:685 BW (oud) was een vergoeding enkel mogelijk indien de arbeidsovereenkomst werd ontbonden wegens een verandering in de omstandigheden. Bij ontbinding wegens een dringende reden bleef de werknemer altijd zonder ontbindingsvergoeding. Tabel 2.4 toont aan dat over 2012, 2013 en 2014 meer dan 90% van de gepubliceerde ontbindingen werd gebaseerd op een verandering in de omstandigheden.

Tabel 2.4 Overzicht ontbindingsgronden van toegewezen ontbindingen in 2012, 2013 en 2014

Ontbindingsgronden	2012	Percentage	2013	Percentage	2014	Percentage
Dringende reden	14	9%	13	8%	7	6%
Verandering in omstandigheden	150	91%	142	92%	115	94%
Totaal	164	100%	155	100%	122	100%

2.3 Ontslagvergoedingen

Indien de kantonrechter voor 1 juli 2015 een vergoeding koppelde aan de uitgesproken ontbinding van de arbeidsovereenkomst geschiedde dit doorgaans op basis van de in de Aanbevelingen van de Kring van Kantonrechters beschreven Kantonrechtersformule. Deze Kantonrechtersformule luidde $A \times B \times C$, waarbij A stond voor het gewogen aantal dienstjaren, B voor het laatstverdiende bruto maandsalaris C voor de correctiefactor welke de mate van verwijtbaarheid van elk der partijen uitdrukte. Indien geen van de partijen in overwegende mate een verwijt trof van de noodzaak tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst over te gaan, werd C op 1 vastgesteld. Bij overwegende verwijtbaarheid aan de zijde van de werknemer werd C lager dan 1 of zelfs op 0 gesteld en bij een verwijt van de werkgever werd C hoger dan 1 gesteld.

Nu de omvang van de ontbindingsvergoeding vanwege de B-factor direct was gekoppeld aan het laatstverdiende salaris is een vergelijking van enkel de bedragen van de toegekende vergoedingen niet veelzeggend, indien hierbij toevallig enkele werknemers met een exorbitant salaris zitten. Dit resulteerde met toepassing van de Kantonrechtersformule immers direct in een zeer hoge ontbindingsvergoeding, terwijl zulks relatief – gerelateerd aan het aantal dienstjaren – toch een lage vergoeding kan zijn. Om deze foutmarge te elimineren is naast de absolute omvang van de ontbindingsvergoeding ook steeds het 'aantal maandsalarissen per gewerkt dienstjaar' berekend dat een werknemer aan ontbindingsvergoeding ontvangt. Dit aantal maandsalarissen per dienstjaar wordt berekend door de toegekende ontbindingsvergoeding te delen door het laatstverdiende salaris en vervolgens door het aantal (feitelijke en dus niet gewogen) dienstjaren. Hiermee kunnen alle uitspraken op een objectieve wijze met elkaar worden vergeleken.

Tabel 2.5 Overzicht gemiddeld toegekende ontbindingsvergoeding in 2012, 2013 en 2014 inclusief C=0

Ontbindingsvergoedingen incl. C=0	2012	2013	2014
Aantal uitspraken	164	155	122
Ontbindingsvergoeding in euro's	€ 48.750	€ 60.067	€ 62.122
Ontbindingsvergoeding in mnd/dj	1,03 mnd/dj	1,02 mnd/dj	0,98 mnd/dj

Tabel 2.6 Overzicht gemiddeld toegekende ontbindingsvergoeding in 2012, 2013 en 2014 exclusief C=0

Ontbindingsvergoedingen excl. C=0	2012	2013	2014
Aantal uitspraken	109	106	91
Ontbindingsvergoeding in euro's	€ 73.796	€ 88.923	€ 84.006
Ontbindingsvergoeding in mnd/dj	1,59 mnd/dj	1,54 mnd/dj	1,34 mnd/dj

Uit tabel 2.5 en 2.6 blijkt dat de gemiddeld toegekende ontbindingsvergoeding bij alle uitgesproken ontbindingen – dus ook die waarin geen vergoeding is toegekend ($C=0$) – stabiel is op ongeveer 1 maandsalaris per dienstjaar. Dit correspondeert met een bedrag tussen de € 48.750 en € 62.122.

Indien enkel de ontbindingen waarin een vergoeding is toegekend worden geanalyseerd dan is die vergoeding over 2012 tot en met 2014 zelfs tussen de 1,34 en 1,59 mnd/dj. Het hieraan gekoppelde bedrag betreft tussen € 73.796 en € 88.923.

3. Gepubliceerde rechtspraak vanaf 1 juli 2015

3.1 Aantallen procedures

Sinds de invoering van de WWZ op 1 juli 2015 zijn in 11 maanden tijd (tot 1 juni 2016) in totaal 340 unieke ontbindingsbeschikkingen gepubliceerd op recht-spraak.nl en ar-updates.nl, alsmede in JAR en RAR. Ten opzichte van het aantal in voorgaande jaren gepubliceerde ontbindingsbeschikkingen betekent zulks een behoorlijke stijging. In de jaren 2012, 2013 en 2014 betrof dit over 12 maanden namelijk respectievelijk 270, 243 en 202 uitspraken. Indien deze aantallen worden teruggerekend naar 11 maanden dan zou dit leiden tot de volgende aantallen gepubliceerde uitspraken: 248 (2012), 223 (2013) en 185 (2014). Met 340 uitspraken over de eerste 11 maanden sinds de invoering van de WWZ kan aldus worden vastgesteld dat sprake is van een toename van het aantal gepubliceerde uitspraken van 37% ten opzichte van 2012, 52% ten opzichte van 2013 en 84% ten opzichte van 2014. De conclusie kan worden getrokken dat de invoering van de WWZ tot aanmerkelijk meer gepubliceerde ontbindingsbeschikkingen heeft geleid.

Indien de 340 unieke uitspraken over de eerste 11 maanden van de WWZ vervolgens worden geanalyseerd naar uitkomst dan volgen de resultaten zoals opgenomen in tabel 3.1.

Tabel 3.1 Alle gepubliceerde uitspraken naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	214	63%
Afwijzingen	97	28%
Overige	29	9%
Totaal	340	100%

In 214 van de 340 beschikkingen (63%) werd het ontbindingsverzoek toegewezen. In 97 gevallen (28%) wees de kantonrechter het verzoek af en 29 beschikkingen (9%) resulteerde in een andere uitkomst, zoals een onbevoegde rechter, niet-ontvankelijkheid of aanhouding voor bewijs. Deze laatste uitspraken zijn weergegeven onder 'overige'. Zou men werknemersverzoeken ex artikel 7:671c BW buiten beschouwing laten, omdat deze verzoeken bijna altijd worden toegevoegd, dan stijgt het aantal afwijzingen met 2% (30% afwijzingen).

In tabel 3.1 zijn alle gepubliceerde ontbindingsbeschikkingen opgenomen, ook die waarin partijen het voor of tijdens de zitting eens zijn geworden over een

minnelijke regeling en de kantonrechter uiteindelijk uitsluitend een pro forma-beschikking gaf. Dit betrof 32 beschikkingen. In een pro forma-beschikking geeft de kantonrechter zelf geen oordeel over de zaak, zodat hiermee wellicht een enigszins vertekend beeld ontstaat in de verhouding tussen toe- en afwijzingen. In tabel 3.2 is daarom een overzicht gegeven van de uitkomsten van de 308 beschikkingen op tegenspraak, waarin de pro forma-beschikkingen niet zijn betrokken.

Tabel 3.2 Alle gepubliceerde uitspraken naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	183	59%
Afwijzingen	96	31%
Overige	29	10%
Totaal	308	100%

Tabel 3.2 geeft een vrijwel identiek beeld als tabel 3.1. Weliswaar stijgt het percentage afwijzingen tot 31% en daalt het percentage toewijzingen naar 59% maar van een substantiële verschuiving kan hier niet worden gesproken. Indien deze percentages worden vergeleken met de situatie vóór invoering van de WWZ (tabel 2.2) dan is de verhouding tussen toe- en afwijzing in de gepubliceerde rechtspraak vrijwel identiek. Hierbij moet wel de kanttekening worden gemaakt dat uit tabel 2.3b blijkt dat de gepubliceerde rechtspraak voor invoering van de WWZ op dit punt geen betrouwbaar beeld gaf en dat het daadwerkelijke percentage afwijzingen met ongeveer 9% beduidend lager lag. Zou men werknemersverzoeken ex artikel 7:671c BW buiten beschouwing laten, omdat deze verzoeken bijna altijd worden toegewezen, dan stijgt het aantal afwijzingen met 2% (33% afwijzingen).

Tabel 3.3 Alle gepubliceerde uitspraken naar uitkomst per rechtbank in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

Noord-Nederland	N	Percentage
Toewijzingen	22	56%
Afwijzingen	16	41%
Overige	1	3%
Totaal	39	100%
Overijssel	N	Percentage
Toewijzingen	13	72%
Afwijzingen	2	11%
Overige	3	17%

Totaal	18	100%
Gelderland	N	Percentage
Toewijzingen	8	53%
Afwijzingen	4	27%
Overige	3	20%
Totaal	15	100%
Midden-Nederland	N	Percentage
Toewijzingen	17	55%
Afwijzingen	11	35%
Overige	3	10%
Totaal	31	100%
Amsterdam	N	Percentage
Toewijzingen	19	49%
Afwijzingen	17	44%
Overige	3	7%
Totaal	39	100%
Noord-Holland	N	Percentage
Toewijzingen	32	64%
Afwijzingen	12	24%
Overige	6	12%
Totaal	50	100%
Den Haag	N	Percentage
Toewijzingen	31	77%
Afwijzingen	7	18%
Overige	2	5%
Totaal	40	100%
Rotterdam	N	Percentage
Toewijzingen	28	70%
Afwijzingen	12	30%
Overige	0	0%
Totaal	40	100%
Zeeland-West Brabant	N	Percentage
Toewijzingen	13	86%
Afwijzingen	1	7%
Overige	1	7%
Totaal	15	100%
Oost-Brabant	N	Percentage
Toewijzingen	8	89%

Afwijzingen	1	11%
Overige	0	0%
Totaal	9	100%
Limburg	N	Percentage
Toewijzingen	9	41%
Afwijzingen	8	36%
Overige	5	23%
Totaal	22	100%

In tabel 3.3 is een overzicht gegeven van alle gepubliceerde ontbindingsbeschikkingen naar rechtbank om zo eventuele verschillen op te merken. Hoewel de percentages bij de meeste rechtbanken aardig overeenkomen met het landelijk gemiddelde, valt op dat bij de rechtbanken Zeeland-West-Brabant (86%), Oost-Brabant (89%), Den Haag (77%) en Overijssel (72%) relatief meer toewijzingen plaatsvinden dan bij de overige rechtbanken.

Gerechtshoven

Sinds de invoering van de WWZ is het mogelijk tegen een ontbindingsbeschikkingen te appelleren. Van deze mogelijkheid is blijkens de gepubliceerde rechtspraak al 21 keer gebruik gemaakt. In tabel 3.4 staan per gerechtshof het aantal beschikkingen naar uitkomst weergegeven.

Tabel 3.4 Alle gepubliceerde uitspraken naar uitkomst per hof in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

Hof Den Haag	N	Percentage
Toewijzingen	3	100%
Afwijzingen	0	0%
Overige	0	0%
Totaal	3	100%
Hof Amsterdam	N	Percentage
Toewijzingen	2	100%
Afwijzingen	0	0%
Overige	0	0%
Totaal	2	100%
Hof Arnhem-Leeuwarden	N	Percentage
Toewijzingen	4	50%
Afwijzingen	3	38%
Overige	1	12%
Totaal	8	100%

Hof 's-Hertogenbosch	N	Percentage
Toewijzingen	4	50%
Afwijzingen	3	38%
Overige	1	12%
Totaal	8	100%

Uit tabel 3.4 blijkt dat in 13 van de 21 beschikkingen (62%) de ontbinding van de arbeidsovereenkomst door het hof is toegewezen. In 6 beschikkingen werd de verzochte ontbinding afgewezen (29%). Hiermee laat de eerste gepubliceerde rechtspraak van het hof eenzelfde beeld zien als de kantonrechtspraak.

3.2 Toe- en afwijzingen per grond

Met invoering van de WWZ is een gesloten stelsel van limitatieve ontslaggronden ingevoerd. In artikel 7:669 lid 3 BW staan onder a tot en met h de acht ontslaggronden opgesomd waaruit de werkgever kan kiezen bij indiening van een ontbindingsverzoek. Hierbij moet worden opgemerkt dat de gronden a (bedrijfs-economische redenen) en b (langdurige arbeidsongeschiktheid) zogenoemde indirecte gronden zijn, waarbij pas ontvankelijkheid volgt indien eerst een procedure bij het UWV is doorlopen die in een afwijzing heeft geresulteerd (artikel 7:671b lid 1 sub b BW) of sprake is van een situatie als genoemd in artikel 7:671b lid 1 sub c BW. Naast de in artikel 7:669 lid 3 BW genoemde ontslaggronden staat in artikel 7:671c de ontbinding op verzoek van de werknemer geregeld – waarbij het criterium is ontleend aan de formulering van artikel 7:685 BW (oud) – en in artikel 7:686 BW de ontbinding wegens wanprestatie. Ook deze twee bijzondere ontbindingsprocedures zijn in de analyse betrokken.

Deze paragraaf geeft een overzicht van de toe- en afwijzing per ontslaggrond. De werkgever legt in de praktijk veelal meerdere ontslaggronden aan het ontbindingsverzoek ten grondslag. Hierdoor is het totaal aantal uitspraken op de separate ontslaggronden groter dan het totaal aantal ontbindingsbeschikkingen. In tabel 3.5 tot en met 3.14 zijn per beschikking uitsluitend de ontslaggronden meegenomen waarop de kantonrechter daadwerkelijk heeft beslist. Indien de werkgever een verzoek indient op primair de e-grond, subsidiair de d-grond en meer subsidiair de g-grond en de kantonrechter vervolgens de e-grond afwijst, maar de d-grond toewijst en daardoor op de g-grond niet meer beslist, dan staat deze beschikking geregistreerd als een afwijzing op de e-grond en een toewijzing op de d-grond.

Tabel 3.5 Alle gepubliceerde uitspraken over de a-grond in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

A-grond	N	Percentage
Toewijzing	11	58%
Afwijzing	8	42%
Totaal	19	100%

Tabel 3.6 Alle gepubliceerde uitspraken over de b-grond in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

B-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel 3.7 Alle gepubliceerde uitspraken over de c-grond in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

C-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel 3.8a Alle gepubliceerde uitspraken over de d-grond inclusief pro forma in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	16	32%
Afwijzing	34	68%
Totaal	50	100%

Tabel 3.8b Alle gepubliceerde uitspraken over de d-grond exclusief pro forma in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	9	21%
Afwijzing	34	79%
Totaal	43	100%

Tabel 3.9 Alle gepubliceerde uitspraken over de e-grond in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

E-grond	N	Percentage
Toewijzing	60	45%
Afwijzing	73	55%
Totaal	133	100%

Tabel 3.10 Alle gepubliceerde uitspraken over de f-grond in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

F-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel 3.11a Alle gepubliceerde uitspraken over de g-grond inclusief pro forma's in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	99	57%
Afwijzing	75	43%
Totaal	174	100%

Tabel 3.11b Alle gepubliceerde uitspraken over de g-grond exclusief pro forma's in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	75	50%
Afwijzing	75	50%
Totaal	150	100%

Tabel 3.12 Alle gepubliceerde uitspraken over de h-grond in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

H-grond	N	Percentage
Toewijzing	9	36%
Afwijzing	16	64%
Totaal	25	100%

Tabel 3.13 Alle gepubliceerde uitspraken over artikel 7:671c BW in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

671c	N	Percentage
Toewijzing	19	95%
Afwijzing	1	5%
Totaal	20	100%

Tabel 3.14 Alle gepubliceerde uitspraken over artikel 7:686 BW in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016

686	N	Percentage
Toewijzing	1	25%
Afwijzing	3	75%
Totaal	4	100%

De uitkomsten van tabellen 3.5 tot en met 3.14 geven een beeld van strikte en moeilijk aan te tonen ontslaggronden. Buiten de a-grond (beroep tegen uitspraak UWV) en de werknemersontbinding van artikel 7:671c BW levert geen van de ontslaggronden een positieve balans op in verhouding tussen toe- en afwijzingen. De g-grond lijkt op het eerste gezicht met een verhouding 57%-43% de enige directe grond te zijn waarin het percentage toewijzingen groter is dan het percentage afwijzingen. Indien hier echter de pro forma-ontbindingen worden uitgefilterd – deze zijn doorgaans op de g-grond gewezen – dan blijkt hier de verhouding precies 50%-50% te zijn tussen de toe- en afwijzende beschikkingen. Opvallend is voorts dat de d-grond – na uitfiltering van de 7 pro forma's op deze grond – met 79% afwijzingen veruit de lastigste grond is om een toewijzing te realiseren. Met 75% afwijzingen lijkt zelfs een verzoek gebaseerd op artikel 7:686 BW (ontbinding wegens wanprestatie) meer kansrijk. Tot slot wordt opgemerkt dat de h-grond met een percentage afwijzingen van 64% niet de nieuwe open norm lijkt te zijn waarop voorafgaand aan invoering van de WWZ werd gespeculeerd.

3.3 Ontslagvergoedingen

Met invoering van de WWZ is een nieuw stelsel van ontslagvergoedingen ingevoerd. De ontbindingsvergoeding naar billijkheid ex artikel 7:685 lid 8 BW (oud) en de vergoeding uit hoofde van kennelijk onredelijk ontslag (7:681 BW (oud) zijn vervangen door een forfaitaire transitievergoeding waarin de gevolgen van het ontslag worden geacht te zijn verdisconteerd en een additionele billijke vergoeding indien de werkgever ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. Wanneer de werknemer ernstig verwijtbaar handelt, kan hij zijn recht op de transitievergoeding kwijtraken (artikel 7:673 lid 7 sub c BW), tenzij dit naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is (artikel 7:673 lid 8 BW). Alle

situaties waarin de arbeidsovereenkomst wordt ontbonden en waarin geen der partijen ernstig verwijtbaar handelt – het spectrum van verwijtbaarheid aan de zijde van de werknemer tot verwijtbaarheid aan de zijde van de werkgever – resulteren in uitsluitend de transitievergoeding als financiële compensatie voor het ontslag. In deze paragraaf worden zowel de transitievergoeding als de billijke vergoeding onderzocht. Deze worden afgezet tegen de Kantonrechtersformule om zodoende vast te kunnen stellen of de ontslagvergoeding inderdaad omlaag is gegaan. Daarnaast wordt ook de vergoeding bij de pro forma-ontbindingen onderzocht. Hierdoor kan een vergelijking worden gemaakt tussen de door de rechter toegekende transitie- en billijke vergoeding en de tussen partijen zelf overeengekomen ontslagvergoeding.

3.3.1 Transitievergoeding

In tabel 3.15 is een overzicht gegeven van het aantal toegekende transitievergoedingen ten opzichte van het totaal aantal toewijzende beschikkingen (exclusief pro forma's). Tevens is opgenomen in welk aantal van de toewijzingen door de werknemer om betaling van de transitievergoeding is verzocht en in welk percentage de kantonrechter ernstige verwijtbaarheid aan de zijde van de werknemer vaststelde.

Tabel 3.15 Overzicht aantallen transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht aantallen transitievergoeding	N	Percentage
Aantal toewijzingen	183	100%
Aantal verzochte transitievergoedingen	136	74%
Aantal toegekende transitievergoedingen	117	64% (86% t.o.v. verzochte TV)
Aantal ernstige verwijtbaarheid werknemer	29	16%

Van de 183 toewijzingen van het ontbindingsverzoek op tegenspraak werd in 136 zaken door de werknemer een transitievergoeding verzocht. Dit komt overeen met een percentage van 74%. Indien vervolgens naar het aantal toegekende transitievergoedingen wordt gekeken dan valt op dat in 117 gevallen de transitievergoeding is toegekend. Ten opzichte van het totaal aantal toewijzingen is dit 64% en ten opzichte van het aantal verzochte transitievergoedingen zelfs 86%. Hieruit volgt dat vrij evident is dat de transitievergoeding in overgrote meerderheid van de toewijzingen wordt toegekend indien hierom is verzocht. Opvallend is dat de kantonrechter in maar liefst 29 beschikkingen (16%) tot het oordeel kwam dat de werknemer ernstig verwijtbaar handelde. Hierbij moet niet alleen worden gedacht aan werknemers die zich ernstig misdragen zoals fraude of diefstal. De meest voorkomende situatie van ernstige verwijtbaarheid aan de zijde van de werknemer betreft het schenden van zijn re-integratieverplichtingen bij ziekte, meer in het bijzonder het weigeren passende arbeid te verrichten.

Indien vervolgens naar de omvang van de toegekende transitievergoedingen wordt gekeken dan bedraagt deze vergoeding gemiddeld € 15.770 bruto. Dit correspondeert met 0,40 mnd/dj (zie tabel 3.16). Indien zulks wordt afgezet tegen de ontbindingsvergoeding voor invoering van de WWZ inclusief C=0 (tabel 2.5) dan is de ontslagvergoeding meer dan gehalveerd (0,98 mnd/dj in 2014).

Tabel 3.16 Overzicht omvang transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht omvang transitievergoeding	
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in euro's	€ 15.770
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in mnd/dj	0,40 mnd/dj

3.3.2 Billijke vergoeding

Naast de transitievergoeding heeft de kantonrechter ex artikel 7:671b BW in uitzonderlijke gevallen de mogelijkheid een additionele billijke vergoeding toe te kennen. De wetgever benadrukt in de parlementaire geschiedenis talloze keren dat het hier om bijzondere situaties van ernstige verwijtbaarheid aan de zijde van de werkgever gaat.¹⁵ De billijke vergoeding betreft het spreekwoordelijke 'muizengaatje'. In tabel 3.17 wordt het aantal verzochte en toegekende billijke vergoedingen weergegeven.

Tabel 3.17 Overzicht aantallen billijke vergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht aantallen billijke vergoeding	N	Percentage
Aantal toewijzingen	183	100%
Aantal verzochte billijke vergoedingen	120	66%
Aantal toegekende billijke vergoedingen	36	20%

Uit tabel 3.17 blijkt dat de werknemer in 120 van de 183 toegewezen ontbindingen heeft verzocht om een billijke vergoeding (66%). In 36 beschikkingen kende de kantonrechter de billijke vergoeding ook daadwerkelijk toe. Dit betreft 20% van het totaal aantal toegewezen ontbindingen en zelfs 30% van het aantal verzochte billijke vergoedingen. Van een 'muizengaatje' lijkt aldus geenszins sprake.

In tabel 3.18 staat vervolgens de omvang van de billijke vergoeding weergegeven, zowel in absolute getallen als in aantal maandsalarissen per dienstjaar.

¹⁵ Kamerstukken II 2013-2014, 33818, nr. 3, p. 34 e.v.

Tabel 3.18 Overzicht omvang billijke vergoedingen bij toegewezen ontbindingen

Overzicht omvang billijke vergoeding	
Gemiddeld toegekende billijke vergoeding in euro's	€ 25.364
Gemiddeld toegekende billijke vergoeding in mnd/dj	1,28 mnd/dj

Uit tabel 3.18 blijkt dat de gemiddeld toegekende billijke vergoeding met € 25.364 bruto niet direct erg hoog oogt. Indien dit bedrag echter wordt omgezet naar een gemiddeld aantal maandsalarissen per dienstjaar dan resulteert dit in 1,28 mnd/dj. Dit aantal maandsalarissen per dienstjaar komt nagenoeg overeen met de gemiddelde ontbindingsvergoeding (exclusief C=0) uit 2014 (1,34 mnd/dj). Hiermee lijkt de billijke vergoeding voor wat betreft de omvang de plaats van de vergoeding naar billijkheid van artikel 7:685 lid 8 BW (oud) te hebben overgenomen. De toegekende billijke vergoedingen lopen overigens (sterk) uiteen van € 2.000 tot € 90.000 en van 0,13 mnd/dj tot 5,56 mnd/dj.

Naast de billijke vergoeding wegens ernstige verwijtbaarheid aan de zijde van de werkgever ex artikel 7:671b BW bestaat in de WWZ ook de mogelijkheid een billijke vergoeding toe te kennen op grond van artikel 7:681 BW. De meest voorkomende situatie hierbij is het onterecht verleende ontslag op staande voet waarbij de werknemer niet voor de vernietiging en daarmee het behoud van zijn baan kiest, maar voor een financiële compensatie uit hoofde van de billijke vergoeding. Nu in deze procedures ex artikel 7:681 BW tevens (vrijwel) altijd een voorwaardelijke ontbindingsprocedure speelt, is als zijstap in dit onderzoek ook een analyse van de billijke vergoeding ex artikel 7:681 BW gemaakt. In tabel 3.19 staan hiervan de resultaten.

Tabel 3.19 Overzicht billijke vergoeding bij 681-procedure

Overzicht billijke vergoeding 681	
Aantal billijke vergoedingen ex 681	13
Gemiddeld toegekende billijke vergoeding in euro's	€ 6.421
Gemiddeld toegekende billijke vergoeding in mnd/dj	0,52 mnd/dj

Uit tabel 3.19 blijkt dat de werknemer in 13 van de 681-beschikkingen koos voor de billijke vergoeding in plaats van voor de vernietiging van de opzegging. Hoewel de wetgever in de parlementaire geschiedenis steeds rept over 'de billijke vergoeding', daarmee suggererend dat alle billijke vergoedingen eenzelfde karakter kennen, valt op dat de gemiddeld toegekende billijke vergoeding ex artikel 7:681 met € 6.421 bruto niet alleen in absolute getallen veel lager is dan de billijke vergoeding wegens ernstig verwijtbaar handelen ex artikel 7:671b BW, maar ook relatief tot een lager aantal maandsalarissen per dienstjaar leidt (0,52

vs. 1,28 mnd/dj). Hieruit kan worden geconcludeerd dat in de rechtspraak wel degelijk verschillend wordt aangekeken tegen de billijke vergoedingen ex artikel 7:671b en 7:681 BW.

Tot slot is in tabel 3.20 ten aanzien van de billijke vergoedingen ex artikel 7:671b BW een vergelijking gemaakt met de Kantonrechtersformule die voor 1 juli 2015 werd gehanteerd als berekeningsmaatstaf voor de ontbindingsvergoeding. Nu de werknemer bij toekenning van de billijke vergoeding ook de transitievergoeding ontvangt, is de optelsom van beide vergoedingen afgezet tegen de Kantonrechtersformule met zowel factor $C=1$ als factor $C=1,5$. Opgemerkt wordt hierbij dat slechts 18 van de 36 toegekende billijke vergoedingen in deze vergelijking zijn betrokken, omdat van de overige 18 beschikkingen onvoldoende informatie beschikbaar was om de Kantonrechtersformule te berekenen.

Tabel 3.20 Overzicht TV + BV bij toegewezen ontbinding vs. Kantonrechtersformule $C=1$ en $C=1,5$

Overzicht TV + BV vs. ktr-formule	TV + BV	Ktr-formule $C=1$	Vershil	Ktr-formule $C=1,5$	Vershil
Omvang in euro's	€ 54.527	€ 63.373	-14%	€ 95.060	-43%
Omvang in mnd/dj	1,32 mnd/dj	1,54 mnd/dj	-14%	2,31 mnd/dj	-43%

De resultaten van tabel 3.20 laten zien dat de 18 onderzochte uitspraken hebben geleid tot een totale ontslagvergoeding (transitievergoeding + billijke vergoeding) van gemiddeld € 54.527, zulks correspondeert met 1,32 mnd/dj. Ten opzichte van de neutrale Kantonrechtersformule betekent dit een daling van de ontslagvergoeding met 14%. Dit lijkt ogenschijnlijk niet zoveel, maar hierbij moet de kanttekening worden gemaakt dat al deze 18 beschikkingen betrekking hebben op de situatie dat de werkgever *ernstig verwijtbaar* handelt. Een vergelijking met de neutrale Kantonrechtersformule gaat in dat geval aldus mank. Daarom is tevens een vergelijking gemaakt met de Kantonrechtersformule factor $C=1,5$. Hieruit blijkt dat onder het ontslagrecht voor 1 juli 2015 waarschijnlijk een substantieel hogere vergoeding (43%) zou zijn toegekend.

3.3.3 Vergoeding in geregelde ontbindingen

Zoals uit 2.1 en 2.2 blijkt zijn in de periode 1 juli 2015 – 1 juni 2016 maar liefst 32 pro forma-beschikkingen gepubliceerd. Het betreft hierbij zowel beschikkingen van zaken die ter zitting zijn geregeld als beschikkingen van vooraf geregelde zaken die enkel een schriftelijke afhandeling kennen. Beide typen geregelde zaken worden in dit onderzoek geschaard onder de noemer 'pro forma'. Interessant is te bezien in hoeverre de door partijen zelf overeengekomen vergoeding afwijkt van de transitievergoeding en billijke vergoeding die door de kantonrechter worden toegekend. In tabel 3.21 en 3.22 staan de resultaten weergegeven.

Tabel 3.21 Overzicht aantallen vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht aantallen vergoedingen	N	Percentage
Aantal geregelde ontbindingen	32	100%
Aantal toegekende vergoedingen	9	28%

Tabel 3.22 Overzicht omvang vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht omvang vergoedingen	
Gemiddeld toegekende vergoeding in euro's	€ 31.162
Gemiddeld toegekende vergoeding in mnd/dj	0,63 mnd/dj

Uit tabel 3.21 blijkt dat in slechts 9 van de 32 pro forma-beschikkingen (28%) uiteindelijk door de kantonrechter daadwerkelijk een bedrag aan vergoeding wordt opgenomen. Veelal wordt volstaan met het oordeel dat partijen het eens zijn geworden over de vergoeding zonder hierbij een bedrag te noemen. In de 9 beschikkingen waarin wel een bedrag wordt genoemd is dit met € 31.162 zowel in absolute getallen als relatief (0,63 mnd/dj) substantieel hoger dan de transitie-vergoeding. Waar de transitievergoeding gemiddeld 0,40 mnd/dj oplevert (tabel 3.16), is de tussen partijen overeengekomen vergoeding ongeveer de transitie-vergoeding maal een factor 1,5, oftewel: $T=1,5$. Hiermee balanceert de tussen partijen overeengekomen vergoeding tussen de transitievergoeding (0,40 mnd/dj) en de Kantonrechtersformule (0,98 mnd/dj in 2014).

Tot slot van deze paragraaf over vergoedingen wordt nog opgemerkt dat in de ene zaak waarin een ontbinding wegens wanprestatie op grond van artikel 7:686 BW werd uitgesproken een bedrag van € 466.000 aan schadevergoeding werd toegekend.¹⁶ Deze werd begroot aan de hand van het schadevergoedingsrecht uit boek 6 BW. Deze vergoeding ex artikel 7:686 BW is daarmee hoger dan alle toegekende billijke vergoedingen tezamen.

16 Ktr. Rotterdam 9 december 2015, ECLI:NL:RBROT:2015:9702.

4. Niet-gepubliceerde rechtspraak

Naast een onderzoek naar alle gepubliceerde rechtspraak over ontbinding van de arbeidsovereenkomst onder de WWZ is tevens onderzoek gedaan naar alle ontbindingsbeschikkingen tussen 1 januari 2016 en 1 juni 2016 bij een viertal rechtbanken, te weten Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant.¹⁷ We noemen dit niet-gepubliceerde rechtspraak hoewel een aantal uitspraken van deze rechtbanken ook gepubliceerd zijn. De niet-gepubliceerde rechtspraak geeft een compleet beeld en is geen selectie van rechtspraak. Daarmee is de weergave van dit onderzoek representatief en betrouwbaar.

Er is bewust gekozen voor een tweetal rechtbanken uit de randstad en twee rechtbanken die daarbuiten zijn gelegen om zo eventuele verschillen hiertussen te kunnen vaststellen. Met de keuze voor de Rechtbanken Amsterdam, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant is daarnaast aangesloten bij dissertatieonderzoek van Kruit uit 2012 waarin van deze rechtbanken eerder alle ontbindingsbeschikkingen zijn geanalyseerd in het pre-WWZ-tijdperk, hetgeen een vergelijking met dit eerdere onderzoek mogelijk maakt.

In deze paragraaf worden de resultaten van alle rechtbanken bij elkaar opgeteld en wordt een totaalanalyse van alle rechtbankdata beschreven. Voor een analyse van de gegevens van alle rechtbanken afzonderlijk wordt verwezen naar de bijlagen bij dit rapport.

4.1 Aantallen procedures

Ook dit onderdeel van het rapport vangt aan met een uiteenzetting van het aantal procedures. Tabel 4.1 laat zien dat bij de vier onderzochte rechtbanken tezamen gedurende de onderzoeksperiode 673 ontbindingsverzoeken zijn afgewikkeld. Opvallend is dat in 301 gevallen (45%) het ontbindingsverzoek door de verzoeker wordt ingetrokken voor of tijdens de zitting, zodat de kantonrechter in het geheel geen beschikking hoeft te wijzen. Indien dit percentage wordt vergeleken met 2012, 2013 en 2014 (tabel 1.1) dan valt op dat het aantal intrekkingen normaliter altijd tussen de 10% en 20% lag. Hierbij lijkt een eerste effect van de WWZ zichtbaar: onder druk van het ontbindingsverzoek worden veel meer zaken in der minne geregeld, waarna het ontbindingsverzoek wordt ingetrokken. De (ver)korte (verval)termijn van twee maanden (voorheen zes maanden) en het wegvallen van de buitengerechtelijke vernietiging, zullen hiertoe ook bijdragen. Hier staat tegenover dat het aantal pro forma-beschikkingen – zowel volledig schriftelijke procedures als ter zitting geregelde zaken die nog wel uitmonden in

¹⁷ Voor de data van de Rechtbank Amsterdam hebben de onderzoekers gebruik gemaakt van de intern bij de rechtbank verzamelde gegevens van kantonrechter Fruytier. De auteurs zijn hem hiervoor bijzonder erkentelijk.

een ontbindingsbeschikking – met 24% is afgenomen ten opzichte van de 37% in 2014. Dit kan overigens deels worden verklaard doordat kantonrechters minder snel genegen zijn een ter zitting bereikte schikking in een ontbindingsbeschikking vast te leggen, gelet op de strenge eisen die de wet thans stelt aan zowel de ontslaggrond als de ontslagvergoeding. Uiteindelijk resteert nog een percentage van 31% (211 beschikkingen) waarin de kantonrechter op tegenspraak een beschikking wijst.

Tabel 4.1 Alle ingediende ontbindingsverzoeken bij de Rechtbanken Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant naar uitkomst in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Aantallen procedures	N	Percentage
Ingetrokken voor of tijdens de zitting	301	45%
Geschikt ter zitting en pro forma beschikking	161	24%
Inhoudelijke beschikking	211	31%
Totaal aantal ingediende ontbindingsverzoeken	673	100%

Van de 372 beschikkingen – zowel inhoudelijk als pro forma – konden er uiteindelijk 331 worden aangeleverd ter analyse.¹⁸ In tabel 4.2a staan de uitkomsten van deze beschikkingen weergegeven.

Tabel 4.2a Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	241	73%
Afwijzingen	75	23%
Overige	15	4%
Totaal	331	100%

Uit tabel 4.2a blijkt dat 73% van de ontbindingsbeschikkingen heeft geleid tot een toewijzing van de ontbinding. In 75 zaken kwam het tot een afwijzing (23%) en 15 zaken vielen in de categorie 'overige'. Worden deze resultaten afgezet tegen het eerdere dissertatieonderzoek van Kruit naar de uitspraken uit 2005-2009 van de Rechtbanken Amsterdam, Breda en Rotterdam (tabel 4.2b) dan valt op dat het aantal afwijzingen substantieel is toegenomen. Destijds was dit slechts 10% van alle beschikkingen bij deze rechtbanken en thans is dit met 23% bijna 2,5 maal zo hoog.

¹⁸ De overige 41 beschikkingen konden door de rechtbanken niet uit het archief worden gehaald of waren om andere redenen niet beschikbaar, bijvoorbeeld omdat deze reeds waren uitgeleend.

Tabel 4.2b Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam, Breda en Rotterdam naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	1.975	89%
Afwijzingen	227	10%
Overige	25	1%
Totaal	2.227	100%

Indien eenzelfde analyse wordt gemaakt, maar dan zonder de pro forma-beschikkingen – waardoor alleen de ontbindingsbeschikkingen op tegenspraak resteren – geeft tabel 4.3a aan dat het percentage afwijzingen met 38% zelfs substantieel hoger ligt dan in het onderzoek naar alle rechtspraak bij de drie genoemde rechtbanken in de periode 2005-2009 (tabel 4.3b), waarin het percentage afwijzingen zonder de pro forma-beschikkingen uitkwam op 15%. Ook hier geldt aldus dat 2,5 maal zoveel afwijzingen zijn waar te nemen als in 2005-2009.

Indien het percentage afwijzingen uit de niet-gepubliceerde rechtspraak wordt afgezet tegen de gepubliceerde rechtspraak dan valt op dat in de niet-gepubliceerde rechtspraak dit percentage met 38% zelfs nog wat hoger ligt dan in de gepubliceerde rechtspraak (31%). In tegenstelling tot voor 1 juli 2015 worden nu relatief minder afwijzingen gepubliceerd dan dat er daadwerkelijk zijn. Geconcludeerd kan aldus worden dat sinds de invoering van de WWZ beduidend meer afwijzingen plaatsvinden dan daarvoor.

Tabel 4.3a Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	109	55%
Afwijzingen	75	38%
Overige	15	7%
Totaal	199	100%

Tabel 4.3b Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam, Rotterdam en Breda naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	1.263	83%
Afwijzingen	227	15%
Overige	25	2%
Totaal	1.515	100%

4.2 Toe- en afwijzingen per grond

Evenals voor de gepubliceerde rechtspraak is ook voor de niet-gepubliceerde rechtspraak een analyse gemaakt voor alle in de ontbindingsprocedures aangevoerde ontslaggronden naar toe- en afwijzing. Ook in deze paragraaf zijn alleen de ontslaggronden meegenomen waarop de kantonrechter daadwerkelijk heeft beslist. Indien de kantonrechter op de primaire ontslaggrond al besluit de arbeidsovereenkomst te ontbinden en daardoor aan de subsidiaire ontslaggrond niet toekomt, is enkel de primaire grond meegeteld in onderstaande tabellen. In tabellen 4.4 tot en met 4.13 zijn alle ontslaggronden van artikel 7:669 lid 3 BW beschreven, aangevuld met de werknemersverzoeken ex artikel 7:671c BW en de ontbindingsverzoeken wegens wanprestatie ex artikel 7:686 BW.

Tabel 4.4 Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de a-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

A-grond	N	Percentage
Toewijzing	11	85%
Afwijzing	2	15%
Totaal	13	100%

Tabel 4.5 Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de b-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

B-grond	N	Percentage
Toewijzing	2	100%
Afwijzing	0	0
Totaal	2	100%

Tabel 4.6 Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de c-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

C-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	2	100%
Totaal	2	100%

Tabel 4.7a Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de d-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	41	66%
Afwijzing	21	34%
Totaal	62	100%

Tabel 4.7b Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de d-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	4	16%
Afwijzing	21	84%
Totaal	25	100%

Tabel 4.8 Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de e-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

E-grond	N	Percentage
Toewijzing	41	47%
Afwijzing	46	53%
Totaal	87	100%

Tabel 4.9 Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de f-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

F-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	1	100%
Totaal	1	100%

Tabel 4.10a Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de g-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	128	70%
Afwijzing	54	30%
Totaal	182	100%

Tabel 4.10b Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de g-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	41	43%
Afwijzing	54	57%
Totaal	95	100%

Tabel 4.11 Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over de h-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

H-grond	N	Percentage
Toewijzing	8	29%
Afwijzing	20	71%
Totaal	28	100%

Tabel 4.12 Alle uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over artikel 7:671c BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

671c	N	Percentage
Toewijzing	10	100%
Afwijzing	0	0%
Totaal	10	100%

Tabel 4.13 Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam, Gelderland, Rotterdam en Zeeland-West-Brabant over artikel 7:686 BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

686	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	1	100%
Totaal	1	100%

Een eerste opvallend aspect is dat in de niet-gepubliceerde rechtspraak – anders dan in de gepubliceerde rechtspraak – alle gronden zijn aangevoerd en beoordeeld. De b-grond, c-grond, f-grond en de ontbinding wegens wanprestatie ex artikel 7:686 BW komen slechts sporadisch voor en leiden – op de b-grond na – nimmer tot succes. Indien naar de meest voorkomende ontslaggronden wordt gekeken dan valt op dat de d-grond – onder aftrek van de 37 pro forma-beschikkingen – slechts in 16% van de zaken tot een toewijzing leidt. Dit is vergelijkbaar met de bevindingen in de gepubliceerde rechtspraak (21%), zodat de conclusie gerechtvaardigd is dat de d-grond in de praktijk een vrijwel onmogelijk te nemen horde blijkt te zijn. De e-grond geeft net als in de gepubliceerde rechtspraak bijna een 50-50 kans met een verhouding van 47%-53%. Hiermee blijkt de e-grond zelfs een grotere succeskans te geven dan de g-grond onder aftrek van pro forma's, nu de verhouding toewijzing-afwijzing bij de g-grond uiteindelijk uitkomt op 43%-57%. De h-grond tot slot wordt slechts in 29% van de zaken gehonoreerd en lijkt hiermee met een afwijzingspercentage van 71% redelijk beperkt te worden uitgelegd, zulks conform de wetgever voor ogen had.

4.3 Vergoedingen

Evenals bij de gepubliceerde rechtspraak is ook bij de niet-gepubliceerde rechtspraak een analyse gemaakt van de ontslagvergoedingen. Hetzelfde onderscheid tussen transitievergoeding, billijke vergoeding en de vergoeding bij geregelde ontbindingen is daarbij aangehouden. Deze verschillende vergoedingen worden in deze paragraaf nader uitgewerkt.

4.3.1 *Transitievergoeding*

In tabel 4.14 is een overzicht gegeven van de aantallen transitievergoedingen bij de toegewezen ontbindingen. Van de 109 toegewezen ontbindingen is in 55 gevallen een transitievergoeding toegekend. Dit komt overeen met een percentage van 50%. In vergelijking met de gepubliceerde rechtspraak (64%) is dit ongeveer 20% lager. Onduidelijk is in hoeveel gevallen ook daadwerkelijk om de transitievergoeding is verzocht, nu dit uit de aangeleverde data van de Rechtbank Amsterdam niet kon worden afgeleid. Afgaande op de overige drie rechtbanken zal dit percentage zo rond de 65% liggen.¹⁹ Ten opzichte van de gepubliceerde rechtspraak (74%) ligt ook dit percentage lager.

¹⁹ Verwezen wordt naar hoofdstuk 5 van dit rapport, waarin de cijfers per rechtbank worden getoond.

Tabel 4.14 Overzicht aantallen transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht aantallen transitievergoeding	N	Percentage
Aantal toewijzingen	109	100%
Aantal verzochte transitievergoedingen	?	?
Aantal toegekende transitievergoedingen	55	50%
Aantal ernstige verwijtbaarheid werknemer	9	8%

Indien vervolgens de omvang van de toegekende transitievergoeding wordt geanalyseerd dan ligt deze met gemiddeld € 19.011 hoger dan die in gepubliceerde rechtspraak (€ 15.770). Omgerekend in aantallen maandsalaris per dienstjaar ontlopen gepubliceerde rechtspraak en niet-gepubliceerde rechtspraak elkaar echter nauwelijks (0,40 mnd/dj gepubliceerd vs. 0,44 mnd/dj niet-gepubliceerd). De omvang van de transitievergoeding in de gepubliceerde rechtspraak geeft daarmee een betrouwbaar en representatief beeld. Ten opzichte van de ontbindingsvergoeding onder het ontslagrecht voor 1 juli 2015 betreft het meer dan een halvering van de ontslagvergoeding, zelfs indien hierin wordt betrokken het aantal uitspraken dat voor 1 juli 2015 eindigde in een ontbinding van de arbeidsovereenkomst zonder toekenning van een vergoeding (0,98 mnd/dj).

Tabel 4.15 Overzicht omvang transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht omvang transitievergoeding	
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in euro's	€ 19.011
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in mnd/dj	0,44 mnd/dj

4.3.2 Billijke vergoeding

In alle 109 toegewezen ontbindingen is slechts in 6 beschikkingen een billijke vergoeding aan de werknemer toegekend vanwege ernstig verwijtbaar handelen of nalaten van de werkgever. Een aantal van 6 op 109 is gelijk aan een percentage van 5,5%. Indien dit percentage wordt afgezet tegen de 20% uit de gepubliceerde rechtspraak dan kan worden vastgesteld dat onevenredig veel uitspraken worden gepubliceerd waarin een billijke vergoeding wordt toegekend. Het uit de gepubliceerde rechtspraak voortvloeiende percentage van 20% is aldus niet representatief. Het door de wetgever beoogde 'muizengaatje' wordt in de niet-gepubliceerde rechtspraak inderdaad zeer beperkt uitgelegd.

De gemiddelde hoogte van de zes toegekende billijke vergoedingen bedraagt € 30.105, hetgeen correspondeert met 1,02 mnd/dj. Hiermee is de gemiddelde omvang van de billijke vergoeding in de niet-gepubliceerde rechtspraak gelijk aan de gemiddelde billijke vergoeding van artikel 7:685 lid 8 BW (oud), zoals opgenomen in tabel 2.5. Ten opzichte van de gepubliceerde rechtspraak

(1,38 mnd/dj) ligt de omvang van de billijke vergoeding ruim 26% lager. Dit bevestigt de conclusie uit de niet-gepubliceerde rechtspraak dat terughoudender met de billijke vergoeding wordt omgesprongen dan de gepubliceerde rechtspraak doet vermoeden, zowel in aantal als in omvang.

4.3.3 Vergoeding in geregelde ontbindingen

Tot slot is ook ten aanzien van de geregelde ontbindingen een analyse gemaakt naar zowel de aantallen toegekende vergoedingen als de omvang hiervan. De resultaten hiervan zijn weergegeven in respectievelijk tabel 4.16 en tabel 4.17

Tabel 4.16 Overzicht aantallen vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht aantallen vergoedingen	N	Percentage
Aantal geregelde ontbindingen	132	100%
Aantal toegekende vergoedingen	36	27%

Tabel 4.17 Overzicht omvang vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht omvang vergoedingen	
Gemiddeld toegekende vergoeding in euro's	€ 13.578
Gemiddeld toegekende vergoeding in mnd/dj	0,72 mnd/dj

Van de 132 geregelde ontbindingen is in 36 pro forma-beschikkingen een vergoeding aan de werknemer toegekend. Dit betreft een percentage van 27%. Dit percentage is vrijwel identiek aan het percentage in de niet-gepubliceerde rechtspraak (29%). De formulering dat de kantonrechter volstaat met de opmerking dat partijen het over de voorwaarden waaronder de ontbinding van de arbeidsovereenkomst eens zijn geworden, is eveneens frequent terug te zien in de niet-gepubliceerde rechtspraak, evenals in de gepubliceerde rechtspraak.

Ten aanzien van de omvang van de vergoeding die partijen zelf in het kader van een minnelijke regeling zijn overeengekomen moet worden geconcludeerd dat deze gemiddeld € 13.578 bedraagt. Dit correspondeert met 0,72 mnd/dj. Hiermee is de overeengekomen vergoeding iets hoger dan in de gepubliceerde rechtspraak (0,63 mnd/dj). Voor zowel de gepubliceerde rechtspraak als de niet-gepubliceerde rechtspraak geldt echter dat de tussen partijen zelf overeengekomen vergoeding het midden houdt tussen de transitievergoeding en de vergoeding op basis van de neutrale Kantonrechtersformule zoals deze voor 1 juli 2015 doorgaans werd toegekend.

5. Bijlagen bij hoofdstuk 4: cijfers per rechtbank

A. Amsterdam

A.1 Aantallen procedures

Tabel A.1 Alle ingediende ontbindingsverzoeken bij de Rechtbank Amsterdam naar uitkomst in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016²⁰

Aantallen procedures	N	Percentage
Ingetrokken voor of tijdens de zitting	101	48%
Geschikt ter zitting en pro forma beschikking	44	21%
Inhoudelijke beschikking	66	31%
Totaal aantal ingediende ontbindingsverzoeken	211	100%

NB1: ingetrokken en geschikt vanaf uitspraak 15-1069. Inhoudelijke beschikkingen vanaf 1 januari geweest.

NB2: van de pro forma's slechts 16 uitspraken aanwezig in de verzamelde data.

Tabel A.2a Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	54	67%
Afwijzingen	24	30%
Overige	3	3%
Totaal	81	100%

Tabel A.2b Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	776	89%
Afwijzingen	85	10%
Overige	13	1%
Totaal	874	100%

²⁰ In Amsterdam zijn nog niet de definitieve aantallen beschikbaar, zodat de cijfers in deze tabel wellicht in werkelijkheid een afwijking kunnen hebben. De verhouding tussen de verschillende categorieën staat echter voldoende vast om deze cijfers te publiceren.

Tabel A.3a Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	39	59%
Afwijzingen	24	36%
Overige	3	5%
Totaal	66	100%

Tabel A.3b Alle uitspraken van Rechtbank Amsterdam naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	540	85%
Afwijzingen	85	13%
Overige	13	2%
Totaal	638	100%

A.2 Toe- en afwijzingen per grond

Tabel A.4 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de a-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

A-grond	N	Percentage
Toewijzing	2	100%
Afwijzing	0	0
Totaal	2	100%

Tabel A.5 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de b-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

B-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel A.6 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de c-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

C-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel A.7a Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de d-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	4	44%
Afwijzing	5	56%
Totaal	9	

Tabel A.7b Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de d-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	2	29%
Afwijzing	5	71%
Totaal	7	100%

NB: 2 pro forma's op de d-grond

Tabel A.8 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de e-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

E-grond	N	Percentage
Toewijzing	10	43%
Afwijzing	13	57%
Totaal	23	100%

Tabel A.9 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de f-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

F-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel A.10a Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de g-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	33	70%
Afwijzing	14	30%
Totaal	47	100%

Tabel A.10b Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de g-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	20	59%
Afwijzing	14	41%
Totaal	34	100%

NB: 13 pro forma's op de g-grond

Tabel A.11 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over de h-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

H-grond	N	Percentage
Toewijzing	2	29%
Afwijzing	5	71%
Totaal	7	100%

Tabel A.12 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over artikel 7:671c BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

671c	N	Percentage
Toewijzing	3	100%
Afwijzing	0	0%
Totaal	3	100%

Tabel A.13 Alle uitspraken van de rechtbank Amsterdam over artikel 7:686 BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

686	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

A.3 Ontslagvergoedingen

Transitievergoeding

Tabel A.14 Overzicht aantallen transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht aantallen transitievergoeding	N	Percentage
Aantal toewijzingen	39	100%
Aantal verzochte transitievergoedingen	?	?
Aantal toegekende transitievergoedingen	19	49%
Aantal ernstige verwijtbaarheid werknemer	?	?

NB: weinig data bekend.

Tabel A.15 Overzicht omvang transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht omvang transitievergoeding	
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in euro's	EUR 20.861
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in mnd/dj	0,48 mnd/dj

Billijke vergoeding

In Amsterdam is gedurende de onderzoeksperiode 5x een billijke vergoeding toegekend. Gemiddelde hoogte was EUR 31.989, hetgeen correspondeert met 0,98 mnd/dj.

Vergoeding in geregelde ontbindingen

Tabel A.16 Overzicht aantallen vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht aantallen vergoedingen	N	Percentage
Aantal geregelde ontbindingen	15	100%
Aantal toegekende vergoedingen	3	20%

Tabel A.17 Overzicht omvang vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht omvang vergoedingen	
Gemiddeld toegekende vergoeding in euro's	EUR 9.531
Gemiddeld toegekende vergoeding in mnd/dj	0,32 mnd/dj

B. Gelderland

B.1 Aantallen procedures

Tabel B.1: Alle ingediende ontbindingsverzoeken bij de Rechtbank Gelderland naar uitkomst in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Aantallen procedures	N	Percentage
Ingetrokken voor of tijdens de zitting	59	45%
Geschikt ter zitting en pro forma beschikking	46	35%
Inhoudelijke beschikking	25	20%
Totaal aantal ingediende ontbindingsverzoeken	130	100%

Tabel B.2 Alle uitspraken van Rechtbank Gelderland naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	60	85%
Afwijzingen	9	13%
Overige	2	3%
Totaal	71	100%

Tabel B.3 Alle uitspraken van Rechtbank Gelderland naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	14	56%
Afwijzingen	9	36%
Overige	2	8%
Totaal	25	100%

B.2 Toe- en afwijzingen per grond

Tabel B.4 Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de a-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

A-grond	N	Percentage
Toewijzing	2	100%
Afwijzing	0	0%
Totaal	2	100%

NB: 1 toewijzing a-grond pro forma en 1 op tegenspraak.

Tabel B.5 Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de b-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

B-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel B.6 Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de c-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

C-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	1	100%
Totaal	1	100%

Tabel B.7a Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de d-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	18	95%
Afwijzing	1	5%
Totaal	19	100%

Tabel B.7b Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de d-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	1	50%
Afwijzing	1	50%
Totaal	2	100%

NB: 17 pro forma's op d-grond

Tabel B.8a Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de e-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

E-grond	N	Percentage
Toewijzing	5	56%
Afwijzing	4	44%
Totaal	9	100%

Tabel B.8b Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de e-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

E-grond	N	Percentage
Toewijzing	3	43%
Afwijzing	4	57%
Totaal	7	100%

NB: 2 pro forma's op e-grond

Tabel B.9 Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de f-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

F-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel B.10a Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de g-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	34	79%
Afwijzing	9	21%
Totaal	43	100%

Tabel B.10b Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de g-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	7	44%
Afwijzing	9	56%
Totaal	16	100%

NB: 27 pro forma's op g-grond

Tabel B.11 Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over de h-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

H-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	4	100%
Totaal	4	100%

Tabel B.12 Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over artikel 7:671c BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

671c	N	Percentage
Toewijzing	2	100%
Afwijzing	0	0%
Totaal	2	100%

Tabel B.13 Alle uitspraken van de rechtbank Gelderland over artikel 7:686 BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

686	N	Percentage
Toewijzing	0	Nvt
Afwijzing	0	Nvt
Totaal	0	Nvt

B.3 Ontslagvergoedingen

Transitievergoeding

Tabel B.14 Overzicht aantallen transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht aantallen transitievergoeding	N	Percentage
Aantal toewijzingen	14	100%
Aantal verzochte transitievergoedingen	9	64%
Aantal toegekende transitievergoedingen	8	57%
Aantal ernstige verwijtbaarheid werknemer	2	14%

NB: het ernstig verwijtbaar handelen van de werknemer bestond eenmaal uit het bij herhaling ongeoorloofd afwezig zijn en eenmaal uit het weigeren passende arbeid te verrichten in het kader van re-integratie.

Tabel B.15 Overzicht omvang transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht omvang transitievergoeding	
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in euro's	EUR 47.275
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in mnd/dj	0,54 mnd/dj

Billijke vergoeding

1 billijke vergoeding op tegenspraak van EUR 20.833 (= 1,22 mnd/dj) vanwege ernstige schending re-integratieverplichtingen door werkgever. Berekeningsmethodiek is 'alle omstandigheden van het geval'.

1 billijke vergoeding op 14 toewijzende beschikkingen op tegenspraak is 7%.

Vergoeding in geregelde ontbindingen

Tabel B.16 Overzicht aantallen vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht aantallen vergoedingen	N	Percentage
Aantal geregelde ontbindingen	46	100%
Aantal toegekende vergoedingen	8	25%

Tabel B.17 Overzicht omvang vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht omvang vergoedingen	
Gemiddeld toegekende vergoeding in euro's	EUR 19.223
Gemiddeld toegekende vergoeding in mnd/dj	0,45 mnd/dj

C. Rotterdam

C.1 Aantallen procedures

Tabel C.1 Alle ingediende ontbindingsverzoeken bij de Rechtbank Rotterdam naar uitkomst in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Aantallen procedures	N	Percentage
Ingetrokken voor of tijdens de zitting	88	42%
Geschikt ter zitting en pro forma beschikking	39	18%
Inhoudelijke beschikking	84	40%
Totaal aantal ingediende ontbindingsverzoeken	211	100%

Tabel C.2a Alle uitspraken van Rechtbank Rotterdam naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	78	63%
Afwijzingen	36	30%
Overige	9	7%
Totaal	123	100%

Tabel C.2b Alle uitspraken van Rechtbank Rotterdam naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	687	90%
Afwijzingen	66	9%
Overige	9	1%
Totaal	762	100%

Tabel C.3a Alle uitspraken van Rechtbank Rotterdam naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	39	46%
Afwijzingen	36	43%
Overige	9	11%
Totaal	84	100%

Tabel C.3b Alle uitspraken van Rechtbank Rotterdam naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	470	86%
Afwijzingen	66	12%
Overige	9	2%
Totaal	545	100%

C.2 Toe- en afwijzingen per grond

Tabel C.4 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de a-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

A-grond	N	Percentage
Toewijzing	6	86%
Afwijzing	1	14%
Totaal	7	100%

NB: 1 pro forma toegewezen op de a-grond.

Tabel C.5 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de b-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

B-grond	N	Percentage
Toewijzing	2	100%
Afwijzing	0	0%
Totaal	2	100%

Tabel C.6 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de c-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

C-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel C.7a Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de d-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	12	55%
Afwijzing	10	45%
Totaal	22	100%

Tabel C.7b Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de d-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	10	100%
Totaal	10	100%

NB: Alle toegewezen ontbindingen op de d-grond betreft pro forma ontbinding.

Tabel C.8 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de e-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

E-grond	N	Percentage
Toewijzing	22	50%
Afwijzing	22	50%
Totaal	44	100%

Tabel C.9 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de f-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

F-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel C.10a Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de g-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	33	56%
Afwijzing	26	44%
Totaal	59	100%

Tabel C.10b Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de g-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	7	21%
Afwijzing	26	79%
Totaal	33	100%

NB: 26 pro forma's op de g-grond.

Tabel C.11 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over de h-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

H-grond	N	Percentage
Toewijzing	3	30%
Afwijzing	7	70%
Totaal	10	100%

Tabel C.12 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over artikel 7:671c BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

671c	Aantal	Percentage
Toewijzing	2	100%
Afwijzing	0	0%
Totaal	2	100%

Tabel C.13 Alle uitspraken van de rechtbank Rotterdam over artikel 7:686 BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

686	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

C.3 Ontslagvergoedingen

Transitievergoeding

Tabel C.14 Overzicht aantallen transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht aantallen transitievergoeding	N	Percentage
Aantal toewijzingen	39	100%
Aantal verzochte transitievergoedingen	30	77%
Aantal toegekende transitievergoedingen	22	56%
Aantal ernstige verwijtbaarheid werknemer	7	18%

Tabel C.15 Overzicht omvang transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht omvang transitievergoeding	
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in euro's	EUR 10.749
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in mnd/dj	0,40 mnd/dj

Billijke vergoeding

In Rotterdam zijn gedurende de onderzoeksperiode geen billijke vergoedingen toegekend.

Vergoeding in geregelde ontbindingen

Tabel C.16 Overzicht aantallen vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht aantallen vergoedingen	N	Percentage
Aantal geregelde ontbindingen	39	100%
Aantal toegekende vergoedingen	17	44%

Tabel C.17 Overzicht omvang vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht omvang vergoedingen	
Gemiddeld toegekende vergoeding in euro's	EUR 9.373
Gemiddeld toegekende vergoeding in mnd/dj	0,76 mnd/dj

D. Zeeland-West-Brabant*D.1 Aantallen procedures***Tabel D.1 Alle ingediende ontbindingsverzoeken bij de Rechtbank Zeeland-West-Brabant naar uitkomst in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016**

Aantallen procedures	N	Percentage
Ingetrokken voor of tijdens de zitting	53	49%
Geschikt ter zitting en pro forma beschikking	32	29%
Inhoudelijke beschikking	24	22%
Totaal aantal ingediende ontbindingsverzoeken	109	100%

Tabel D.2a Alle uitspraken van Rechtbank Zeeland-West-Brabant naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	49	88%
Afwijzingen	6	11%
Overige	1	1%
Totaal	56	100%

Tabel D.2b Alle uitspraken van Rechtbank Breda naar uitkomst inclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken incl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	512	86%
Afwijzingen	76	13%
Overige	3	1%
Totaal	591	100%

NB: het onderzoek 2005-2009 betrof alleen Rechtbank Breda, nu bestaat het arrondissement Zeeland-West-Brabant ook uit Middelburg, Tilburg en Bergen op Zoom. Destijds was er een andere indeling van de gerechtelijke kaart.

Tabel D.3a Alle uitspraken van Rechtbank Zeeland-West-Brabant naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	17	71%
Afwijzingen	6	25%
Overige	1	4%
Totaal	24	100%

Tabel D.3b Alle uitspraken van Rechtbank Breda naar uitkomst exclusief pro forma in de periode 2005-2009

Alle uitspraken excl. pro forma	N	Percentage
Toewijzingen	253	76%
Afwijzingen	76	23%
Overige	3	1%
Totaal	332	100%

D.2 Toe- en afwijzingen per grond

Tabel D.4 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de a-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

A-grond	N	Percentage
Toewijzing	1	50%
Afwijzing	1	50%
Totaal	2	100%

Tabel D.5 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de b-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

B-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	nvt
Afwijzing	0	nvt
Totaal	0	nvt

Tabel D.6 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de c-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

C-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	0
Afwijzing	1	1
Totaal	100%	100%

Tabel D.7a Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de d-grond inclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	7	58%
Afwijzing	5	42%
Totaal	12	100%

Tabel D.7b Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de d-grond exclusief pro forma in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

D-grond	N	Percentage
Toewijzing	1	17%
Afwijzing	5	83%
Totaal	6	100%

NB: 6 van de 7 toewijzingen op de d-grond zijn geregelde zaken.

Tabel D.8 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de e-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

E-grond	N	Percentage
Toewijzing	4	36%
Afwijzing	7	64%
Totaal	11	100%

Tabel D.9 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de f-grond in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

F-grond	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	1	100%
Totaal	1	100%

Tabel D.10a Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de g-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	28	85%
Afwijzing	5	15%
Totaal	33	100%

Tabel D.10b Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de g-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

G-grond	N	Percentage
Toewijzing	7	58%
Afwijzing	5	42%
Totaal	12	100%

NB: 21 toewijzingen op de g-grond zijn pro forma.

Tabel D.11 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de h-grond inclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

H-grond	N	Percentage
Toewijzing	3	43%
Afwijzing	4	57%
Totaal	7	100%

Tabel D.12 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over de h-grond exclusief pro forma's in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

H-grond	N	Percentage
Toewijzing	1	20%
Afwijzing	4	80%
Totaal	5	100%

NB: 2 pro forma's op h-grond

Tabel D.13 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over artikel 7:671c BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

671c	N	Percentage
Toewijzing	3	100%
Afwijzing	0	0%
Totaal	3	100%

Tabel D.14 Alle uitspraken van de rechtbank Zeeland-West-Brabant over artikel 7:686 BW in de periode 1 januari 2016 – 1 juni 2016

686	N	Percentage
Toewijzing	0	0%
Afwijzing	1	100%
Totaal	1	100%

D.3 Ontslagvergoedingen

Transitievergoeding

Tabel D.15 Overzicht aantallen transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht aantallen transitievergoeding	N	Percentage
Aantal toewijzingen	17	100%
Aantal verzochte transitievergoedingen	10	59%
Aantal toegekende transitievergoedingen	6	35%
Aantal ernstige verwijtbaarheid werknemer	0	0%

Tabel D.16 Overzicht omvang transitievergoeding bij toegewezen ontbindingen

Overzicht omvang transitievergoeding	
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in euro's	EUR 14.095
Gemiddeld toegekende transitievergoeding in mnd/dj	0,42 mnd/dj

Billijke vergoeding

Er zijn geen billijke vergoedingen toegekend in Zeeland-West-Brabant in de onderzoeksperiode.

Vergoeding in geregelde ontbindingen

Tabel D.17 Overzicht aantallen vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht aantallen vergoedingen	N	Percentage
Aantal geregelde ontbindingen	32	100%
Aantal toegekende vergoedingen	8	25%

Tabel D.18 Overzicht omvang vergoedingen bij geregelde ontbindingen

Overzicht omvang vergoedingen	
Gemiddeld toegekende vergoeding in euro's	EUR 18.387
Gemiddeld toegekende vergoeding in mnd/dj	1,06 mnd/dj

NB: 1 vergoeding met 5,87 mnd/dj stuwt gemiddelde erg op, anders was dit slechts 0,38 geweest over de overige 7 uitspraken.

E. Overzicht onderzochte rechtspraak

Gerechtshoven

Gerechtshof Amsterdam

Gerechtshof Amsterdam	23-2-2016	200.181.514/01
Gerechtshof Amsterdam	29-3-2016	200.180.636/01

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	3-2-2016	200.179.060/01
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	15-2-2016	200.179.151
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	4-3-2016	200.182.119/01
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	31-3-2016	200.182.665
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	4-4-2016	200.182.198
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	14-4-2016	200.184.144/01
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	15-4-2016	200.183.812/01
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	22-4-2016	200.184.580
Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	25-4-2016	200.185.834/01

Gerechtshof Den Haag

Gerechtshof Den Haag	23-2-2016	200.181.086/01
Gerechtshof Den Haag	22-3-2016	200.183.219/01
Gerechtshof Den Haag	29-4-2016	200.178.880/01

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Gerechtshof 's-Hertogenbosch	4-2-2016	200 178 623/01
Gerechtshof 's-Hertogenbosch	18-2-2016	200 179 357/01
Gerechtshof 's-Hertogenbosch	25-2-2016	200 179 229/01
Gerechtshof 's-Hertogenbosch	24-3-2016	200 181 264/01
Gerechtshof 's-Hertogenbosch	7-4-2016	200.182.185/01
Gerechtshof 's-Hertogenbosch	21-4-2016	200 182 330/01
Gerechtshof 's-Hertogenbosch	28-4-2016	200 183 573/01

*Rechtbanken***Rechtbank Amsterdam**

Rechtbank Amsterdam	22-7-2015	EA VERZ 15-948
Rechtbank Amsterdam	30-7-2015	EA VERZ 15-807
Rechtbank Amsterdam	10-8-2015	EA VERZ 15-820
Rechtbank Amsterdam	24-9-2015	EA VERZ 15-798
Rechtbank Amsterdam	30-9-2015	EA VERZ 15-821
Rechtbank Amsterdam	5-10-2015	EA VERZ 15-824 en EA 15-827
Rechtbank Amsterdam	6-10-2015	EA VERZ 15-856
Rechtbank Amsterdam	19-10-2015	EA VERZ 15-911
Rechtbank Amsterdam	20-10-2015	EA VERZ 15-822
Rechtbank Amsterdam	28-10-2015	EA VERZ 15-859
Rechtbank Amsterdam	29-10-2015	EA VERZ 15-865 EA VERZ 15-1004
Rechtbank Amsterdam	3-11-2015	EA VERZ 15-939
Rechtbank Amsterdam	4-11-2015	EA VERZ 15-924
Rechtbank Amsterdam	10-11-2015	EA VERZ 15-885
Rechtbank Amsterdam	13-11-2015	EA VERZ 15-912
Rechtbank Amsterdam	16-11-2015	4354335 EA VERZ 15-845
Rechtbank Amsterdam	16-11-2015	EA VERZ 15-948
Rechtbank Amsterdam	27-11-2015	EA 15-977
Rechtbank Amsterdam	2-12-2015	EA VERZ 15-966 EA VERZ 15-1110 EA VERZ 15-1111
Rechtbank Amsterdam	7-12-2015	EA VERZ 15-1105
Rechtbank Amsterdam	8-12-2015	EA VERZ 15-1002
Rechtbank Amsterdam	15-12-2015	EA VERZ 15-1207
Rechtbank Amsterdam	16-12-2015	EA VERZ 15-1090
Rechtbank Amsterdam	17-12-2015	EA VERZ 15-1055
Rechtbank Amsterdam	18-12-2015	EA 15-884
Rechtbank Amsterdam	22-12-2015	EA 15-1082
Rechtbank Amsterdam	30-12-2015	c103357
Rechtbank Amsterdam	3-1-2016	EA 15-1388

Rechtbank Amsterdam	4-1-2016	EA 16-145
Rechtbank Amsterdam	6-1-2016	EA 16-354
Rechtbank Amsterdam	11-1-2016	EA 15-1057
Rechtbank Amsterdam	13-1-2016	EA 15-1256
Rechtbank Amsterdam	15-1-2016	EA 15-1220
Rechtbank Amsterdam	26-1-2016	EA 15-1153
Rechtbank Amsterdam	28-1-2016	EA 15-1300
Rechtbank Amsterdam	28-1-2016	EA 15-1136
Rechtbank Amsterdam	29-1-2016	EA 16-99
Rechtbank Amsterdam	29-1-2016	EA 15-1140
Rechtbank Amsterdam	5-2-2016	EA 15-1237
Rechtbank Amsterdam	8-2-2016	EA 15-945
Rechtbank Amsterdam	12-2-2016	EA 15-1201
Rechtbank Amsterdam	15-2-2016	EA 15-1288
Rechtbank Amsterdam	15-2-2016	EA VERZ 16-52
Rechtbank Amsterdam	16-2-2016	EA VERZ 15-1360, EA VERZ 16-98
Rechtbank Amsterdam	19-2-2016	EA 15-1383
Rechtbank Amsterdam	23-2-2016	EA 15-1016
Rechtbank Amsterdam	24-2-2016	EA 15-1367
Rechtbank Amsterdam	24-2-2016	EA 15-1350
Rechtbank Amsterdam	25-2-2016	EA 16-198
Rechtbank Amsterdam	25-2-2016	EA 16-214
Rechtbank Amsterdam	25-2-2016	EA 16-221
Rechtbank Amsterdam	25-2-2016	EA 15-1315
Rechtbank Amsterdam	25-2-2016	EA 15-1335
Rechtbank Amsterdam	26-2-2016	EA 15-1363
Rechtbank Amsterdam	29-2-2016	EA 15-1342
Rechtbank Amsterdam	29-2-2016	EA 15-1186
Rechtbank Amsterdam	29-2-2016	EA 15-1362
Rechtbank Amsterdam	31-2-2016	EA VERZ 16-109
Rechtbank Amsterdam	4-3-2016	EA VERZ 15-1351
Rechtbank Amsterdam	4-3-2016	EA 15-1351
Rechtbank Amsterdam	9-3-2016	EA 15-1338
Rechtbank Amsterdam	15-3-2016	EA 16-41
Rechtbank Amsterdam	17-3-2016	EA VERZ 15-1378
Rechtbank Amsterdam	18-3-2016	EA 16-274
Rechtbank Amsterdam	18-3-2016	EA 16-86
Rechtbank Amsterdam	22-3-2016	EA 15-1254
Rechtbank Amsterdam	23-3-2016	EA 16-63
Rechtbank Amsterdam	25-3-2016	EA 16-139
Rechtbank Amsterdam	30-3-2016	EA VERZ 16-216
Rechtbank Amsterdam	30-3-2016	EA 16-123
Rechtbank Amsterdam	30-3-2016	EA 16-72
Rechtbank Amsterdam	31-3-2016	EA 16-351

Rechtbank Amsterdam	31-3-2016	EA 16-144
Rechtbank Amsterdam	31-3-2016	EA 16-109
Rechtbank Amsterdam	31-3-2016	EA 15-1365
Rechtbank Amsterdam	1-4-2016	EA 16-157
Rechtbank Amsterdam	2-4-2016	EA 15-1340
Rechtbank Amsterdam	4-4-2016	EA 16-66
Rechtbank Amsterdam	6-4-2016	EA 16-289
Rechtbank Amsterdam	7-4-2016	EA 16-17
Rechtbank Amsterdam	12-4-2016	EA 16-126
Rechtbank Amsterdam	12-4-2016	EA VERZ 16-38
Rechtbank Amsterdam	13-4-2016	EA 16-55
Rechtbank Amsterdam	14-4-2016	EA 16-171
Rechtbank Amsterdam	15-4-2016	EA 16-396
Rechtbank Amsterdam	18-4-2016	EA 16-122
Rechtbank Amsterdam	19-4-2016	EA 16-215
Rechtbank Amsterdam	19-4-2016	EA 15-875
Rechtbank Amsterdam	19-4-2016	EA 16-334
Rechtbank Amsterdam	21-4-2016	EA 16-212
Rechtbank Amsterdam	22-4-2016	EA VERZ 15-1384
Rechtbank Amsterdam	26-4-2016	EA 15-1307
Rechtbank Amsterdam	27-4-2016	EA 16-137
Rechtbank Amsterdam	28-4-2016	EA 16-180
Rechtbank Amsterdam	28-4-2016	EA VERZ 16-264
Rechtbank Amsterdam	13-5-2016	EA 15-917
Rechtbank Amsterdam	17-5-2016	EA VERZ 16-239
Rechtbank Amsterdam	18-5-2016	EA 16-175
Rechtbank Amsterdam	20-5-2016	EA 16-296
Rechtbank Amsterdam	24-5-2016	EA 16-257
Rechtbank Amsterdam	25-5-2016	EA 16-176
Rechtbank Amsterdam	27-5-2016	EA 16-339
Rechtbank Amsterdam	30-5-2016	EA 16-318
Rechtbank Amsterdam	30-5-2016	EA 16-410
Rechtbank Amsterdam	31-5-2016	EA 16-606
Rechtbank Amsterdam	1-6-2016	EA 15-1066
Rechtbank Amsterdam	5-6-2016	EA 16-121

Rechtbank Den Haag

Rechtbank Den Haag	30-10-2015	4423489 RP VERZ 15-50584
Rechtbank Den Haag	18-11-2015	4483175 / 15-85783
Rechtbank Den Haag	20-11-2015	4514561 / 15-50662
Rechtbank Den Haag	17-12-2015	4579895 RP VERZ 15-50725

Rechtbank Den Haag	4-1-2016	4567295 RP VERZ 15-50713
Rechtbank Den Haag	14-1-2016	4618828 RP VERZ 15-50756
Rechtbank Den Haag	3-2-2016	4594820 RP VERZ 15-50737
Rechtbank Den Haag	15-2-2016	4703887/15-50847
Rechtbank Den Haag	15-2-2016	4703783/15-50846
Rechtbank Den Haag	15-2-2016	4703573/15-50843
Rechtbank Den Haag	15-2-2016	4703441/15-50841
Rechtbank Den Haag	15-2-2016	4703721/15-50845
Rechtbank Den Haag	17-2-2016	47315171/EJ VERZ 16-80126
Rechtbank Den Haag	22-2-2016	4699044 / 15-50832
Rechtbank Den Haag	29-2-2016	
Rechtbank Den Haag	2-3-2016	4706966/15-87647
Rechtbank Den Haag	17-3-2016	4692950 RP VERZZ 15-50819
Rechtbank Den Haag	23-3-2016	4787853 RP VERZ 16-50070
Rechtbank Den Haag	7-4-2016	4800979 / EJ VERZ 16-80613
Rechtbank Den Haag	21-4-2016	4828227 RP VERZ 16-50112
Rechtbank Den Haag	10-5-2016	4921927/16-50232 en 5024694/16-50335
Rechtbank Den Haag	17-5-2016	4805326 RP VERZ 16-50084, 4969059 RP VERZ 16-50265 en 4969181 RP VERZ 16-50266

Rechtbank Gelderland

Rechtbank Gelderland	16-7-2015	4267098 HA VERZ 15-106
Rechtbank Gelderland	1-9-2015	4272510
Rechtbank Gelderland	17-9-2015	4317264 HA VERZ 15-80
Rechtbank Gelderland	22-9-2015	4339711 HA 15-85
Rechtbank Gelderland	23-9-2015	4363812 HA VERZ 15-86
Rechtbank Gelderland	16-10-2015	4395948 HA VERZ 15-109 \
		512 \ 636
Rechtbank Gelderland	28-10-2015	4545153 HA VERZ 15-111
Rechtbank Gelderland	30-10-2015	44319673
Rechtbank Gelderland	11-11-2015	4401356
Rechtbank Gelderland	12-11-2015	4497956 HA VERZ 15-107
Rechtbank Gelderland	13-11-2015	4433150 HA VERZ 15-332 \
		572

Rechtbank Gelderland	22-12-2015	4505695
Rechtbank Gelderland	12-1-2016	4587272
Rechtbank Gelderland	15-1-2016	4559483 HA VERZ 15-371 \
		520 \ It
Rechtbank Gelderland	27-1-2016	4778714 HA VERZ 16-22
Rechtbank Gelderland	29-1-2016	4783790 HA VERZ 16-26
Rechtbank Gelderland	1-2-2016	4787817 HA VERZ 16-26
Rechtbank Gelderland	1-2-2016	4787707 HA VERZ 16-25
Rechtbank Gelderland	1-2-2016	4786513 HA VERZ 16-24
Rechtbank Gelderland	3-2-2016	4780127 HA VERZ 16-23
Rechtbank Gelderland	10-2-2016	4665445 HA VERZ 15-422 \
		474 \ 450
Rechtbank Gelderland	12-2-2016	4697868 HA VERZ 15-176 \
		512 \ 564
Rechtbank Gelderland	15-2-2016	4822206 HA VERZ 16-14
Rechtbank Gelderland	15-2-2016	4822319 HA VERZ 16-15
Rechtbank Gelderland	15-2-2016	4822478 HA VERZ 16-59
Rechtbank Gelderland	17-2-2016	4831578 HA VERZ 16-16
Rechtbank Gelderland	25-2-2016	4664808
Rechtbank Gelderland	26-2-2016	4851346 HA VERZ 16-33
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4876371 HA VERZ 16-33
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4860050 HA VERZ 16-28
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4859761 HA VERZ 16-26
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4859564 HA VERZ 16-25
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4859433 HA VERZ 16-24
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4859246 HA VERZ 16-23
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4859186 HA VERZ 16-22
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4858918 HA VERZ 16-21
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4864114 HA VERZ 16-70
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4864024 HA VERZ 16-68
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4863974 HA VERZ 16-67
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4863926 HA VERZ 16-66
Rechtbank Gelderland	29-2-2016	4863817 HA VERZ 16-65
Rechtbank Gelderland	7-3-2016	4713989 HA VERZ 15-168
		en 4788879 HA VERZ 16-19
Rechtbank Gelderland	7-3-2016	4783626 HA 16-25
Rechtbank Gelderland	21-3-2016	4691423 HA VERZ 15-172 \
		474 \ 450
Rechtbank Gelderland	23-3-2016	4817796 HA VERZ 16-24
Rechtbank Gelderland	30-3-2016	4948547 HA VERZ 16-102 \
		NvL
Rechtbank Gelderland	31-3-2016	4949839 HA 16-60
Rechtbank Gelderland	31-3-2016	4897172 HA VERZ 16-49

Rechtbank Gelderland	6-4-2016	4973625 HA VERZ 16-38 \ NvL
Rechtbank Gelderland	6-4-2016	4971164 HA VERZ 16-106 \ NvL
Rechtbank Gelderland	14-4-2016	4994715 HA VERZ 16-120 \ NvL
Rechtbank Gelderland	15-4-2016	4778401 HA VERZ 16-21 \ 693 \ 420
Rechtbank Gelderland	19-4-2016	4879116 HA 16-42
Rechtbank Gelderland	26-4-2016	5024518 \ HA 16-69
Rechtbank Gelderland	28-4-2016	4813990n HA VERZ 16-46 \ 693 \ 420 en 4943830 HA VERZ 16-91 \ 693 \ 420
Rechtbank Gelderland	29-4-2016	5004665 HA 16-65
Rechtbank Gelderland	9-5-2016	5044722 HA VERZ 16-53 \ NvL
Rechtbank Gelderland	9-5-2016	5047198 HA VERZ 16-150 \ NvL
Rechtbank Gelderland	9-5-2016	5042839 HA VERZ 16-140 \ NvL
Rechtbank Gelderland	9-5-2016	504284 HA VERZ 16-139 \ NvL
Rechtbank Gelderland	1-6-2016	4864079 HA VERZ 16-69
Rechtbank Limburg		
Rechtbank Limburg	16-9-2015	4339677 AZ VERZ 15-168
Rechtbank Limburg	5-10-2015	4358347 AZ 15-257
Rechtbank Limburg	30-10-2015	4453444 AZ VERZ 15-182 en 4495571 AZ VERZ 15-192
Rechtbank Limburg	5-11-2015	4460268 AZ 15-275 05112015
Rechtbank Limburg	6-11-2015	4378641 AZ VERZ 15-174
Rechtbank Limburg	26-11-2015	
Rechtbank Limburg	7-12-2015	4502445 AZ VERZ 15-288 07122015
Rechtbank Limburg	21-1-2016	4634508 AZ VERZ 15-221
Rechtbank Limburg	27-1-2016	4683113 AZ VERZ 15-341 27012016
Rechtbank Limburg	1-3-2016	4700857 AZ VERZ 15-240
Rechtbank Limburg	15-3-2016	4808783 AZ VERZ 16-35 15032016
Rechtbank Limburg	21-3-2016	4820203 AZ VERZ 16-34
Rechtbank Limburg	29-3-2016	4867167 A VERZ 16-54

Rechtbank Limburg	30-3-2016	4825903 AZ VERZ 16-43 en 4900662 AZ VERZ 16-72
Rechtbank Limburg	30-3-2016	4847619 AZ VERZ 16-46
Rechtbank Limburg	8-4-2016	4819512 AZ 16-36 08042016
Rechtbank Limburg	19-4-2016	4884556 AZ VERZ 16-67
Rechtbank Limburg	25-4-2016	4906171 AZ VERZ 16-96
Rechtbank Limburg	3-5-2016	4798123 AZ VERZ 16-22
Rechtbank Limburg	9-5-2016	4821298 AZ VERZ 16-36, 4961484 AZ VERZ 16-94, 4821308 AZ VERZ 16-37
Rechtbank Limburg	25-5-2016	5008772 AZ VERZ 16-103 en 5008858 AZ VERZ 16-104

Rechtbank Midden-Nederland

Rechtbank Midden-Nederland	30-7-2015	4303498 AE VERZ 15-119 - 1111
Rechtbank Midden-Nederland	30-7-2015	4331575 UE VERZ 15-406 - 1111
Rechtbank Midden-Nederland	28-8-2015	4377026 UE VERZ 15-431 - 1111
Rechtbank Midden-Nederland	30-9-2015	4480411 UE VERZ 15-487 LH/1040
Rechtbank Midden-Nederland	5-10-2015	4412422 UE VERZ 15-439 HS/1276
Rechtbank Midden-Nederland	6-10-2015	4412422 UE VERZ 15-439 HS/1276
Rechtbank Midden-Nederland	15-10-2015	4382614 AE VERZ 15-129
Rechtbank Midden-Nederland	22-10-2015	4421542 UE VERZ 15-446
Rechtbank Midden-Nederland	2-12-2015	4512270 ME VERZ 15-259
Rechtbank Midden-Nederland	21-12-2015	4576301 UE VERZ 15-541 en 4656734 UE VERZ 15-593 mc/936
Rechtbank Midden-Nederland	22-12-2015	4601026 UE VERZ 15-553 LH/1040
Rechtbank Midden-Nederland	12-1-2016	4657488 ME VERZ 15-311
Rechtbank Midden-Nederland	21-1-2016	4344452 UE VERZ 15-411 GLK/1126 en 4405434 UE VERZ 15-436 GLK/1126
Rechtbank Midden-Nederland	1-2-2016	4660503 ME VERZ 15-312
Rechtbank Midden-Nederland	5-2-2016	4611365 UE VERZ 15-560 HV/1325
Rechtbank Midden-Nederland	8-2-2016	4668553 ME VERZ 15-319
Rechtbank Midden-Nederland	17-2-2016	4502815 ME VERZ 15-251
Rechtbank Midden-Nederland	18-2-2016	4703611 UE VERZ 15-621
Rechtbank Midden-Nederland	23-2-2016	4715527 UE VERZ 15-642 JH/1050; 4763539 UE 16-25
Rechtbank Midden-Nederland	4-3-2016	4760809 UE VERZ 16-24 JES/1267
Rechtbank Midden-Nederland	4-3-2016	4704360 UE VERZ 15-626 JES/1267

Rechtbank Midden-Nederland	16-3-2016	4690983 UE VERZ 15-615 mc/936
Rechtbank Midden-Nederland	18-3-2016	4780790 UE VERZ 16-54 HH/1480
Rechtbank Midden-Nederland	18-3-2016	4782162 UE VERZ 16-56
Rechtbank Midden-Nederland	18-3-2016	4765301 UE VERZ 16-29 GC/947
Rechtbank Midden-Nederland	23-3-2016	4764539 UE VERZ 16-27 JES/1267
Rechtbank Midden-Nederland	25-3-2016	4798360 ME VERZ 16-24
Rechtbank Midden-Nederland	31-3-2016	4718910 ME VERZ 16-3
Rechtbank Midden-Nederland	6-4-2016	4785074 UE VERZ 16-59 mc/936
Rechtbank Midden-Nederland	13-4-2016	4834547 UE VERZ 16-92
Rechtbank Midden-Nederland	21-4-2016	4887609 LE VERZ 16-27

Rechtbank Noord-Holland

Rechtbank Noord-Holland	30-7-2015	4274517 OA VERZ 15-146 WS / BL
Rechtbank Noord-Holland	26-8-2015	4348405 AO VERZ 15-64
Rechtbank Noord-Holland	3-9-2015	4293602 AO VERZ 15-58
Rechtbank Noord-Holland	16-9-2015	4308534 AO VERZ 15-60
Rechtbank Noord-Holland	21-9-2015	4349898 AO VERZ 15-65
Rechtbank Noord-Holland	23-9-2015	4312707 AO VERZ 15-212
Rechtbank Noord-Holland	28-9-2015	4377500 OA VERZ 15-150
Rechtbank Noord-Holland	9-10-2015	4423164 OA VERZ 15-158
Rechtbank Noord-Holland	13-10-2015	4342486 AO VERZ 15-214
Rechtbank Noord-Holland	14-10-2015	4260096 OA VERZ 15-145
Rechtbank Noord-Holland	22-10-2015	4411587 AO 15-243
Rechtbank Noord-Holland	27-10-2015	4456969 OA VERZ 15-164
Rechtbank Noord-Holland	27-10-2015	4415904 OA VERZ 15-154 en 4414912 OA VERZ 15-155
Rechtbank Noord-Holland	27-10-2015	4420461 OA VERZ 15-157 (NE)
Rechtbank Noord-Holland	30-10-2015	4411687 AO VERZ 15-245 en 4470999 AO VERZ 15-264
Rechtbank Noord-Holland	4-11-2015	4491726 OA VERZ 15-170
Rechtbank Noord-Holland	4-11-2015	4487292 OA VERZ 15-168
Rechtbank Noord-Holland	26-11-2015	4351545 AO VERZ 15-66
Rechtbank Noord-Holland	27-11-2015	-
Rechtbank Noord-Holland	15-12-2015	4563025 OA VERZ 15-181
Rechtbank Noord-Holland	17-12-2015	4621880 OA VERZ 15-212
Rechtbank Noord-Holland	17-12-2015	4622657 OA VERZ 15-216
Rechtbank Noord-Holland	18-12-2015	4576949 OA VERZ 15-189
Rechtbank Noord-Holland	18-12-2015	4558989 AO VERZ 15-310
Rechtbank Noord-Holland	18-12-2015	4599929 AR VERZ 15-52 en 4638520 AR VERZ 15-65
Rechtbank Noord-Holland	7-1-2016	4589220 AO VERZ 15-329

Rechtbank Noord-Holland	20-1-2016	4648960 AO VERZ 15-86
Rechtbank Noord-Holland	20-1-2016	4664202
Rechtbank Noord-Holland	20-1-2016	4592702 AR VERZ 15-41
Rechtbank Noord-Holland	22-1-2016	4640608
Rechtbank Noord-Holland	27-1-2016	4627179 AR VERZ 15-49 en 4637338 AR VERZ 15-58
Rechtbank Noord-Holland	29-1-2016	4664209
Rechtbank Noord-Holland	29-1-2016	4781611 AO VERZ 16-4
Rechtbank Noord-Holland	29-1-2016	4664209
Rechtbank Noord-Holland	3-2-2016	4627118 AO VERZ 15-356
Rechtbank Noord-Holland	8-2-2016	4627167
Rechtbank Noord-Holland	10-2-2016	4688356
Rechtbank Noord-Holland	16-2-2016	4725651 OA VERZ 16-2
Rechtbank Noord-Holland	17-2-2016	4663155 OA VERZ 15-236
Rechtbank Noord-Holland	22-2-2016	4732472 AR VERZ 16-3 en 4776991 AR VERZ 16-17
Rechtbank Noord-Holland	24-2-2016	4740388 AR VERZ 16-7
Rechtbank Noord-Holland	24-2-2016	4677736 AR VERZ 15-68
Rechtbank Noord-Holland	29-2-2016	4849066 AO VERZ 16-9
Rechtbank Noord-Holland	29-2-2016	4860762 AO VERZ 16-10
Rechtbank Noord-Holland	7-3-2016	4745970 16-9 (H.K.)
Rechtbank Noord-Holland	25-3-2016	4820175
Rechtbank Noord-Holland	30-3-2016	4941835 OA VERZ 16-80
Rechtbank Noord-Holland	30-3-2016	48139982 OA VERZ 16-37
Rechtbank Noord-Holland	1-4-2016	4860484
Rechtbank Noord-Holland	4-4-2016	4809652 OA VERZ 16-6
Rechtbank Noord-Holland	4-5-2016	4901692 OA VERZ 16-68
Rechtbank Noord-Holland	10-5-2016	4725259 OA VERZ (H.K.)
Rechtbank Noord-Holland	17-5-2016	4961129

Rechtbank Noord-Nederland

Rechtbank Noord-Nederland	15-9-2015	4350977 AR VERZ 15-4 en 4350986 AR VERZ 15-5
Rechtbank Noord-Nederland	16-9-2015	4313379 AR VZ 15-7
Rechtbank Noord-Nederland	15-10-2015	4401598 AR VERZ 15-12 en 4401638 AR VERZ 15-13
Rechtbank Noord-Nederland	29-10-2015	4435979 AR VERZ 15-20
Rechtbank Noord-Nederland	16-12-2015	4553724 AR VERZ 15-34
Rechtbank Noord-Nederland	9-2-2016	4654742 AR VERZ 15-72, 4788772 AR VERZ 16-22 en 4711223 AR VERZ 15-82
Rechtbank Noord-Nederland	9-2-2016	4654742 AR VERZ 15-72, 4788772 AR VERZ 16-22 en 4711223 AR VERZ 15-83
Rechtbank Noord-Nederland	10-2-2016	4668373 AR VERZ 15-48

Rechtbank Noord-Nederland	24-2-2016	4677831 AR VERZ 15-70
Rechtbank Noord-Nederland	24-2-2016	4677804 AR VERZ 15-69
Rechtbank Noord-Nederland	29-2-2016	4732861 16-4, 4770558/16-15 en 4771086 16-16
Rechtbank Noord-Nederland	16-3-2016	4778626 AR 16-23; 4824929 AR 16-40; 4824939 AR 16-41
Rechtbank Noord-Nederland	16-3-2016	4760430 AR VERZ 16-18 en 4819210 AR VERZ 16-36
Rechtbank Noord-Nederland	23-3-2016	4748438 AR VERZ 16-9 en 4824583 AR VERZ 16-39
Rechtbank Noord-Nederland	6-4-2016	4792651 AR VERZ 16-25 en 4869870 AR VERZ 16-50
Rechtbank Noord-Nederland	6-4-2016	4736851 AR VERZ 16-4
Rechtbank Noord-Nederland	13-4-2016	4791990 AR VERZ 16-24
Rechtbank Noord-Nederland	24-5-2016	4294777 AR VERZ 16-63 en 5005629 AR VERZ 16-82

Rechtbank Oost-Brabant

Rechtbank Oost-Brabant	28-8-2015	4319305
Rechtbank Oost-Brabant	1-9-2015	4336312 EJ VERZ 15-379 \ 253
Rechtbank Oost-Brabant	22-9-2015	4352865
Rechtbank Oost-Brabant	30-9-2015	4323210 EJ VERZ 15-489
Rechtbank Oost-Brabant	1-10-2015	4334222 EJ VERZ 15-495
Rechtbank Oost-Brabant	13-1-2016	4587272 HA VERZ 15-141 \ 701 \ 456 en 4658471 \ HA VERZ 15-163 \ 701 \ 456
Rechtbank Oost-Brabant	29-3-2016	48139790
Rechtbank Oost-Brabant	29-3-2016	4784526 EJ VERZ 16-65
Rechtbank Oost-Brabant	4-5-2016	4879986 EJ VERZ 16-147

Rechtbank Overijssel

Rechtbank Overijssel	30-7-2015	4304869 EJ VERZ 15-175
Rechtbank Overijssel	3-8-2015	4272971 HA VERZ 15-160
Rechtbank Overijssel	20-8-2015	4370613 EJ VERZ 15-328 en 4358068 EJ VERZ 15-321
Rechtbank Overijssel	20-8-2015	4370602 EJ VERZ 15-327 en 435805 EJ VERZ 320-15
Rechtbank Overijssel	25-8-2015	4304869 EJ VERZ 15-175
Rechtbank Overijssel	30-9-2015	4475669 EJ VERZ 15-367
Rechtbank Overijssel	16-10-2015	4439824 EJ VERZ 15-355
Rechtbank Overijssel	27-11-2015	4441221 EJ VERZ 15-357
Rechtbank Overijssel	14-12-2015	4673483 EJ VERZ 15-463
Rechtbank Overijssel	31-12-2015	4631125 EJ VERZ 15-439

Rechtbank Overijssel	21-1-2016	4609667 EJ VERZ 15-422 en 4754227 EJ VERZ 16-28
Rechtbank Overijssel	26-2-2016	4734432 EJ VERZ 16-13
Rechtbank Overijssel	3-3-2016	4716117 EJ VERZ 15-286
Rechtbank Overijssel	14-3-2016	4659148 EJ VERZ 15-262 en 4901240 EJ VERZ 16-58
Rechtbank Overijssel	15-3-2016	4732845 EJ VERZ 16-10 en 4903546 EJ VERZ 16-98
Rechtbank Overijssel	18-3-2016	4671090 EJ VERZ 15-461 en 4920247 EJ VERZ 16-107
Rechtbank Overijssel	25-4-2016	4935329 HA VERZ 16-42
Rechtbank Overijssel	26-4-2016	4986381 EJ VERZ 16-142 en 5026511 EJ VERZ 16-163

Rechtbank Rotterdam

Rechtbank Rotterdam	30-7-2015	4324999 VZ VERZ 15-15632
Rechtbank Rotterdam	31-7-2015	4315007
Rechtbank Rotterdam	12-8-2015	4353644 VZ VERZ 15-16360
Rechtbank Rotterdam	3-9-2015	4358565
Rechtbank Rotterdam	23-9-2015	4319266 HA VERZ 15-171
Rechtbank Rotterdam	23-9-2015	-
Rechtbank Rotterdam	28-9-2015	4304179 VZ VERZ 15-15321
Rechtbank Rotterdam	30-9-2015	4343255 VZ VERZ 15-15932
Rechtbank Rotterdam	30-9-2015	4342228 VZ VERZ 15-15924
Rechtbank Rotterdam	15-10-2015	4374767
Rechtbank Rotterdam	16-10-2015	4444196 VZ VERZ 15-18703
Rechtbank Rotterdam	16-10-2015	5369522 HA VERZ 15-180
Rechtbank Rotterdam	16-10-2015	4369522 HA VERZ 15-180
Rechtbank Rotterdam	23-10-2015	4436938
Rechtbank Rotterdam	2-11-2015	4425568 VZ VERZ 15-18470
Rechtbank Rotterdam	11-11-2015	KTN-4387917_11112015
Rechtbank Rotterdam	24-11-2015	4478704 VZ VERZ 15-19365
Rechtbank Rotterdam	27-11-2015	4487789 VZ VERZ 15-19579
Rechtbank Rotterdam	4-12-2015	4563557 VZ VERZ 15-20772
Rechtbank Rotterdam	8-12-2015	4557500 VZ VERZ 15-20637
Rechtbank Rotterdam	11-12-2015	4567562 HA VERZ 15-226
Rechtbank Rotterdam	11-12-2015	4567562 HA VERZ 15-226
Rechtbank Rotterdam	16-12-2015	KTN-4518025_16122015
Rechtbank Rotterdam	22-12-2015	4535803 VZ VERZ 15-20371
Rechtbank Rotterdam	23-12-2015	4588425 HA VERZ 15-237
Rechtbank Rotterdam	7-1-2016	4530115 HA VERZ 15-220
Rechtbank Rotterdam	7-1-2016	4472964 HA VERZ 15-202
Rechtbank Rotterdam	12-1-2016	4738296 VZ VERZ 16-289
Rechtbank Rotterdam	14-1-2016	4588715 HA VERZ 15-238

Rechtbank Rotterdam	20-1-2016	4688605 HA 15/275
Rechtbank Rotterdam	20-1-2016	4699963 HA 15-279
Rechtbank Rotterdam	22-1-2016	4616993 VZ VERZ 15-21727
Rechtbank Rotterdam	22-1-2016	4677032 VZ VERZ 15-22837
Rechtbank Rotterdam	28-1-2016	4664881 VZ VERZ 15-22662
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4648025 VZ VERZ 15-22253
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4592088 VZ VERZ 15-21244
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4656746 VZ VERZ 15-22455
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4657722 VZ VERZ 15-22466
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4743018 VZ VERZ 16-380
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4749181 VZ VERZ 16-509
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4648174 VZ VERZ 15-22255
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4647923 VZ VERZ 15-22252
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4657359 VZ VERZ 15-22459
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4657886 VZ VERZ 15-22479
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4714184 HA 15/283
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4714153 HA VERZ 15/282
Rechtbank Rotterdam	29-1-2016	4600276 HA VERZ 15-245
Rechtbank Rotterdam	1-2-2016	45835889
Rechtbank Rotterdam	1-2-2016	4583589 HA VERZ 15-234
Rechtbank Rotterdam	4-2-2016	4637628 VZ VERZ 15-22113
Rechtbank Rotterdam	4-2-2016	4716607 VZ VERZ 15-23736
Rechtbank Rotterdam	8-2-2016	4712429 VZ VERZ 15-23589
Rechtbank Rotterdam	10-2-2016	4676677 VZ VERZ 15-22832
Rechtbank Rotterdam	11-2-2016	4646051 VZ VERZ 15-22244
Rechtbank Rotterdam	12-2-2016	4716573 VZ VERZ 15-23718
Rechtbank Rotterdam	12-2-2016	4785194 HA VERZ 16-21
Rechtbank Rotterdam	16-2-2016	KTN-4677514_16022016
Rechtbank Rotterdam	17-2-2016	471696 VZ VERZ 15-23725 /
		4716597 VZ VERZ 15-23726
Rechtbank Rotterdam	17-2-2016	4712366 VZ VERZ 15-23587
Rechtbank Rotterdam	23-2-2016	4716599 VZ VERZ 15-23728
Rechtbank Rotterdam	24-2-2016	4781030 VZ VERZ 16-1175
Rechtbank Rotterdam	24-2-2016	4716595 VZ VERZ 15-23724
Rechtbank Rotterdam	24-2-2016	4749896 VZ VERZ 16-537
Rechtbank Rotterdam	26-2-2016	4712484 VZ VERZ 15-23590
Rechtbank Rotterdam	26-2-2016	4732454 VZ VERZ 16-180
Rechtbank Rotterdam	29-2-2016	4677309 VZ VERZ 15-22840
Rechtbank Rotterdam	29-2-2016	4777686 VZ VERZ 16-1095
Rechtbank Rotterdam	1-3-2016	4723849 VZ VERZ 16-42
Rechtbank Rotterdam	1-3-2016	4716605 VZ VERZ 15-23734
Rechtbank Rotterdam	3-3-2016	4713176 VZ VERZ 15-23598
Rechtbank Rotterdam	4-3-2016	4709916 VZ VERZ 15-23546
Rechtbank Rotterdam	4-3-2016	4785803-4785803_04032016

Rechtbank Rotterdam	4-3-2016	4709987 VZ VERZ 15-23549
Rechtbank Rotterdam	4-3-2016	4696888 VZ VERZ 15-277
Rechtbank Rotterdam	9-3-2016	4855964 HA VERZ 16-37
Rechtbank Rotterdam	9-3-2016	4851087 HA VERZ 16-36
Rechtbank Rotterdam	9-3-2016	4875702 HA VERZ 16-44
Rechtbank Rotterdam	10-3-2016	4792399 VZ VERZ 16-1212
Rechtbank Rotterdam	11-3-2016	4856136 HA VERZ 16-38
Rechtbank Rotterdam	11-3-2016	4858214 HA VERZ 16-40
Rechtbank Rotterdam	18-3-2016	4749476 VZ VERZ 16-513
Rechtbank Rotterdam	18-3-2016	46665256 HA VERZ 15-263
Rechtbank Rotterdam	24-3-2016	4851451 VZ VERZ 16-3241
Rechtbank Rotterdam	24-3-2016	4747572 VZ VERZ 16-457
Rechtbank Rotterdam	25-3-2016	4913525 VZ VERZ 16-4901
Rechtbank Rotterdam	29-3-2016	4756938 VZ VERZ 16-635
Rechtbank Rotterdam	30-3-2016	4756738 VZ VRZ 16-634
Rechtbank Rotterdam	1-4-2016	4754959 VZ VERZ 16-608
Rechtbank Rotterdam	1-4-2016	4835750 HA VERZ 16-30
Rechtbank Rotterdam	4-4-2016	KTN-4756938_31032016
Rechtbank Rotterdam	5-4-2016	4712609 VZ VERZ 15-23592
Rechtbank Rotterdam	6-4-2016	4675507 VZ VERZ 15-22784
Rechtbank Rotterdam	8-4-2016	4851404 VZ VERZ 16-3239
Rechtbank Rotterdam	8-4-2016	4851404 VZ VERZ 16-3239
Rechtbank Rotterdam	8-4-2016	4712534 VZ VERZ 15-23591
Rechtbank Rotterdam	11-4-2016	4877295 VZ VERZ 16-3925
Rechtbank Rotterdam	11-4-2016	4849097 VZ VERZ 16-3154
Rechtbank Rotterdam	11-4-2016	4877247 VZ VERZ 16-3924
Rechtbank Rotterdam	11-4-2016	4877215 VZ VERZ 16-3923
Rechtbank Rotterdam	12-4-2016	4889026 VZ VERZ 16-4203
Rechtbank Rotterdam	12-4-2016	4678609 HA VERZ 15-270
Rechtbank Rotterdam	14-4-2016	4934648 VZ VERZ 16-5667
Rechtbank Rotterdam	14-4-2016	4934648 VZ VERZ 16-5667
Rechtbank Rotterdam	15-4-2016	4887958 VZ VERZ 16-4160
Rechtbank Rotterdam	15-4-2016	4755341 VZ VERZ 16-613
Rechtbank Rotterdam	15-4-2016	4887958 VZ VERZ 16-4160
Rechtbank Rotterdam	15-4-2016	4857051 VZ VERZ 16-3374
Rechtbank Rotterdam	18-4-2016	4919010 VZ VERZ 16-5086
Rechtbank Rotterdam	21-4-2016	4768499 VZ VERZ 16-929
Rechtbank Rotterdam	22-4-2016	4877080 VZ VERZ 16-3915
Rechtbank Rotterdam	26-4-2016	4850497 VZ VERZ 16-3205
Rechtbank Rotterdam	26-4-2016	KTN-4712534_08042016
Rechtbank Rotterdam	26-4-2016	4850497 VZ VERZ 16-3205
Rechtbank Rotterdam	26-4-2016	KTN-4712534_08042016
Rechtbank Rotterdam	29-4-2016	4877188 VZ VERZ 16-3921
Rechtbank Rotterdam	29-4-2016	4898067 VZ VERZ 16-4440

Rechtbank Rotterdam	29-4-2016	4851491 VZ VERZ 16-3242
Rechtbank Rotterdam	29-4-2016	4889588 VZ VERZ 16-4231
Rechtbank Rotterdam	29-4-2016	4851491 VZ VERZ 16-3242
Rechtbank Rotterdam	29-4-2016	4892901 HA VERZ 16-49
Rechtbank Rotterdam	29-4-2016	4884103 HA VERZ 16-48
Rechtbank Rotterdam	30-4-2016	4931358 VZ VERZ 16-55952
Rechtbank Rotterdam	3-5-2016	4942226 VZ VERZ 16-5919
Rechtbank Rotterdam	10-5-2016	4856303 VZ VERZ 16-3352
Rechtbank Rotterdam	11-5-2016	4860409 VZ VERZ 16-3492
Rechtbank Rotterdam	11-5-2016	4860409 VZ-VERZ 16-3492
Rechtbank Rotterdam	12-5-2016	4911442 VZ VERZ 16-4809
Rechtbank Rotterdam	12-5-2016	4911442 VZ VERZ 16-4809
Rechtbank Rotterdam	13-5-2016	4850929 VZ VERZ 16-3226
Rechtbank Rotterdam	13-5-2016	KTN-4850929_13052016
Rechtbank Rotterdam	17-5-2016	4747988 HA VERZ 16-10
Rechtbank Rotterdam	18-5-2016	4993247 VZ VERZ 16-7873
Rechtbank Rotterdam	19-5-2016	4941221 VZ VERZ 16-5890
Rechtbank Rotterdam	20-5-2016	5039900 VZ VERZ 16-9188
Rechtbank Rotterdam	24-5-2016	4911330 VZ VERZ 16-4802
Rechtbank Rotterdam	24-5-2016	4911357 VZ VERZ 16-4805
Rechtbank Rotterdam	24-5-2016	4911171 VZ VERZ 16-4795
Rechtbank Rotterdam	24-5-2016	4911254 VZ VERZ 16-4798
Rechtbank Rotterdam	25-5-2016	5089487 VZ VERZ 16-10904
Rechtbank Rotterdam	27-5-2016	5062341 VZ VERZ 16-9830
Rechtbank Rotterdam	27-5-2016	5099379 VZ VERZ 16-11383
Rechtbank Rotterdam	30-5-2016	4854306 VZ VERZ 16-3315
Rechtbank Rotterdam	30-5-2016	4675866 HA VERZ 15-267
Rechtbank Rotterdam	31-5-2016	4985869VZ VERZ 16-7646
Rechtbank Rotterdam	31-5-2016	5118138 VZ VERZ 16-5890
Rechtbank Rotterdam	31-5-2016	5119011 VZ VERZ 16-12181
Rechtbank Rotterdam	1-6-2016	4941803 VZ VERZ 16-5910
Rechtbank Rotterdam	1-6-2016	5020812 VZ VERZ 16-8574

Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Rechtbank Zeeland-West Brabant	23-11-2015	514046-AZ-15-176
Rechtbank Zeeland-West Brabant	25-11-2015	4485735 AZ VERZ 15-140
Rechtbank Zeeland-West Brabant	9-12-2015	4444196 VZ VERZ 15-20133
Rechtbank Zeeland-West Brabant	22-12-2015	4560425 AZ VERZ 15-156
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	14-1-2016	4596265 / 15-88 en 4693556 / 15-107 en 4693623 / 15-108
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	18-1-2016	4658406 AZ VERZ 15-137 en 4663256 AZ VERZ 15-140
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	19-1-2016	4661877 AZ VERZ 15-171
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	21-1-2016	4761492 AZ 16-5

Rechtbank Zeeland-West-Brabant	27-1-2016	4772676 AZ VERZ 16-10
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	27-1-2016	4773714 AZ VERZ 16-8
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	28-1-2016	4738319 AZ VERZ 16-4
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	28-1-2016	4705023 15-110
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	28-1-2016	4640618 15-103
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	28-1-2016	4647894 15-106
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-1-2016	4768892 AZ VERZ 16-6
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	2-2-2016	4634925 AZ VERZ 15-131
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	2-2-2016	4705196 AZ VERZ 15-159
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	3-2-2016	4621501 AZ VERZ 15-165
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	5-2-2016	4710929 AZ VERZ 15-180
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	11-2-2016	4724480 AZ 15-111; 4794263/ AZ 16-22; 4794477 AZ 16-23
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	15-2-2016	4783064 AZ VERZ 16-13
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	17-2-2016	4702490 AZ VERZ 15-177, 4821906 AZ VERZ 16-20 en 4821928 AZ VERZ 16-21
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	18-2-2016	4830066 AZ VERZ 16-17
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	19-2-2016	4829649 AZ VERZ 16-16
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	19-2-2016	4826178 AZ VERZ 16-15
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	22-2-2016	4747719 AZ VERZ 16-5
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	22-2-2016	4656787 AZ VERZ 15-207, 4837935 AZ VERZ 16-18 en 4838756 AZ VERZ 16-19
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	24-2-2016	4829877 AZ VERZ 16-23
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	24-2-2016	4847815 AZ VERZ 16-22
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	24-2-2016	4840875 AZ VERZ 16-20
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	25-2-2016	4669841 AZ VERZ 15-173
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	25-2-2016	4828192 AZ 16-28
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	26-2-2016	4856293 AZ VERZ 16-21
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	26-2-2016	4858530 AZ VERZ 16-22
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-2-2016	4853307 AZ 16-32
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-2-2016	4846667 AZ 16-31
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-2-2016	4840841 AZ VERZ 16-27
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-2-2016	4856329 AZ VERZ 16-23
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	2-3-2016	4756345 AZ VERZ 16-6
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	4-3-2016	4803268 AZ VERZ 16-10
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	11-3-2016	4777727 AZ VERZ 16-11
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	14-3-2016	4907283 / 16-43
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	16-3-2016	4825752 AZ VERZ 16-22
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	21-3-2016	4773824 AZ VERZ 16-8
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-3-2016	4912923 AZ VERZ 16-45
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-3-2016	4783351 AZ VERZ 16-14
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	30-3-2016	4763794 AZ VERZ 16-7

Rechtbank Zeeland-West-Brabant	1-4-2016	4891461 AZ 16-40
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	5-4-2016	4777499 AZ VERZ 16-11
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	6-4-2016	4803439 AZ VERZ 16-19
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	7-4-2016	4864287 AZ 16-29; 4886842 AZ 16-37
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	8-4-2016	4779446 AZ 16-12 en 4966989 AZ 16-43
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	11-4-2016	4747448 AZ VERZ 16-4
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	12-4-2016	4972458 AZ VERZ 16-44
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	26-4-2016	4805705 AZ VERZ 16-11 en 4940531 AZ VERZ 16-30
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	29-4-2016	5011111 AZ16-77
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	13-5-2016	4920766 AZ VERZ 16-51
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	24-5-2016	4903296 AZ VERZ 16-23
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	25-5-2016	4920293 AZ VERZ 16-49 en 4920398 AZ VERZ 16-50
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	25-5-2016	4927736 AZ VERZ 16-39 en 5032268 AZ VERZ 16-61
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	27-5-2016	4921937 AZ VERZ 16-29
Rechtbank Zeeland-West-Brabant	30-5-2016	4998047 AZ VERZ 16-50

6.4 Motie Backer

~~Concept~~ motie Wv 33818

Gehoord de beraadslagingen,

constaterende dat in wv 33818 is gekozen voor zo concreet mogelijke limitatieve gronden in de wet op basis waarvan het UWV een verzoek om toestemming en de rechter een ontbindingsverzoek ^{mag} te beoordelen;

overwegende dat in de praktijk het feitencomplex waarop een verzoek om ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de rechter van resp. de werknemer of de werkgever is gebaseerd mogelijk niet geheel (meer) kan passen past binnen een van de wettelijke gronden van Art 7: 669 lid 3 ~~Wv 33818 BW~~, maar desondanks een einde van de arbeidsovereenkomst door de rechter redelijk wordt geacht;

van oordeel dat in die gevallen ook na in werking treden van wv 33818 bij de uitleg van verbintenissen uit arbeidsovereenkomsten onder Boek 7 titel 10 BW dient mee te brengen dat door de rechter alle omstandigheden van het geval kunnen worden meegewogen en deze omstandigheden zodanig kunnen zijn dat van de werkgever naar het oordeel van de rechter in redelijkheid niet kan worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren.

verzoekt de regering de werking van het wetsvoorstel op dit punt nauwgezet te monitoren en de Kamer uiterlijk één jaar na inwerkingtreding daarover te informeren dit uitgangspunt te onderschrijven en zo nodig bij de reparatiewet op te nemen in de definitieve wetstekst,

en gaat over tot de orde van de dag.

Badier

Ester

Blokker

On. Meppan-Seyne

J. H. Terpstra

A. Heer

J. P. Vissers

6.5 Leden Werkgroep VAAN-VvA Evaluatieonderzoek WWZ

Prof. mr. G.C. (Gerrard) Boot	Raadsheer Gerechtshof Amsterdam en hoogleraar Arbeidsrecht aan de Universiteit Leiden
Mr. dr. J.H. (Zef) Even	Advocaat te Rotterdam en universitair hoofddocent aan de Erasmus Universiteit Rotterdam
Prof. mr. A.R. (Ruben) Houweling	Voorzitter VvA, hoogleraar Arbeidsrecht aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en raadsheer-plaatsvervanger Gerechtshof Den Haag
Mr. dr. S.F.H. (Steven) Jellinghaus	Advocaat te Tilburg en universitair docent aan de Tilburg University
Mr. M.J.M.T. (Max) Keulaerds	Voorzitter Werkgroep VAAN-VvA Evaluatie-onderzoek WWZ en advocaat te Den Haag
Mr. O. (Olav) van der Kind	Advocaat te Amsterdam
Mr. M.V. (Monetta) Ulrici	Kantonrechter te Amsterdam, lid Commissie Arbeidsrecht van de Kring van Kantonrechters en lid van de Wetenschappelijke Commissie van de NVvR
Prof. mr. L.G. (Leonard) Verburg	Hoogleraar Arbeidsrecht aan de Radboud Universiteit Nijmegen en raadsheer-plaatsvervanger Gerechtshof Den Haag
Mr. P.G. (Paul) Vestering	Advocaat te Amsterdam
Mr. W.J.J. (Wim) Wetzels	Kantonrechter te Rotterdam en lid Commissie Arbeidsrecht van de Kring van Kantonrechters

De Wet werk en zekerheid (WWZ) heeft het arbeidsrecht ingrijpend gewijzigd en dient daarom zorgvuldig te worden geëvalueerd. Om deze reden hebben de Vereniging Arbeidsrecht Advocaten Nederland (VAAN) en de Vereniging voor Arbeidsrecht (VvA) het in deze uitgave opgenomen VAAN – VvA Evaluatieonderzoek WWZ uitgevoerd.

Onderzocht is onder meer het functioneren van het limitatieve grondenstelsel, het aantal toe- en afwijzingen van ontbindingsverzoeken vóór en na invoering van de WWZ en de ontwikkelingen in het toekennen en vaststellen van (de hoogte van) ontslagvergoedingen.

De evaluatie bestaat uit een enquête onder de leden van VAAN en VvA en een analyse van gepubliceerde en niet-gepubliceerde rechtspraak. Het onderzoek is voorbereid door de Werkgroep VAAN – VvA Evaluatieonderzoek WWZ. De jurisprudentieanalyse is verricht door Erasmus Universiteit Rotterdam en verschillende kantonrechters. De enquête is uitgevoerd door CentERdata, verbonden aan Tilburg University.

Het VAAN – VvA Evaluatieonderzoek WWZ beoogt een maatschappelijke bijdrage te leveren aan de kwaliteit van de oordeelsvorming over de WWZ.

Prof. mr. A.R. Houweling Voorzitter Vereniging voor Arbeidsrecht

Mr. M.J.M.T. Keulaerds Voorzitter Werkgroep VAAN – VvA Evaluatieonderzoek WWZ

Mr. dr. P. Kruit Universitair Docent Erasmus Universiteit Rotterdam

ISBN 978-94-6290-254-1

9 789462 902541 >